

Europeiska unionens officiella tidning

C 272

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtioåttonde årgången

18 augusti 2015

Innehållsförteckning

I *Resolutioner, rekommendationer och yttranden*

REKOMMENDATIONER

Rådet

2015/C 272/01	Rådets rekommendation av den 14 juli 2015 om Rumäniens nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Rumäniens konvergensprogram 2015	1
2015/C 272/02	Rådets rekommendation av den 14 juli 2015 om Sloveniens reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Sloveniens stabilitetsprogram 2015	6
2015/C 272/03	Rådets rekommendation av den 14 juli 2015 om Slovakiens nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Slovakiens stabilitetsprogram 2015	10
2015/C 272/04	Rådets rekommendation av den 14 juli 2015 om Finlands nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Finlands stabilitetsprogram 2015	14
2015/C 272/05	Rådets rekommendation av den 14 juli 2015 om Sveriges nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Sveriges konvergensprogram 2015	18
2015/C 272/06	Rådets rekommendation av den 14 juli 2015 om Förenade kungarikets nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Förenade kungarikets konvergensprogram 2015	21
2015/C 272/07	Rådets rekommendation av den 14 juli 2015 om Belgiens nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Belgiens stabilitetsprogram 2015	24
2015/C 272/08	Rådets rekommendation av den 14 juli 2015 om Bulgariens nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Bulgariens konvergensprogram 2015	28

SV

2015/C 272/09	Rådets rekommendation av den 14 juli 2015 om Tjeckiens nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Tjeckiens konvergensprogram 2015	32
2015/C 272/10	Rådets rekommendation av den 14 juli 2015 om Danmark nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Danmarks konvergensprogram 2015	36
2015/C 272/11	Rådets rekommendation av den 14 juli 2015 om Estlands reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Estlands stabilitetsprogram 2015	39
2015/C 272/12	Rådets rekommendation av den 14 juli 2015 om Irlands reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Irlands stabilitetsprogram 2015	42
2015/C 272/13	Rådets rekommendation av den 14 juli 2015 om Spaniens reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Spaniens stabilitetsprogram 2015	46
2015/C 272/14	Rådets rekommendation av den 14 juli 2015 om Frankrikes nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Frankrikes stabilitetsprogram 2015	51
2015/C 272/15	Rådets rekommendation av den 14 juli 2015 om Kroatens nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Kroatiens konvergensprogram 2015	56
2015/C 272/16	Rådets rekommendation av den 14 juli 2015 om Italiens nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Italiens stabilitetsprogram 2015	61
2015/C 272/17	Rådets rekommendation av den 14 juli 2015 om Lettlands nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Lettlands stabilitetsprogram 2015	66
2015/C 272/18	Rådets rekommendation av den 14 juli 2015 om Litauens nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Litauens stabilitetsprogram 2015	70
2015/C 272/19	Rådets rekommendation av den 14 juli 2015 om Luxemburgs nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Luxemburgs stabilitetsprogram 2015	73
2015/C 272/20	Rådets rekommendation av den 14 juli 2015 om Ungerns nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Ungerns konvergensprogram 2015	76
2015/C 272/21	Rådets rekommendation av den 14 juli 2015 om Maltas nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Maltas stabilitetsprogram 2015	80
2015/C 272/22	Rådets rekommendation av den 14 juli 2015 om Nederländernas nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Nederländernas stabilitetsprogram 2015	83
2015/C 272/23	Rådets rekommendation av den 14 juli 2015 om Österrikes nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Österrikes stabilitetsprogram 2015	87

2015/C 272/24	Rådets rekommendation av den 14 juli 2015 om Polens nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Polens konvergensprogram 2015	91
2015/C 272/25	Rådets rekommendation av den 14 juli 2015 om Portugals nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Portugals stabilitetsprogram 2015	94
2015/C 272/26	Rådets rekommendation av den 14 juli 2015 om genomförande av de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken för de medlemsstater som har euron som valuta	98

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

REKOMMENDATIONER

RÅDET

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 14 juli 2015

om Rumäniens nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Rumäniens konvergensprogram 2015

(2015/C 272/01)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.2,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på ökad samordning av den ekonomiska politiken. Strategin fokuserar på de nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

- (2) Den 14 juli 2015 antog rådet, på grundval av kommissionens förslag, en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽¹⁾. Tillsammans utgör dessa de integrerade riktlinjer som medlemsstaterna uppmanades att beakta i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 8 juli 2014 antog rådet en rekommendation ⁽²⁾ om Rumäniens nationella reformprogram för 2014 och avgav ett yttrande om Rumäniens uppdaterade konvergensprogram för 2014.
- (4) Den 28 november 2014 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2015 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Samma dag antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Rumänien angavs som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (5) Den 18 december 2014 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att främja investeringar, intensifiera strukturreformerna och fortsätta med en ansvarsfull, tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna.
- (6) Den 26 februari 2015 offentliggjorde kommissionen 2015 års landsrapport för Rumänien. Den innehöll en bedömning av hur väl Rumänien hade lyckats med de landspecifika rekommendationer som antogs den 8 juli 2014. Landsrapporten innehöll också resultaten av den fördjupade granskningen i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Rumänien har makroekonomiska obalanser som kräver politiska åtgärder och övervakning. Under tre på varandra följande EU-IMF-program har externa och interna obalanser reducerats märkbart. Men risker kopplade till Rumäniens förhållandevis stora negativa finansiella utlandsnettoställning och svaga exportkapacitet på medellång sikt förtjänar uppmärksamhet. Externa och interna sårbarhetsfaktorer kvarstår i banksektorn.
- (7) Den 30 april 2015 lade Rumänien fram sitt nationella reformprogram för 2015 och sitt konvergensprogram för 2015. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (8) Den 22 oktober 2013 antog rådet beslut 2013/531/EU ⁽³⁾, där rådet åtog sig att tillhandahålla medelfristigt finansiellt stöd till Rumänien på upp till 2 miljarder euro fram till september 2015. Stödet är avhängigt av att ett omfattande ekonomiskt-politiskt program genomförs. Även om Rumänien under rådande marknadsförhållanden inte har för avsikt att begära utbetalning av någon delbetalning, förväntas det förebyggande stödet bidra till att konsolidera makroekonomisk, finanspolitisk och finansiell stabilitet och, genom att strukturreformer genomförs, stärka ekonomins motståndskraft och tillväxtpotential. Så snart Rumänien avslutat programmet kommer landet på nytt integreras fullt ut i den europeiska planeringsterminen.
- (9) Rumänien omfattas för närvarande av stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del. I konvergensprogrammet har Rumänien med hänvisning till planerade strukturreformer begärt en tillfällig avvikelse på 0,5 % av BNP från den fastställda anpassningskursen mot det medelfristiga målet. Eftersom programmet inte innehöll tillräckligt detaljerad information om de planerade strukturreformerna kan rådet inte bedöma hur rimliga de är. Rumänien begärde också att pensionsreformklausulen skulle tillämpas. Det åligger Eurostat att bekräfta att reformen uppfyller kraven. Baserat på kommissionens vårprognos 2015 skulle det förväntade strukturella underskottet på 3,4 % av BNP för 2016 inte säkerställa en tillräcklig säkerhetsmarginal med hänsyn till fördragets referensvärde på 3 % av BNP. Därför anser rådet att Rumänien inte uppfyller kraven för den begärda tillfälliga avvikelsen under 2016.
- (10) Enligt konvergensprogrammet för 2015 planerar regeringen att behålla det nominella underskottet på 1,5 % av BNP under 2015 och sänka det till 0,8 % av BNP under 2018. Regeringen planerar att uppfylla det medelfristiga målet om ett strukturellt underskott på 1,0 % av BNP från 2016 och framåt. Enligt konvergensprogrammet förväntas den offentliga skuldkvoten nå en topp på 40,1 % under 2015 och därefter successivt sjunka till 37,1 % under 2018. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för budgetprognoserna är gynnsamt. Viktiga underskottshöjande åtgärder godkändes av regeringen den 25 mars och av senaten den 27 april ⁽⁴⁾ och har tagits

⁽¹⁾ Upprätthålls genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

⁽²⁾ Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Rumäniens nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Rumäniens konvergensprogram 2014 (EUT C 247, 29.7.2014, s. 109).

⁽³⁾ Rådets beslut 2013/531/EU av den 22 oktober 2013 om tillhandahållande av förebyggande medelfristigt ekonomiskt unionsstöd till Rumänien (EUT L 286, 29.10.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Skattesänkningar i utkastet till ny finanspolitisk lag.

med i beräkningen i kommissionens vårprognos 2015, men finns inte med i konvergensprogrammet, vilket uppförandekoden kräver. Åtgärder som behövs för att stödja de planerade underskottsmålen från 2016 och framåt har inte beskrivits tillräckligt. Enligt kommissionens vårprognos 2015 beräknas det strukturella saldot avvika med 0,3 % av BNP från det medelfristiga målet. Detta överstiger med knapp marginal den avvikelse på 0,25 % av BNP som medgavs i betalningsbalansprogrammet med som förbehåll att samfinansieringen av EU-finansierade projekt måste överensstämma med vad som fastställdes i budgeten. Avvikelsen lär bli betydande 2016 med 2,4 % av BNP, medan den anpassning som krävs är 0,3 % av BNP. Ytterligare åtgärder kommer därför att behövas under 2015 och 2016. Rådet anser, på grundval av sin bedömning av konvergensprogrammet och med beaktande av kommissionens vårprognos 2015, att det finns en risk för att Rumänien inte kommer att följa stabilitets- och tillväxtpaktens regler.

- (11) Rumäniens finanspolitiska ramverk är allmänt sett sunt men tillämpas inte effektivt. Befolkningsutvecklingen på medellång och lång sikt samt arbetsmarknadens låga utvecklingsnivå kan äventyra pensionssystemets hållbarhet på lång sikt. Den pensionsreform som lanserades 2010 har redan lett till vissa förbättringar, men lagen om samma pensionsålder för kvinnor och män från 2035 som regeringen föreslog i december 2013 har ännu inte antagits av parlamentets andra kammare.
- (12) Den nyligen genomförda sänkningen av socialförsäkringsavgifterna för arbetsgivare har minskat skattekillen på arbete, men på ett planlöst sätt. Skattekillen för arbetstagare med lägre inkomster är fortfarande hög (40 %) jämfört med andra EU-länder. Skattefusk och skatteflykt är fortfarande en stor utmaning och fräter på skatteintäkterna. De första stegen har tagits mot vad som ska bli en pågående omorganisation av den rumänska skatteförvaltningen. Ett försöksprojekt inriktat på odeklarerat arbete, underdeklarerad lön och skattefusk genomfördes i två regioner 2014 och kommer att breddas under 2015. Miljöbeskattningen höjdes under 2014 till en nivå närmare EU-genomsnittet.
- (13) Vissa förbättringar noterades visserligen under 2014, men sysselsättningsgrad och förvärvsfrekvens är fortsatt särskilt låga bland kvinnor, unga människor, äldre arbetstagare och romer. Den aktiva arbetsmarknadspolitikerna har reformerats, men totalt sett ligger deltagande i och finansiering av aktiva arbetsmarknadsåtgärder på en fortsatt låg nivå, särskilt när det gäller yrkesutbildning, program inriktade på erkännande av tidigare utbildning, rörlighetsincitament samt åtgärder som fokuserar långtidsarbetslöshet. Rumänien har vidtagit åtgärder för att angripa ungdomsarbetslösheten, särskilt via ungdomsgarantin, men genomförandet har försenats. Inga framsteg har gjorts när det gäller genomsynliga riktlinjer för minimilön. För att åstadkomma individanpassning av tjänsterna och konsekvent tillämpning för alla i målgrupperna skulle den offentliga arbetsförmedlingen behöva ökad kapacitet, framför allt mer personal, och ett integrerat handläggningssystem för åtgärder samfinansierade via de europeiska struktur- och investeringsfonderna.
- (14) Rumänien står inför ett antal utmaningar på utbildningsområdet: andelen elever som slutar skolan i förtid är långt större än EU-genomsnittet; tillgången på barnomsorg och förskola är begränsad, särskilt på landsbygden och för romer; deltagandet i livslångt lärande ligger långt under EU-genomsnittet; den högre utbildningens kvalitet och relevans för arbetsmarknaden är otillräcklig; andelen personer med högre utbildning är näst lägst i unionen. Rumänien har börjat angripa dessa utmaningar med varierande framgång på olika områden och än så länge liten synlig effekt. Rumänien antog två nationella strategier i juni 2015: den nationella strategin för livslångt lärande och den nationella strategin för att minska andelen elever som slutar skolan i förtid. Det är nu viktigt att landet vidtar åtgärder för att snabbt genomföra strategierna. Ett nationellt program för barnomsorg och förskola utformades för perioden 2014–2019 och kommer att sjösättas för det nya skolåret 2015–2016. En strategi för högre utbildning har utarbetats och syftar till att höja den högre utbildningens relevans genom att koppla den närmare till behoven på arbetsmarknaden och göra den mer lättillgänglig för mindre gynnade grupper. Åtgärder har genomförts som ska förbättra programmen för yrkesutbildning och lärlingsplatser.
- (15) Hälso- och sjukvården i Rumänien utmärks av dåliga behandlingsresultat, dålig finansiell och geografisk tillgänglighet, låg finansieringsgrad och ineffektiv användning av resurser. Vården förlitar sig på behandling i sjukhus och systemet lider av ett stort och ineffektivt nätverk av sjukhus, svag och fragmenterad remittering av patienter samt liten anslagsandel till primärvården. Det omfattande bruket med svarta betalningar inom den offentliga hälso- och sjukvården inskränker vidare ytterligare systemets tillgänglighet, effektivitet och kvalitet. Olika genomförda åtgärder och vårdreformer har krympt finansieringsbehoven och förbättrat tjänsternas kvalitet och effektivitet. Den nationella vårdstrategin 2014–2020, som lägger ett strategiskt fundament för vårdreformer, antogs i december 2014 och kommer nu att genomföras. Hälsoministeriet och den nationella sjukförsäkringskassan överväger olika åtgärder för att förbättra finansieringssystemet för hälso- och sjukvården.

- (16) Att minska fattigdom och socialt utanförskap är fortfarande en stor utmaning för Rumänien. Gruppen människor som riskerar fattigdom eller socialt utanförskap krymper visserligen, men låg fortfarande på 40 % 2013, vilket är långt över EU-genomsnittet. Verkan av sociala transfereringar (exklusive pensioner) på fattigdomen förefaller begränsad och särskilt låg på barns fattigdom. De sociala transfereringarna är inte tillräckligt väl kopplade till aktiveringsåtgärder. Genomförandet av 2011 års reform av socialbidragen släpar fortfarande efter. Strategin för social integration och mot fattigdom med tillhörande handlingsplaner godkändes den 27 maj 2015. Begränsade framsteg har gjorts mot att införa det minimibistånd som skulle förenkla det sociala biståndet genom att kombinera tre befintliga sociala transfereringar. En lag om social ekonomi som skulle reglera den sociala ekonomin och förbättra utsatta befolkningsgruppers arbetsmarknadsdeltagande antogs av regeringen 2013 men debatteras fortfarande av parlamentet. Få verksamma åtgärder vidtogs för att integrera den romska befolkningen. En reviderad strategi för integrering av romer antogs dock efter någon försening i januari 2015, men genomförandet ligger efter planen.
- (17) Rumäniens förvaltningskapacitet är låg, splittrad och kännetecknas av suddig ansvarsfördelning, vilket leder till att förvaltningen fungerar som en broms på ekonomins konkurrenskraft. De grundläggande orsakerna till de strukturella svagheterna har klargjorts och en strategi för att tackla utmaningarna i den offentliga förvaltningen samt prioritetssättning och samordning av politiken antogs i oktober 2014 tillsammans med en handlingsplan för genomförandet under perioden 2014–2020. Genomförandet har dock försenats kraftigt. Oegentligheter i offentliga upphandlingsförfaranden har lett till stora förseningar i genomförandet av EU-finansierade program. Detta inverkar negativt på företagen och håller tillbaka välbehövliga investeringar i infrastrukturen.
- (18) Vissa framsteg har gjorts för att höja rättsväsendets oberoende, kvalitet och effektivitet, bekämpa korruption på alla nivåer samt garantera ett effektivt verkställande av domstolsbeslut. Men verkställandet av domstolsbeslut är i många fall fortfarande svagt, och mer begränsade framsteg gjordes i kampen mot småskalig korruption. Dessa viktiga områden ska omfattas av samarbets- och kontrollmekanismen.
- (19) Statsägda företag har låg produktivitet, bidrar till bristande likviditet i ekonomin, utgör i egenskap av ansvarsförbindelse en börda för de offentliga finanserna samt svarar för 50 % av företagens samlade skatteskulder. Företagsstyrning är en kritisk faktor, avgörande för hur väl statsägda företag lyckas. Den nuvarande styrningsstrukturen hindrar inte politisk inblandning i den dagliga förvaltningen av företagen och garanterar ingen åtskillnad mellan myndigheternas funktioner som ägare respektive politiker. Särskilda regler för statsägda företag infördes inte systematiskt förrän regeringens nödförordning 109/2011 antogs. Vissa områden täcks inte in och i praktiken upprätthålls reglerna inte alltid. Inga framsteg har gjorts när det gäller reformen av styrningen av statsägda företag i energi- och transportsektorerna.
- (20) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Rumäniens ekonomiska politik och offentliggjort den i 2015 års landsrapport. Kommissionen har också bedömt konvergensprogrammet och det nationella reformprogrammet samt uppföljningen av de rekommendationer Rumänien fått under tidigare år. Kommissionen har beaktat programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Rumänien och även i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har efterlevts, eftersom man behöver stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att fatta framtida nationella beslut med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–4 nedan.
- (21) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat konvergensprogrammet, och dess yttrande ⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (22) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och konvergensprogrammet. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendationerna 1–4 nedan.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Rumänien att vidta följande åtgärder under 2015 och 2016:

1. Vidta all nödvändiga åtgärder för att avsluta programmet för ekonomiskt stöd.

⁽¹⁾ Enligt artikel 9.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

2. Begränsa avvikelserna från det medelfristiga budgetmålet 2015 till högst 0,25 % av BNP såsom angivet i 2013–2015 års betalningsbalansprogram och återgå till det medelfristiga budgetmålet 2016. Genomföra den omfattande strategin för efterlevnad av skattelagstiftningen, stärka kontrollsystemen för att tackla odeklarerat arbete samt gå vidare med identisk pensionsålder för kvinnor och män.
3. Stärka utbudet av arbetsmarknadsåtgärder, särskilt för oregistrerade unga människor och långtidsarbetslösa. Se till att den nationella arbetsförmedlingen har tillräckligt mycket personal. I samråd med arbetsmarknadens parter och i enlighet med nationell praxis ange tydliga riktlinjer för transparent fastställande av minimilönen. Införa minimibiståndet. Öka utbud och kvalitet på barnomsorg och förskola, särskilt för romer. Vidta åtgärder för att genomföra den nationella strategin för att minska andelen elever som slutar skolan i förtid. Arbeta vidare på den nationella vårdstrategin 2014–2020 för att åtgärda bristande tillgänglighet, låga anslag och ineffektiv resursanvändning.
4. Anta lagen om reform av företagsstyrning av statsägda företag.

Utfärdad i Bryssel den 14 juli 2015.

På rådets vägnar
P. GRAMEGNA
Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION**av den 14 juli 2015****om Sloveniens reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Sloveniens stabilitetsprogram 2015**

(2015/C 272/02)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på en ökad samordning av den ekonomiska politiken. Strategin är inriktad på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i EU.
- (2) Den 14 juli 2015 antog rådet på grundval av kommissionens förslag en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽³⁾, vilka tillsammans utgör de integrerade riktlinjerna. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 8 juli 2014 antog rådet en rekommendation ⁽⁴⁾ om Sloveniens nationella reformprogram för 2014 och avgav sitt yttrande om Sloveniens uppdaterade stabilitetsprogram för 2014. Den 28 november 2014, i linje med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 ⁽⁵⁾, lade kommissionen fram sitt yttrande om Sloveniens utkast till budgetplan för 2015.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

⁽⁴⁾ Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Sloveniens nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Sloveniens stabilitetsprogram 2014 (EUT C 247, 29.7.2014, s. 115).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 av den 21 maj 2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigerande av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 11).

- (4) Den 28 november 2014 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2015 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Samma dag antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Slovenien angavs som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (5) Den 18 december 2014 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att främja investeringar, intensifiera strukturreformerna och fortsätta med en ansvarsfull, tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna.
- (6) Den 26 februari 2015 offentliggjorde kommissionen 2015 års landsrapport för Slovenien. Den innehöll en bedömning av hur väl Slovenien har lyckats med de landspecifika rekommendationer som antogs den 8 juli 2014. Landsrapporten innehöll också resultaten av den fördjupade granskningen i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Slovenien har makroekonomiska obalanser som kräver beslutsamma politiska åtgärder och särskild övervakning. Ombalansering pågår, och beslutsamma politiska åtgärder, ett förbättrat exportresultat och bättre förutsättningar för tillväxt har minskat riskerna jämfört med fjolåret, särskilt risker kopplade till extern hållbarhet. Svag företagsstyrning, ett stort statligt ägande, en hög skuldsättning i företagen och ökande offentliga skulder innebär emellertid risker för den finansiella stabiliteten och tillväxten och bör hållas under närmare utsikt. Obalanserna är därför inte längre att betrakta som alltför stora, men måste även fortsättningsvis följas noggrant.
- (7) Den 30 april 2015 lade Slovenien fram sitt nationella reformprogram 2015 och sitt stabilitetsprogram 2015. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (8) Slovenien omfattas för närvarande av stabilitets- och tillväxtpaktens korrigerande del. Regeringen planerar i sitt stabilitetsprogram 2015 att korrigera det alltför stora underskottet fram till 2015, i linje med rådets tidsfrist, och att nå det medelfristiga målet om en balanserad budget i strukturella termer senast 2020, dvs. ett år efter programperioden. Regeringen planerar att successivt minska det nominella underskottet till 2,9 % av BNP 2015 och 0,9 % av BNP 2019. I stabilitetsprogrammet anges att den offentliga skuldkvoten kommer att nå sitt högsta värde på 81,6 % av BNP 2015 för att sedan börja sjunka. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för dessa finanspolitiska beräkningar är rimligt. Enligt kommissionens vårprognos 2015 förväntas en hållbar korrigerande av det alltför stora underskottet i god tid under 2015. Samtidigt ligger den finanspolitiska insatsen lägre än vad rådet rekommenderar, baserat på det strukturella saldot och de diskretionära åtgärder som vidtagits. Under förutsättning att det alltför stora underskottet korrigeras som planerat i tid, kan Slovenien komma att omfattas av den förebyggande delen av pakten från och med 2016. Det finns inga tillräckliga beskrivningar av vilka åtgärder som ska stödja de planerade underskottsmålen från 2016 och framåt. Mot bakgrund av kommissionens vårprognos 2015 förefaller det därför finnas risk för en betydande avvikelse från den nödvändiga anpassningen mot det medelfristiga målet 2016 och ytterligare åtgärder kommer att behövas. Rådet anser, på grundval av sin bedömning av stabilitetsprogrammet och med beaktande av kommissionens vårprognos 2015, att det finns en risk för att Slovenien inte kommer att följa stabilitets- och tillväxtpaktens regler. Med avseende på det finanspolitiska regelverket godkände parlamentet under 2013 en konstitutionell grund för att införa en regel om att det strukturella saldot i de offentliga finanserna ska vara i balans eller visa överskott. Den nödvändiga genomförandelagstiftningen har dock ännu inte antagits. En översyn av lagen om offentliga finanser förväntas ge den nödvändiga rättsliga grunden för de procedurfrågor som ligger till grund för lagen om finanspolitiska regler.
- (9) Slovenien har vidtagit åtgärder för att minska trycket på pensionssystemets medelfristiga hållbarhet men nyckelparametrar behöver fortfarande justeras för att säkerställa systemets hållbarhet efter 2020. Pensionsreformen 2013 har haft en positiv inverkan och en rättsakt om inrättande av en demografisk fond väntas antas i slutet av 2015. Att säkerställa pensionernas långsiktiga hållbarhet kommer dock att kräva ytterligare reformer. Inga framsteg har gjorts när det gäller reformen av långtidsvården. I slutet av 2013 antog regeringen en plan för reform av långtidsvården, men antagandet av den lagstiftning som genomför reformen har skjutits upp till slutet av 2015 så att beslut om reform av sjukförsäkringen och om finansieringen av sjukvård och långtidsvård i allmänhet kan fattas först. De åldersrelaterade utgifterna för långtidsvård kan begränsas genom att förmåner riktas till dem som mest behöver dem och fokus flyttas från institutionsvård till vård i hemmet.
- (10) Ett socialt avtal slöts i januari 2015 och föreskriver att löneökningarna i den offentliga sektorn ska släpa efter löneökningarna i den privata sektorn. Minimilönernas sammansättning och indexering omfattas inte av detta avtal. Ökningen av minimilönen har varit begränsad på senare tid, även om den fortfarande är relativt hög jämfört med den genomsnittliga lönen. En utvärdering av arbetsmarknadsreformen från 2013 visar att

restriktionerna på arbetsmarknaden har minskat, men strukturella problem kvarstår när det gäller långtidsarbetslösheten och den låga sysselsättningsgraden för lågutbildade och äldre arbetstagare. Slovenien har vidtagit vissa åtgärder för att komma till rätta med kompetensglappet och många andra åtgärder planeras till och med 2020.

- (11) Banksektorn har stabiliserats ytterligare genom en rekapitalisering av Abanka och Banka Celje under 2014. En omfattande handlingsplan för banker har slutförts och lämnats till premiärministerns kansli i januari 2015. Sloveniens centralbank har garanterat en uppföljning av de brister som konstaterades i 2013 års översyn av kvaliteten på tillgångarna och kommer att återuppta inspektioner på plats under första kvartalet 2015 för att kontrollera om rekommendationerna har genomförts av bankerna. De stora bankerna har omorganiserat och förstärkt sina enheter för sanering och omstrukturering. Det är emellertid nödvändigt att främja den långsiktiga lönsamheten och minska mängden nödlidande lån inom företagssektorn för att få en sundare banksektor. Både en övergripande plan och en central arbetsgrupp för företagsomstruktureringar har inrättats. En ytterligare skuldminskning i företagssektorn, däribland genom förvaltningsbolaget för banktillgångar och en fullständig tillämpning av den nya insolvenslagstiftningen, skulle bidra till att återställa villkoren för en återhämtning av privata investeringar. Bankernas utlåning fortsätter att minska, särskilt till små och medelstora företag. Den nyligen genomförda rekapitaliseringen av banksektorn förväntas ge full effekt först 2016. Begränsad bankutlåning och höga räntor inverkar negativt på den finansiella kapaciteten hos små och medelstora företag. Även om andelen avslagna låneansökningar har minskat under de senaste sex åren, har antalet små och medelstora företag som rapporterar en nedgång i bankernas vilja att tillhandahålla lån ökat avsevärt och är bland de högsta inom unionen.
- (12) Privatiseringsprogrammet går framåt, om än med förseningar. Omstruktureringen av de fem stora statsägda bankerna och avvecklingen av två mindre inhemska banker fortskrider enligt planerna. Slovenian Sovereign Holding som ansvarar för förvaltning och avyttring av statliga tillgångar är nu i full drift. Ett utkast till strategi för förvaltning av tillgångar väntar fortfarande på godkännande av parlamentet och väntas följas av en avyttringsplan för ett antal väl utvalda statsägda tillgångar. Ett nytt regelverk för företagsstyrning antogs av Slovenian Sovereign Holding i december 2014 och i januari 2015 utsågs en tjänsteman som ansvarig för efterlevnaden.
- (13) Domstolarnas effektivitet förbättrades ytterligare under 2014, om än i långsammare takt. Även om vissa framsteg har gjorts när det gäller att minska längden på de rättsliga förfarandena i första instans i tvistemål av civil och kommersiell natur, bl.a. i insolvensärenden, är längden på förfarandena och antalet oavgjorda mål fortfarande betydande.
- (14) Det ogynnsamma företagsklimatet i Slovenien är en viktig faktor bakom de låga investeringsnivåerna i slovenska företag och det stora antalet lagar och otaliga lagändringar gör det svårt att driva företag och uppfylla de lokala föreskrifterna. Antalet reglerade yrken har minskat från 323 till 242 men är fortfarande högt. Ungefär 25 % av de åtgärder som ingår i det samlade dokumentet om minskning av den administrativa bördan har genomförts. Tillräcklig budgetautonomi för organet för konkurrensskydd har tillgodosetts liksom dess institutionella oberoende.
- (15) Den nya regeringen upprepade sitt åtagande att bekämpa korruption och antog ett nytt tvåårigt program med 11 fleråriga åtgärder i januari 2015. Vissa framsteg har gjorts i fråga om öppenhet och ansvarighet. En omfattande reform av den offentliga sektorn håller på att utarbetas. Inga framsteg har gjorts i fråga om resultatutvärderingar och förfaranden för kvalitetskontroll.
- (16) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Sloveniens ekonomiska politik och offentliggjort den i 2015 års landsrapport. Kommissionen har också bedömt stabilitetsprogrammet och det nationella reformprogrammet samt uppföljningen till de rekommendationer Slovenien har fått tidigare år. Kommissionen har beaktat inte bara programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Slovenien utan också i vilken mån EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Rekommendationerna inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–4 nedan.
- (17) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Rekommendationerna enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendationerna 1–4 nedan.

- (18) I samband med den europeiska planeringsterminen har kommissionen dessutom analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. På dessa grunder har rådet utfärdat särskilda rekommendationer som riktar sig till de medlemsstater som har euron som valuta ⁽¹⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Slovenien även säkerställa ett fullständigt och snabbt genomförande av dessa rekommendationer.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Slovenien att under perioden 2015–2016 vidta följande åtgärder:

1. Säkerställa en hållbar korrigerings av det alltför höga underskottet 2015 och uppnå en finanspolitisk korrigerings på 0,6 % av BNP mot det medelfristiga budgetmålet 2016. Anta lagen om finanspolitiska regler och se över lagen om offentliga finanser. Föra den långsiktiga reformen av pensionssystemet framåt. Senast i slutet av 2015 anta en reform av hälso- och sjukvården och långtidsvården.
2. I samråd med arbetsmarknadens parter och i överensstämmelse med nationell praxis se över mekanismen för fastställande av minimilönen, särskilt bidragens roll, mot bakgrund av effekten på fattigdom bland förvärvsarbete, skapande av arbetstillfällen och konkurrenskraft. Öka anställbarheten för lågutbildade och äldre arbetstagare. Vidta åtgärder för att ta itu med långtidsarbetslösheten och ge lämpliga incitament för att förlänga arbetslivet.
3. Sänka andelen nödlidande lån i bankerna genom att införa specifika mål. Förbättra bankernas övervakningskapacitet när det gäller kreditrisker. Fortsätta med företagsomstruktureringarna och upprätthålla en stark företagsstyrning i förvaltningsbolaget för banktillgångar. Vidta åtgärder för att förbättra tillgången till finansiering för små och medelstora företag och mikroföretag. Anta en strategi för Slovenian Sovereign Holding med en tydlig klassificering av tillgångar, införa en årlig plan för förvaltning av tillgångar och tillämpa resultatkriterier.
4. Se till att de reformer som antagits för att förbättra effektiviteten i civilrättsliga mål bidrar till att minska förfarandenas längd.

Utfärdad i Bryssel den 14 juli 2015.

På rådets vägnar

P. GRAMEGNA

Ordförande

⁽¹⁾ EUT C 272, 18.8.2015, s. 98.

RÅDETS REKOMMENDATION**av den 14 juli 2015****om Slovakiens nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Slovakiens stabilitetsprogram 2015**

(2015/C 272/03)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på ökad samordning av den ekonomiska politiken. Strategin fokuserar på de nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 14 juli 2015 antog rådet, på grundval av kommissionens förslag, en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽²⁾. Tillsammans utgör dessa de integrerade riktlinjer som medlemsstaterna uppmanades att beakta i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 8 juli 2014 antog rådet en rekommendation ⁽³⁾ om Slovakiens nationella reformprogram för 2014 och avgav sitt yttrande om Slovakiens uppdaterade stabilitetsprogram för 2014. Den 28 november 2014 avgav kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 ⁽⁴⁾ ett yttrande om Slovakiens utkast till budgetplan för 2015.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Upprätthålls genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

⁽³⁾ Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Slovakiens nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Slovakiens stabilitetsprogram 2014 (EUT C 247, 29.7.2014, s. 122).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 av den 21 maj 2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigerande av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 11).

- (4) Den 28 november 2014 antog kommissionen den årliga tillväxtoversikten, som markerar inledningen av 2015 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Samma dag antog kommissionen även på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 ⁽¹⁾ rapporten om varningsmekanismen, i vilken Slovakien inte identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (5) Den 18 december 2014 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att främja investeringar, intensifiera strukturreformerna och fortsätta med en ansvarsfull, tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna.
- (6) Den 26 februari 2015 offentliggjorde kommissionen 2015 års landsrapport för Slovakien. Den innehöll en bedömning av hur väl Slovakien har lyckats med de landspecifika rekommendationer som antogs den 8 juli 2014.
- (7) Den 29 april 2015 lade Slovakien fram sitt nationella reformprogram 2015 och sitt stabilitetsprogram 2015. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (8) Slovakien omfattas för närvarande av stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del. I sitt stabilitetsprogram 2015 planerar regeringen att gradvis förbättra det nominella underskottet till 2,5 % av BNP 2015 och ytterligare till 0,5 % av BNP 2018. Enligt stabilitetsprogrammet kommer det medelfristiga målet – ett strukturellt underskott på 0,5 % av BNP – att uppnås från och med 2017. Den offentliga skuldkvoten förväntas minska marginellt under 2015 till 53,4 % av BNP och fortsätta minska till 50,3 % av BNP 2018. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för dessa budgetprognoser är rimligt. Det finns dock inga tillräckliga beskrivningar av vilka åtgärder som ska stödja de planerade underskotts målen från 2016 och framåt. Baserat på kommissionens vårprognos 2015 ligger utgiftsökningarna netto under riktmärket både 2015 och 2016, och uppfyller därigenom kraven i stabilitets- och tillväxtpakten. Rådet anser, på grundval av sin bedömning av stabilitetsprogrammet och kommissionens vårprognos 2015, att Slovakien kan förväntas följa stabilitets- och tillväxtpaktens regler.
- (9) Arbetsmarknaden visade tecken på återhämtning under 2014, men arbetslösheten är fortfarande hög. De negativa incitamenten i det sociala trygghetssystemet har minskats och vissa framsteg har gjorts för att minska ungdomsarbetslösheten, men långtidsarbetslösheten förblir en stor utmaning och sysselsättningen bland romer och lågutbildade är låg. Även om vissa inledande steg har tagits för att förbättra de offentliga arbetsförmedlingarna har dessa en begränsad förmåga att tillhandahålla individanpassade tjänster, särskilt för dem som befinner sig längst bort från arbetsmarknaden. Sysselsättningsgraden bland kvinnor ligger fortfarande betydligt under genomsnittet i EU, vilket speglar bristen på barnomsorg av god kvalitet och till överkomligt pris och den relativt långa föräldradledigheten.
- (10) Slovakien har gjort vissa framsteg i fråga om lärande på arbetsplatsen i och med en ny lag om yrkesutbildning som ska träda i kraft 2015. Begränsade framsteg har gjorts när det gäller att förbättra undervisningsvillkoren, uppmuntra mer yrkesinriktade kandidatprogram, och öka andelen romska barn som går i förskola och barnomsorg. Inga åtgärder har vidtagits för att öka romernas deltagande i yrkesutbildning och högre utbildning. Endast begränsade framsteg har gjorts när det gäller att åtgärda bristerna i det slovakiska systemet för forskning och innovation, där de viktigaste behoven är att förbättra forskningsbasens kvalitet och relevans samt att främja samarbete mellan den akademiska världen, forskningen och näringslivet.
- (11) Slovakiens dåliga företagsklimat minskar landets attraktionskraft för både utländska och inhemska investeringar. Den bristande effektiviteten och kvaliteten i den offentliga förvaltningen och rättsväsendet är särskilt negativt för företagsklimatet. Den offentliga förvaltningen lider av hög personalomsättning och en ineffektiv förvaltning av mänskliga resurser. Ansträngningarna för att bekämpa korruption har hittills varit begränsade. I synnerhet har inte behovet av att stärka skatteförvaltningens kapacitet och revision tillgodosetts. Den offentliga upphandlingen lider av djupt rotade brister som påverkar tilldelningen av offentliga medel.
- (12) Även om nyligen genomförda förändringar av skattesystemet har bidragit till förbättrade offentliga finanser kommer kostnaderna för en åldrande befolkning att i framtiden påverka Slovakiens för närvarande relativt sunda skuldsättning. De offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet är beroende av regeringens förmåga att öka

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser (EUT L 306, 23.11.2011, s. 25).

kostnadseffektiviteten inom hälso- och sjukvårdssystemet. Effektiviteten i det slovakiska hälso- och sjukvårdssystemet är i allmänhet låg och systemet fungerar dåligt i jämförelse med resten av EU. Regeringen har antagit en ny hälsostrategi för 2014–2020 för att försöka ta itu med bristerna i det nationella hälso- och sjukvårdssystemet. Strategin håller på att genomföras, men de flesta åtgärderna är ännu inte i kraft. Det finns också fortfarande brister när det gäller skatteuppbörd och administration.

- (13) De senaste årens svaga utveckling när det gäller investeringar kan minska Slovakiens möjligheter till långsiktig tillväxt. Nedgången i privata investeringar mellan 2008 och 2013 var särskilt kraftig, och icke-finansiella företag svarade för omkring 90 % av nedgången i de totala investeringarna till följd av minskande utländska direktinvesteringar. Investeringar i kapitalvaror var fortfarande 2013 cirka 13 % lägre i reala termer än de var 2008. Även om de offentliga investeringarna minskade i mycket mindre grad, har nedgången ändå haft betydande konsekvenser mot bakgrund av de stora infrastrukturprojekt på transportområdet som är av avgörande betydelse för att kunna utnyttja tillväxtpotentialen i Slovakiens centrala och östra regioner. De offentliga investeringarna hämmas av administrativa och lagstiftningsmässiga hinder för investeringsplanering samt av de utdragna förfarandena för bygglov och tillstånd till markanvändning och dessa förfarandens brist på transparens. EU-medel utgör en mycket stor andel av de totala offentliga investeringarna i Slovakien, jämfört med nivåerna i andra medlemsstater i regionen. Utnyttjandet av EU-medel hindras dessutom av svag styrning av planeringsförfaranden, dålig utformning och dåligt urval av projekt samt brister när det gäller att följa kraven för miljökonsekvensbedömningar. Användningen av skräddarsydda specifikationer vid offentlig upphandling begränsar konkurrensen och leder till höga slutpriser. Förbättrad tillsyn och ökad sakkunskap inom de offentliga enheter som är inblandade i upphandlingar skulle kunna bidra till att lösa dessa problem. Den bristande effektiviteten och kvaliteten i den offentliga förvaltningen och rättsväsendet är särskilt negativt för företagsklimatet, och problem som reformen av de civilrättsliga förfarandena och den ojämna fördelningen av arbetsbördan vid domstolarna har ännu inte åtgärdats.
- (14) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Slovakiens ekonomiska politik och offentliggjort den i 2015 års landsrapport. Kommissionen har också bedömt stabilitetsprogrammet och det nationella reformprogrammet samt uppföljningen av de rekommendationer Slovakien har fått tidigare år. Kommissionen har inte bara beaktat programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Slovakien, utan även i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–4 nedan.
- (15) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet och anser i sitt yttrande ⁽¹⁾ att Slovakien följer stabilitets- och tillväxtpakten.
- (16) I samband med den europeiska planeringsterminen har kommissionen dessutom analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. På dessa grunder har rådet utfärdat särskilda rekommendationer som riktar sig till de medlemsstater som har euron som valuta ⁽²⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Slovakien också se till att rekommendationerna genomförs fullständigt och i tid.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Slovakien att under perioden 2015–2016 vidta följande åtgärder:

1. Förbättra kostnadseffektiviteten inom hälso- och sjukvården, bland annat genom att förbättra förvaltningen av sjukhusvården och stärka primärvården. Vidta åtgärder för att öka skatteuppbörden.
2. Vidta ytterligare åtgärder för att bekämpa långtidsarbetslösheten genom att förbättra aktiveringsåtgärderna, ge en andra chans till utbildning och införa individanpassad fortbildning av hög kvalitet. Förbättra incitamenten för kvinnor att stanna kvar på eller återvända till arbetsmarknaden genom att förbättra tillgången till barnomsorg.
3. Förbättra lärarutbildningen och göra läraryrket mer attraktivt för att hejda nedgången i utbildningsresultat. Öka deltagandet av romska barn i det vanliga skolsystemet och i förskoleutbildning av hög kvalitet.

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

⁽²⁾ EUT C 272, 18.8.2015, s. 98.

4. Förbättra och förenkla de administrativa förfarandena för bygglov och tillstånd till markanvändning i syfte att stimulera investeringar i infrastruktur. Öka konkurrensen vid offentliga anbudsförfaranden och förbättra tillsynen över offentlig upphandling.

Utfärdad i Bryssel den 14 juli 2015.

På rådets vägnar

P. GRAMEGNA

Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION**av den 14 juli 2015****om Finlands nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Finlands stabilitetsprogram 2015**

(2015/C 272/04)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på ökad samordning av den ekonomiska politiken. Strategin fokuserar på de nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 14 juli 2015 antog rådet, på grundval av kommissionens förslag, en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽³⁾. Tillsammans utgör dessa de integrerade riktlinjer som medlemsstaterna uppmanades att beakta i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 8 juli 2014 antog rådet en rekommendation ⁽⁴⁾ om Finlands nationella reformprogram för 2014 och avgav ett yttrande om Finlands uppdaterade stabilitetsprogram för 2014. Den 28 november 2014 avgav kommissionen, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 ⁽⁵⁾, ett yttrande om Finlands utkast till budgetplan för 2015.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

⁽⁴⁾ Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Finlands nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Finlands stabilitetsprogram 2014 (EUT C 247, 29.7.2014, s. 127).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 av den 21 maj 2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigerande av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 11).

- (4) Den 28 november 2014 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som inledde 2015 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Samma dag antog kommissionen även på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011 rapporten om varningsmekanismen, i vilken Finland identifierades som en av de medlemstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (5) Den 18 december 2014 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att främja investeringar, intensifiera strukturreformerna och fortsätta med en ansvarsfull, tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna.
- (6) Den 26 februari 2015 offentliggjorde kommissionen 2015 års landsrapport för Finland. Den innehöll en bedömning av hur väl Finland hade lyckats med de landsspecifika rekommendationer som antogs den 8 juli 2014. Landsrapporten innehåller också resultaten av den fördjupade granskningen i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Finland har makroekonomiska obalanser som kräver politiska åtgärder och övervakning. Det är särskilt viktigt att man fortsätter att övervaka riskerna med svaga exportresultat mot bakgrund av omstruktureringen av industrin. Nedgången på exportmarknaderna och inom elektronikindustrin har i huvudsak upphört men investeringarna är fortfarande på en låg nivå och den potentiella tillväxten har minskat. Skuldsättningen i den privata sektorn har stabiliserats och verkar inte utgöra ett omedelbart problem, men den är fortfarande relativt hög och bör därför följas upp noga.
- (7) Den 2 april 2015 lade Finland fram sitt nationella reformprogram för 2015 och sitt stabilitetsprogram för 2015. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (8) Finland omfattas för närvarande av stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del. Enligt stabilitetsprogrammet 2015, som lämnades in av den avgående regeringen, som utgår från antagandet att politiken blir oförändrad under perioden 2014–2019, kommer det nominella underskottet som 2014 hade ökat till 3,2 % av BNP, dvs. över referensvärdet på 3 % av BNP, att försämrats ytterligare till 3,4 % av BNP 2015. Därefter kommer underskottet successivt att minska till 3,1 % 2017 och till 2,5 % av BNP 2019. Enligt stabilitetsprogrammet 2015 väntas den offentliga skuldkvoten öka under den tid som prognoserna i programmet omfattar och nå ungefär 67,8 % av BNP år 2019. Det medelfristiga målet – ett strukturellt underskott på 0,5 % av BNP – kommer inte att nås fram till slutet av programperioden. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för dessa finanspolitiska beräkningar är rimligt. Enligt kommissionens vårprognos 2015 kommer den offentliga sektorns underskott i Finland att vara 3,3 % av BNP 2015 och 3,2 % av BNP 2016, medan skuldkvoten väntas öka till cirka 64,4 % av BNP år 2016. Kommissionen offentliggjorde den 13 maj 2015 en rapport i enlighet med artikel 126.3 i fördraget och drog där slutsatsen att underskotts- och skuldkriterierna inte hade uppfyllts. Den 27 maj offentliggjorde dock den tillträdande regeringen sitt strategiska program, inbegripet planerade konsolideringsåtgärder. Enligt kommissionens bedömning förväntas dessa åtgärder, om de genomförs helt och fullt, minska det nominella underskottet till långt under 3 % av BNP under 2016. Efter en försämring 2014 finns det ytterligare en avvikelse från de nödvändiga strukturella åtgärderna inom ramen för den förebyggande delen 2015. Utgiftsriktmärket förväntas uppfyllas med bred marginal 2015. Det kan därför föreligga en risk för en betydande avvikelse från den nödvändiga anpassningen till målet på medellång sikt för 2014–2015, som måste utvärderas på nytt i efterhand. Det finns en risk för avvikelser under 2016 vid beaktande av de åtgärder som den tillträdande regeringen har offentliggjort. Därför kommer det att krävas ytterligare åtgärder för att uppfylla de nödvändiga strukturella anpassningarna. Rådet anser, på grundval av sin bedömning av stabilitetsprogrammet och med beaktande av kommissionens vårprognos 2015, samt en bedömning av den tillträdande regeringens konsolideringsåtgärder som presenterades den 27 maj, att det finns en risk för att Finland inte kommer att följa stabilitets- och tillväxtpaktens regler. Även om Finland har gjort vissa framsteg när det gäller förvaltningsreformer skulle landets offentliga sektor kunna effektiviseras ytterligare, särskilt på områden där kostnadstrycket kommer att bli större i framtiden på grund av den åldrande befolkningen.

Arbetsmarknadens parter enades om innehållet i pensionsreformen hösten 2014, men denna reform har ännu inte antagits. Med tanke på problemet med hållbarheten i finanspolitiken och den planerade höjningen av den lagstadgade pensionsåldern är det avgörande att äldre arbetstagares deltagande på arbetsmarknaden ökas. Tidiga utträden från arbetsmarknaden beror huvudsakligen på nedsatt arbetsförmåga eller på de utvidgade arbetslöshetsförmånerna för äldre arbetstagare. Regeringen överlämnade ett förslag till lag om ordnandet av social- och hälsovården till riksdagen i december 2014, men förslaget föll på grund av att man före riksdagsvalet i april 2015 inte hade hittat en lösning på motsättningen mellan en förvaltningsmodell som bygger på stora samkommuner och kommunernas rätt till självstyrelse enligt grundlagen. De finska kommunerna är förhållandevis små, men de har omfattande uppgifter jämfört med kommunerna i andra europeiska länder.

Kommunstrukturreformen fortgår med vissa dröjsmål och kommunerna genomför studier om fördelarna med sammanslagning. Enligt det nationella reformprogrammet 2015 ska ett nytt lagförslag eventuellt läggas fram för riksdagen i slutet av 2016.

- (9) Med tanke på att befolkningen åldras och att antalet personer i arbetsför ålder minskar är det viktigt att arbetsmarknaden har tillgång till hela den potentiella arbetskraften. Finland har gjort vissa framsteg i detta hänseende och har vidtagit flera åtgärder, bland annat har lönesubventionerna, särskilt när det gäller äldre, och den offentliga arbetsförmedlingen organiserats bättre. Arbetslösheten uppgick 2014 till 8,7 % och är på väg uppåt, särskilt bland unga personer och äldre arbetstagare. Den måttliga löneuppgörelsen från 2013 bidrar till att återställa konkurrenskraften när det gäller kostnader och export, eftersom enhetsarbetskostnaderna inte har ökat så mycket.
- (10) Finland har gjort vissa framsteg när det gäller att förbättra förmågan att ta fram innovativa produkter. Regeringen genomför nu en omfattande reform av forskningsinstitut och forskningsfinansiering. De strategiska programmen för ren teknik, bioteknik och digitalisering är lovande men relativt små. Trots att Finland hör till de EU-länder som investerar mest i forskning och utveckling är det fortfarande en utmaning att omsätta detta i framgångsrika produkter och tjänster som kan exporteras. Regeringen har strävat efter att skapa enklare och effektivare stödsystem för företag, öka finansieringsmöjligheterna för nystartade företag och främja företagets internationella verksamhet. Investeringarna har trots detta förblivit små, exporten utgör fortfarande ett problem och sysselsättningen har minskat. Dessutom krävs det insatser för att öka konkurrenskraften på produkt- och tjänstemarknaderna, särskilt inom detaljhandeln, som fortfarande är ytterst koncentrerad.
- (11) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Finlands ekonomiska politik och redogjort för denna i 2015 års landsrapport. Kommissionen har också bedömt stabilitetsprogrammet och det nationella reformprogrammet samt uppföljningen till de rekommendationer Finland fått tidigare år. Kommissionen har beaktat inte bara programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Finland utan även i vilken mån EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Rekommendationerna inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–4 nedan.
- (12) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet, och dess yttrande ⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (13) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendationerna 2 och 3 nedan.
- (14) Kommissionen har också inom den europeiska planeringsterminen analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. Mot denna bakgrund har rådet utfärdat specifika rekommendationer riktade de medlemsstater som har euron som valuta ⁽²⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Finland också se till att dessa rekommendationer genomförs fullständigt och i tid.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Finland att under perioden 2015–2016 vidta följande åtgärder:

1. Uppnå en finanspolitisk korrigerings på minst 0,1 % av BNP mot det medelfristiga budgetmålet under 2015 och på 0,5 % av BNP under 2016. Fortsätta arbeta för att minska problemet med hållbarheten i finanspolitiken och för att skapa bättre förutsättningar för tillväxt.
2. Anta den pensionsreform man kommit överens om och successivt avlägsna möjligheterna till tidigt utträde från arbetsmarknaden. Se till att förvaltningsreformerna för kommunstrukturen och social- och hälsovårdstjänsterna utformas och genomförs effektivt, i syfte att öka produktiviteten och kostnadseffektiviteten vid tillhandahållande av de offentliga tjänsterna och att upprätthålla tjänsternas kvalitet.
3. Vidta åtgärder för att förbättra ungas, äldre arbetstagares och långtidsarbetslösas anställbarhet, särskilt genom att fokusera på utvecklingen av sådan kompetens som efterfrågas på arbetsmarknaden. Främja en löneutveckling som är i linje med produktiviteten med full respekt för arbetsmarknadsparternas roll och i enlighet med nationell praxis.

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

⁽²⁾ EUT C 272, 18.8.2015, s. 98.

-
4. Vidta åtgärder för att öppna upp för verklig konkurrens inom detaljhandelssektorn.

Utfärdad i Bryssel den 14 juli 2015.

På rådets vägnar

P. GRAMEGNA

Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION**av den 14 juli 2015****om Sveriges nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Sveriges konvergensprogram 2015**

(2015/C 272/05)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.2,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 godkände Europeiska rådet kommissionens förslag om en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på stärkt samordning av den ekonomiska politiken. Strategin inriktas på de centrala områden där åtgärder krävs för att stärka Europas potential för hållbar tillväxt och konkurrenskraft.
- (2) Den 14 juli 2015 antog rådet, på grundval av kommissionens förslag, en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽³⁾. Tillsammans utgör dessa de integrerade riktlinjer som medlemsstaterna uppmanades att beakta i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 8 juli 2014 antog rådet en rekommendation ⁽⁴⁾ om Sveriges nationella reformprogram för 2014 och avgav ett yttrande om Sveriges uppdaterade konvergensprogram för 2014.
- (4) Den 28 november 2014 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som inledde 2015 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Samma dag antog kommissionen även på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011 rapporten om förvarningsmekanismen, i vilken Sverige identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.⁽³⁾ Upprätthålls genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).⁽⁴⁾ Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Sveriges nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Sveriges konvergensprogram 2014 (EUT C 247, 29.7.2014, s. 132).

- (5) Den 18 december 2014 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att främja investeringar, intensifiera strukturreformerna och fortsätta med den ansvarsfulla och tillväxtvänliga finanspolitiska konsolideringen.
- (6) Den 26 februari 2015 offentliggjorde kommissionen 2015 års landsrapport för Sverige. Den innehöll en bedömning av hur väl Sverige hade lyckats med de landsspecifika rekommendationer som antogs den 8 juli 2014. Landsrapporten innehöll också resultaten av den fördjupade granskningen i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Sverige har makroekonomiska obalanser som kräver politiska åtgärder och övervakning. Särskilt hushållens skuldsättning är ännu mycket hög och fortsätter att öka till följd av stigande bostadspriser, fortsatt låga räntor, höga skatteincitament och begränsningar i bostadsutbudet. Den makroekonomiska utvecklingen med koppling till den privata skuldsättningen måste fortsätta att följas.
- (7) Den 23 april 2015 lade Sverige fram sitt nationella reformprogram för 2015 och den 24 april 2015 sitt konvergensprogram för 2015. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (8) Sverige omfattas för närvarande av stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del. Enligt 2015 års konvergensprogram planerar regeringen en gradvis förbättring av det nominella underskottet till 1,4 % av BNP under 2015 för att sedan nå balans 2018. Det medelfristiga målet – ett strukturellt underskott på 1 % av BNP – kommer att uppfyllas under hela programperioden. Skuldkvoten kommer att nå sin topp 2015 på 44,2 % för att därefter stegvis sjunka till 40,0 % 2018. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för dessa finanspolitiska prognoser är rimligt. Det kommer dock att krävas en noggrannare beskrivning av de åtgärder som kan stödja de planerade underskottsmålen från 2016 och framåt. Enligt kommissionens vårprognos 2015 beräknas det strukturella saldot att sammanfalla med det medelfristiga målet på – 1 % under 2015 och förbättras till – 0,9 % av BNP 2016. Rådet anser, på grundval av sin bedömning av konvergensprogrammet och kommissionens vårprognos 2015, att Sverige kan förväntas följa stabilitets- och tillväxtpaktens regler.
- (9) Till skillnad från i många andra medlemsstater har bostadspriserna i Sverige inte drabbats av någon större korrigerings och har stigit kraftigt igen sedan mitten av 2013. Enligt kommissionens fördjupade granskning kan de svenska bostadspriserna vara högre än de grundläggande värdena. Det beror delvis på gynnsamma grundförutsättningar som högre disponibel inkomst, låga räntor och stark befolkningsutveckling. I rapporten identifierar man dock både efterfråge- och utbudsstyrda krafter som driver upp bostadspriserna. På efterfrågesidan har låneincitamenten varit särskilt starka. Dessutom tenderar Sveriges skattesystem, med ett av de starkaste skatteincitamenten för bostadsägande i unionen, att driva upp priserna. Det har i sin tur gjort att de svenska hushållens skulder ökar och dessutom snabbare än i resten av unionen. Hushållens totala tillgångar är visserligen stora och den disponibla inkomsten har stigit på senare år, men hushållssektorn är sårbarare än förut och hushållens höga skuldsättning utgör en risk för den makroekonomiska stabiliteten. Man bör ta itu med den gynnsamma behandlingen av skulder i inkomstbeskattningen genom att stegvis begränsa avdragsrätten för räntor på bostadslån eller genom att höja fastighetsskatten. Det behövs dessutom insatser för att öka den låga amorteringsstakten på bostadslån med målet att sänka tillväxttakten i hushållens skuldsättning.
- (10) På utbudssidan leder strukturell ineffektivitet till bostadsbrist och bidrar till ökande bostadspriser. Det fungerar som en hämsko för arbetskraftens rörlighet och skapar sociala problem för utsatta grupper. Utbudet hålls tillbaka av att det befintliga bostadsbeståndet används ineffektivt och av att investeringarna i nybyggnation är strukturellt alltför låga. Framför allt bör man stärka incitamenten för kommunerna att aktivt främja investeringar i byggnation och lösa utsatta gruppers bostadsproblem. Konkurrensen i byggsektorn behöver skärpas och för att uppnå detta bör man säkerställa full insyn i de offentliga upphandlingsförfarandena. Plan- och överklagandeprocesserna är långdragna och komplicerade och bör effektiviseras. Den hårda hyresregleringen är den främsta orsaken till stelbentheten på hyresmarknaden, som inte verkar kunna mildra trycket på bostadspriserna och tillgodose behoven av rörlighet. Problemen bör främst lösas genom en stegvis reform av systemet för hyresreglering. Reformen bör bereda väg för större skillnader i hyresnivåer – vilket kan leda till ett effektivare utnyttjande av det befintliga bostadsbeståndet – och större avtalsfrihet för enskilda hyresgäster och hyresvärdar.
- (11) Regeringen håller på att genomföra åtgärder för att förbättra skolresultaten, efter en markant försämring det senaste årtiondet som bidragit till relativt hög ungdomsarbetslöshet. Regeringen är också i färd med att vidta åtgärder för att underlätta övergången från skola till arbetsliv och förbättra integrationen på arbetsmarknaden för lågutbildade unga och personer med invandrarbakgrund. Framstegen på området måste följas upp.

- (12) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Sveriges ekonomiska politik och redogjort för den i 2015 års landsrapport. Den har även bedömt konvergensprogrammet och det nationella reformprogrammet samt uppföljningen av de rekommendationer Sverige har fått tidigare år. Kommissionen har beaktat inte bara programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Sverige utan också i vilken mån EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Rekommendationerna inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendation 1 nedan.
- (13) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat konvergensprogrammet och anser ⁽¹⁾ att Sverige följer stabilitets- och tillväxtpakten.
- (14) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och konvergensprogrammet. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendation 1 nedan.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Sverige att under 2015 och 2016 vidta följande åtgärder:

1. Ta itu med hushållens ökande skuldsättning genom att korrigera skatteincitamenten, särskilt genom att stegvis begränsa ränteavdragen för bostadslån i beskattningen eller genom att höja fastighetsskatten, och genom att öka amorteringstakten på bostadslån. Åtgärda det strukturellt låga utbudet av bostäder, främja konkurrensen i byggsektorn, effektivisera plan- och överklagandeprocesser för byggnation och se över systemet för hyresreglering för att tillåta mer marknadsanpassade hyror.

Utfärdad i Bryssel den 14 juli 2015.

På rådets vägnar

P. GRAMEGNA

Ordförande

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

RÅDETS REKOMMENDATION**av den 14 juli 2015****om Förenade kungarikets nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Förenade kungarikets konvergensprogram 2015**

(2015/C 272/06)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.2,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på ökad samordning av den ekonomiska politiken. Strategin fokuserar de nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 14 juli 2015 antog rådet, på grundval av kommissionens förslag, en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽³⁾. Tillsammans utgör dessa de integrerade riktlinjer som medlemsstaterna uppmanades att beakta i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 8 juli 2014 antog rådet en rekommendation ⁽⁴⁾ om Förenade kungarikets nationella reformprogram 2014 och avgav ett yttrande om Förenade kungarikets uppdaterade konvergensprogram för 2014.
- (4) Den 28 november 2014 antog kommissionen den årliga tillväxtoversikten, som markerar inledningen av 2015 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Samma dag antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Förenade kungariket angavs som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (5) Den 18 december 2014 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att främja investeringar, intensifiera strukturreformerna och fortsätta med en ansvarsfull, tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.⁽³⁾ Upprätthålls genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).⁽⁴⁾ Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Förenade kungarikets nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Förenade kungarikets stabilitetsprogram för 2014 (EUT C 247, 29.7.2014, s. 136).

- (6) Den 26 februari 2015 offentliggjorde kommissionen 2015 års landsrapport för Förenade kungariket. Den innehöll en bedömning av hur väl Förenade kungariket hade lyckats med de landspecifika rekommendationer som antogs den 8 juli 2014. Landsrapporten innehöll också resultaten av den fördjupade granskningen i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Förenade kungariket har makroekonomiska obalanser som kräver politiska åtgärder och övervakning. Det är särskilt risker förenade med hushållens höga skuldsättning, även kopplade till strukturella drag hos bostadsmarknaden, som kommer att kräva uppmärksamhet. Motståndskraften i ekonomin och den finansiella sektorn har ökat. Men bristen på bostäder kommer att hålla i sig och sannolikt svara för höga bostadspriser på medellång sikt samt fortsatt nedsatt motståndskraft för sektorn.
- (7) Den 26 mars 2015 lade Förenade kungariket fram sitt nationella reformprogram 2015 och sitt konvergensprogram 2015. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (8) Förenade kungariket omfattas för närvarande av stabilitets- och tillväxtpaktens korrigerande del. I 2014–2015 års konvergensprogram planerar regeringen en förbättring av det nominella underskottet från 4,3 % av BNP 2015–2016 till 2,2 % av BNP 2016–2017, så att ett överskott på 0,1 % av BNP nås 2019–2020. Konvergensprogrammet saknar medelfristigt budgetmål. Skuldkvoten förväntas nå en topp 2015–2016 på 88,8 % och sedan gradvis sjunka till 81,4 % av BNP 2019–2020. På grundval av kommissionens vårprognos 2015 förväntas Förenade kungariket inte komma tillrätta med sitt alltför stora underskott fram till den frist på 2014–2015 som rådet har satt. Vidare var de finanspolitiska insatserna mindre än vad rådet hade rekommenderat. Av denna anledning bestämde rådet den 19 juni i enlighet med artikel 126.8 i EUF-fördraget att Förenade kungariket inte hade vidtagit verkningsfulla åtgärder som svar på rådets rekommendation baserad på rekommendationen av den 2 december 2009 om alltför stora underskott och utfärdade en ny rekommendation till Förenade kungariket att korrigerera det alltför stora underskottet fram till 2016–2017. Konvergensprogrammet är förenligt med den nya fristen på 2016–2017 enligt förfarandet vid alltför stora underskott. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för dessa finanspolitiska beräkningar är rimligt. På grundval av kommissionens vårprognos 2015 förväntas Förenade kungariket komma tillrätta med sitt alltför stora underskott fram till fristen 2016–2017 och tillhandahålla den rekommenderade finanspolitiska ansträngningen. Åtgärder till stöd för de planerade underskotten 2015–2016 och framöver har redan angetts men mer detaljer behövs om regeringens budget på olika områden. Rådet anser, på grundval av sin bedömning av konvergensprogrammet och kommissionens vårprognos 2015, att Förenade kungarikets kan förväntas följa stabilitets- och tillväxtpaktens regler.
- (9) Hög, möjligen för hög, skuldsättning hos hushållen har identifierats som en potentiell makroekonomisk obalans som kan utgöra en risk för Förenade kungarikets ekonomi. Hushållens skuldsättning fortsätter visserligen att sjunka i måttlig takt, men nivån är fortfarande hög och utsätter Förenade kungariket för risker som kan påverka den ekonomiska tillväxten och den finansiella stabiliteten. I mitten av 2014 aviserade Bank of Englands finanspolitiska kommitté två åtgärder som skulle dämpa riskerna förenade med hög skuldsättning hos hushållen. Kommittén rekommenderade att bolånegivarna skulle använda ett räntestresstest för att bedöma låntagarnas förmåga att klara bolånen om räntan steg. Den rekommenderade också att långgivarna skulle begränsa andelen bolån där förhållandet lån/inkomst är 4,5 eller högre till 15 % av nya bolån. Påverkan av dessa åtgärder bör övervakas noggrant.

Ett antal reformer av den nationella planeringsramen har vidtagits men dessa lär inte ha någon inverkan på kort sikt. De lokala myndigheternas reaktion på reformen för ökat utbud av bostäder måste övervakas noggrant.

- (10) Förenade kungarikets arbetsmarknad har fungerat bra under de senaste åren och lär förbli stark. Sysselsättningsgraden nådde 76,5 % 2014, medan arbetslösheten fortsatte att falla till 6 % och förväntas sjunka ytterligare under 2015. Trots den positiva trenden på arbetsmarknaden kvarstår sociala problem. Andelen människor som lever i hushåll med mycket låg förvärvsfrekvens steg något från 13 % 2012 till 13,2 % 2013, jämfört med EU-genomsnittet på 10,7 %. Skillnaden i andel deltidsarbetande bland kvinnor (42,6 % 2013) och bland män (13,2 % 2013) är en av de högsta i unionen. Andelen kvinnor som inte arbetar eller arbetar deltid på grund av personliga eller familjerelaterade åtaganden (12,5 %) var nästan dubbelt så hög som EU-genomsnittet (6,3 % 2013). Ungdomssysselsättning och arbetsgivarengagemang på området lärlingsplatser är ytterligare utmaningar. Ett annat insatsområde, kopplat till ungdomssysselsättning, är utbildning. En stor andel unga människor har förhållandevis svaga grundläggande färdigheter. Åtgärder på områdena sociala reformer och barnomsorg har

genomförts i begränsad grad. Andelen barn i Förenade kungariket som lever i hushåll där ingen arbetar är fortfarande en av de högsta i unionen. Även om utbudet av barnomsorgsplatser vidare har ökat på senare tid, kvarstår tillgången på bra barnomsorg på heltid till rimlig kostnad som ett centralt problem.

- (11) Ökade offentliga och privata investeringar skulle bidra till förbättrad produktivitet och konkurrenskraft som är centrala utmaningar för Förenade kungariket. Behovet att säkerställa infrastrukturinvesteringar av hög kvalitet återspeglas i den nationella infrastrukturplanen från december 2014, vilken har uppdaterats och fått ett utökat tillämpningsområde. Den privata sektorn förväntas finansiera en stor del av planen men frågor kvarstår kring hur mycket den kommer att satsa. Detta innebär risker för planens möjligheter att lyckas, även om betydande framgångar när det gäller information om genomförandet har kunnat konstateras. Förenade kungariket bör se till att företagsskattesystemen är investeringsfrämjande, särskilt i samband med den kommande översynen av fastighetsskatten för företag.
- (12) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Förenade kungarikets ekonomiska politik och offentliggjort den i 2015 års landsrapport. Den har också bedömt det nationella reformprogrammet och konvergensprogrammet samt uppföljningen till de rekommendationer Förenade kungariket mottagit under tidigare år. Kommissionen har beaktat inte bara programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Förenade kungariket utan även i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–3 nedan.
- (13) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat konvergensprogrammet, och dess yttrande ⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (14) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och konvergensprogrammet. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendationerna 2–3 nedan.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Förenade kungariket att vidta följande åtgärder under perioden 2015–2016:

1. Säkerställa verkningsfulla åtgärder enligt förfarandet vid alltför stora underskott och sträva efter att korrigera det alltför stora underskottet på ett hållbart sätt fram till 2016–2017, särskilt genom att prioritera investeringar.
2. Vidta ytterligare åtgärder för att öka utbudet av bostäder, inklusive genom att genomföra reformerna av den nationella planeringsramen.
3. Angripa kompetensglapp genom att öka arbetsgivarnas engagemang när det gäller lärlingsplatser. Vidta åtgärder för att ytterligare minska andelen unga med svaga grundläggande färdigheter. Ytterligare förbättra tillgången på bra barnomsorg på heltid till rimlig kostnad.

Utfärdad i Bryssel den 14 juli 2015.

På rådets vägnar
P. GRAMEGNA
Ordförande

⁽¹⁾ Enligt artikel 9.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

RÅDETS REKOMMENDATION**av den 14 juli 2015****om Belgiens nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Belgiens stabilitetsprogram 2015**

(2015/C 272/07)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 godkände Europeiska rådet kommissionens förslag om en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på stärkt samordning av den ekonomiska politiken. Strategin inriktas på de centrala områden där åtgärder krävs för att stärka Europas potential för hållbar tillväxt och konkurrenskraft.
- (2) Den 14 juli 2015 antog rådet på grundval av kommissionens förslag en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽³⁾. Tillsammans utgör dessa de integrerade riktlinjer som medlemsstaterna uppmanades att beakta i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 8 juli 2014 antog rådet en rekommendation ⁽⁴⁾ om Belgiens nationella reformprogram för 2014 och avgav ett yttrande om Belgiens uppdaterade stabilitetsprogram för 2014. Den 28 november 2014 avgav kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 ⁽⁵⁾ ett yttrande om Belgiens utkast till budgetplan för 2015.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

⁽⁴⁾ Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Belgiens nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Belgiens stabilitetsprogram 2014 (EUT C 247, 29.7.2014, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 av den 21 maj 2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigerande av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 11).

- (4) Den 28 november 2014 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som inledde 2015 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Samma dag antog kommissionen på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011 även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Belgien identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (5) Den 18 december 2014 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att främja investeringar, intensifiera strukturreformerna och fortsätta med en ansvarsfull, tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna.
- (6) Den 26 februari 2015 offentliggjorde kommissionen 2015 års landsrapport om Belgien. Den innehöll en bedömning av hur väl Belgien hade lyckats med de landsspecifika rekommendationer som antogs den 8 juli 2014. Landsrapporten innehöll också resultaten av den fördjupade granskningen i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Belgien har makroekonomiska obalanser som kräver politiska åtgärder och övervakning. I synnerhet fortsätter utvecklingen av den externa konkurrenskraften för varor att utgöra en risk som måste övervakas, eftersom en förnyad försämring skulle hota den makroekonomiska stabiliteten. Ytterligare åtgärder för att säkerställa konvergens i kostnadsparametrarna skulle bromsa nedgången i sysselsättning i handelsutsatta sektorer, medan påtagliga framsteg för att sluta det långvariga kostnadsgapet skulle kunna stärkas genom en skatteväxling till andra skattebaser än arbete. Skulden i den offentliga sektorn är fortsatt hög, men flera faktorer dämpar de makroekonomiska risker som är förknippade med detta.
- (7) Den 30 april 2015 lade Belgien fram sitt nationella reformprogram för 2015 och sitt stabilitetsprogram för 2015. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (8) Belgien omfattas för närvarande av stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del och av övergångsreglerna för skuldkriteriet under 2014–2016. Den 27 februari 2015 utfärdade kommissionen en rapport enligt 126.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, eftersom Belgien inte förväntades göra tillräckliga framsteg för att uppfylla skuldkriteriet under 2014–2015 och överskred referensvärdet för underskottet på 3 % av BNP under 2014. Enligt rapporten skulle skuldkriteriet anses vara uppfyllt vid tiden för rapporten och det alltför stora överskottet låg nära referensvärdet och var tillfälligt och exceptionellt (på grund av förändringar av den statistiska metoden). Den analysen gäller i stort ännu. Enligt stabilitetsprogrammet för 2015 planerar regeringen en successiv förbättring av det strukturella saldot för att nå en balanserad budget i strukturella termer vid 2018. Det omräknade strukturella saldot⁽¹⁾ tyder dock på ett strukturellt underskott på 0,3 % av BNP under 2018. Regeringen planerar inte att nå det medelfristiga målet om ett överskott på 0,75 % av BNP i strukturella termer under programperioden. Enligt regeringen väntas den offentliga skuldkvoten att 2015 nå sin topp på 106,9 % av BNP för att därefter successivt minska till 102 % av BNP under 2018. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för dessa finanspolitiska prognoser är rimligt. De åtgärder som krävs för att stödja de planerade underskottsmålen från 2016 och framåt har dock ännu inte beskrivits tillräckligt. Enligt kommissionens vårprognos 2015 väntas nettoutgiftsökningarna att ligga i linje med utgiftsriktmärket under 2015. Det finns dock en risk för en viss avvikelse för 2014–2015 främst på grund av avvikelsen under 2014. Om politiken ligger fast, verkar det finnas en risk för en avsevärd avvikelse från den nödvändiga anpassningen mot det medelfristiga målet under 2015–2016. Därför kommer det att krävas ytterligare åtgärder båda åren. Rådet anser, på grundval av sin bedömning av stabilitetsprogrammet och med beaktande av kommissionens vårprognos 2015, att det finns risk för att Belgien inte kommer att följa stabilitets- och tillväxtpaktens regler.
- (9) Den federala regeringen har beslutat om en större pensionsreform som ska minska skillnaden mellan den faktiska och den lagstadgade pensionsåldern, och höja den sistnämnda. Åldern för förtida pension ska höjas ytterligare efter 2016, till 63 år 2018, med ett krav på minst 42 yrkesverksamma år från och med 2019. Den federala regeringen har enats om långsiktiga planer på att höja den lagstadgade pensionsåldern från 65 till 66 år 2025 och till 67 år 2030. En gradvis övergång till ett poängbaserat pensionssystem är planerad, med justeringsmekanismer som styrs av den demografiska eller ekonomiska utvecklingen, t.ex. ökad livslängd eller ändring av försörjningskvoten. En framgångsrik konsolideringsstrategi som uppväger den åldrande befolkningens effekter på budgeten och garanterar de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet hänger på ett snabbt genomförande av

⁽¹⁾ Det strukturella saldot, så som det räknats om av kommissionen utifrån uppgifterna i stabilitetsprogrammet enligt en gemensamt avtalad metod.

den här pensionsreformen. Med tanke på att det ännu finns få incitament till stöd för äldre arbetstagares anställbarhet måste pensionsreformen åtföljas av sysselsättningsåtgärder och arbetsmarknadsreformer som gynnar ett aktivt åldrande.

- (10) Det belgiska skattesystemet kännetecknas av ett högt totalt skattetryck, relativt höga skattesatser och snäva baser. Skatterna är i hög grad inriktade på arbete. Det ger höga arbetskraftskostnader, vilket är sysselsättningshämmande, och stora skattekilrar, som bidrar till arbetslöshetsfallor. Dessutom urholkas skattebaserna många gånger av olika specifika undantag, avdrag, reducerade satser och skatteutgifter – till viss del för att lindra effekterna av de höga skattesatserna – vilket ger upphov till effektivitetsförluster, snedvridningar och möjliga kryphål. Vissa inslag i skattesystemet är skadliga för miljön. Med tanke på dessa svagheter har Belgien flera gånger fått rådet att förenkla och omforma sitt skattesystem för att omfördela skattebördan, täppa till kryphål och minska den ibland skadliga differentiering som beskattningen skapar. Hittills har begränsade framsteg gjorts för att genomföra en omfattande skattereform som framför allt ska leda till en skatteväxling från arbete mot mindre tillväxthämmande skattebaser. Bland de skattebaser som skulle kunna breddas finns miljö- och konsumtionsskatter och skatter på vissa typer av finansiella inkomster. Skattesystemets övergripande balans och rättvisan i systemet skulle kunna förbättras genom en kombination av skatteväxling från arbete och en breddning av skattebasen (översyn av gällande skatteregler, subventioner, undantag och avdrag) och det skulle dessutom stödja sysselsättning, konkurrenskraft och sociala och miljömässiga mål. Det skulle också stoppa skatteundandragande och aggressiv skatteplanering.
- (11) De strukturella problemen på den belgiska arbetsmarknaden fortsätter att leda till ett kroniskt underutnyttjande av arbetskraften och låg sammanlagd sysselsättning och förvärvsfrekvens. Bristerna beror i huvudsak på den svaga kopplingen mellan löner och produktivitet och på de ekonomiska incitamenten att inte arbeta. Belgien lider också brist på högt kvalificerade arbetstagare och har kompetensglapp. I de olika regeringarnas överenskommelser och reformprogram hänvisas det till ett behov av en starkare koppling mellan utbildnings-, fortbildnings- och arbetsmarknadsaktörer för att förbättra språkundervisningen samt den allmänna och den yrkesinriktade utbildningen och för att utveckla alternativ utbildning för studenter och arbetslösa. Utvecklingen går dock långsamt. Effekterna av de här strukturella faktorerna på vissa grupper på arbetsmarknaden är särskild tydliga, t.ex. yngre och äldre arbetslösa och personer med invandrarbakgrund.
- (12) Belgiens försvagade externa konkurrenskraft skapar fortsatta makroekonomiska risker för ekonomin. Ekonomin lider av de höga arbetskraftskostnaderna, som i genomsnitt har ökat mer än i grannländerna. Man måste anpassa löneökningarna bättre till produktiviteten och göra lönesättningen mer flexibel för att stärka ekonomins anpassningsförmåga. Vissa målinriktade åtgärder har vidtagits för att sänka arbetskostnaden för specifika grupper och krympa avståndet mellan brutto- och nettolöner för de lägsta lönerna. Men för att helt sluta gapet krävs ytterligare åtgärder som hänger på reformer av lönebildningssystemet. Uppkomsten av kostnadsnackdelar går hand i hand med förlorade arbetstillfällen och kommer till slut att tvinga fram en korrigerande om de inte åtgärdas. Andra viktiga kostnadsfaktorer för företagen är energikostnaderna och kostnaderna för mellanliggande företagstjänster, som är mycket reglerade och skyddade från konkurrens. Det finns också stort utrymme att förbättra faktorer som inte är kopplade till kostnader i den externa konkurrenskraften. För att trygga och höja dagens välfärdsnivå måste större vikt läggas vid produktivitetsvinster. Det kräver en målmedveten satsning på produkter och tillhörande tjänster högre upp i värdekedjan genom att man tar bättre vara på resultaten inom innovation och satsar på FoU. Administrativa hinder bör minskas och åtgärder vidtas för att främja företagande och stimulera dynamiken i näringslivet. Det mycket låga nyföretagandet tyder på att företagsklimatet är ogynnsamt för ny verksamhet och tillväxt. Ökad konkurrens i detaljhandeln och de reglerade yrkena är också ett problem. Belgiens övergripande produktivitet skulle också öka om man undanröjer flaskhalsar i den offentliga infrastrukturen och förbättrar kapitalstockens kvalitet och ändamålsenlighet med extra investeringar, särskilt inom väg- och järnvägsnäten.
- (13) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Belgiens ekonomiska politik och redogjort för den i 2015 års landsrapport. Den har även bedömt stabilitetsprogrammet och det nationella reformprogrammet samt uppföljningen av de rekommendationer Belgien har fått tidigare år. Kommissionen har beaktat inte bara programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Belgien utan även i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Rekommendationerna inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–4 nedan.

- (14) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet, och dess yttrande ⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (15) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendationerna 1–4 nedan.
- (16) I samband med den europeiska planeringsterminen har kommissionen också analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. Mot denna bakgrund har rådet utfärdat specifika rekommendationer riktade till de medlemsstater som har euron som valuta ⁽²⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Belgien också se till att dessa rekommendationer genomförs fullständigt och i tid.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Belgien att under 2015 och 2016 vidta följande åtgärder:

1. Uppnå en finanspolitisk korrigerings på minst 0,6 % av BNP på väg mot det medelfristiga budgetmålet 2015 och 2016. Använda eventuella oförutsedda intäkter till att i lämplig takt sänka den offentliga skuldkvoten. Komplettera pensionsreformen genom att koppla pensionsåldern till den förväntade livslängden. Komma överens om en genomförbar fördelning av de finanspolitiska målen på alla nivåer i den offentliga sektorn.
2. Anta och genomföra en omfattande skattereform med breddad skattebas, skatteväxling bort från arbete och slopade ineffektiva skatteutgifter.
3. Få arbetsmarknaden att fungera bättre genom att minska de negativa ekonomiska incitamenten för arbete, underlätta tillträdet till arbetsmarknaden för vissa målgrupper och ta itu med bristen på kvalificerad arbetskraft och kompetensglapp.
4. Återställa konkurrenskraften genom att i samråd med arbetsmarknadens parter och i enlighet med nationell praxis se till att lönerna utvecklas i takt med produktiviteten.

Utfärdad i Bryssel den 14 juli 2015.

På rådets vägnar
P. GRAMEGNA
Ordförande

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

⁽²⁾ EUT C 272, 18.8.2015, s. 98.

RÅDETS REKOMMENDATION**av den 14 juli 2015****om Bulgariens nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Bulgariens konvergensprogram 2015**

(2015/C 272/08)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.2,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 godkände Europeiska rådet kommissionens förslag om en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på stärkt samordning av den ekonomiska politiken. Strategin fokuserar på de nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 14 juli 2015 antog rådet, på grundval av kommissionens förslag, en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik och den 21 oktober 2010 antogs ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽³⁾. Tillsammans utgör dessa de integrerade riktlinjer som medlemsstaterna uppmanades att beakta i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 8 juli 2014 antog rådet en rekommendation ⁽⁴⁾ om Bulgariens nationella reformprogram för 2014 och avgav ett yttrande om Bulgariens uppdaterade konvergensprogram för 2014.
- (4) Den 28 november 2014 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som inledde 2015 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Samma dag antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Bulgarien angavs som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.⁽³⁾ Upprätthålls genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).⁽⁴⁾ Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Bulgariens nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Bulgariens konvergensprogram 2014 (EUT C 247, 29.7.2014, s. 7).

- (5) Den 18 december 2014 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att främja investeringar, intensifiera strukturreformerna och fortsätta med en ansvarsfull, tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna.
- (6) Den 26 februari 2015 offentliggjorde kommissionen 2015 års landsrapport för Bulgarien. Den innehöll en bedömning av hur väl Bulgarien hade lyckats med de landspecifika rekommendationer som antogs den 8 juli 2014. Landsrapporten innehåller också resultaten av den fördjupade granskningen i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Bulgarien har makroekonomiska obalanser. Det är särskilt turbulensen inom finanssektorn under 2014 som har skapat oro över praxisen i inhemska ägda banker, vilket kan få betydande konsekvenser för finanssektorn och den allmänna makroekonomiska stabiliteten. Bland de makroekonomiska risker som förtjänar närmare uppmärksamhet finns utlandsställningen som fortfarande är negativ men håller på att förbättras, företagens alltför höga skuldsättning och den svaga anpassningen av arbetsmarknaden.
- (7) Den 30 april 2015 lade Bulgarien fram sitt nationella reformprogram för 2015 och sitt konvergensprogram för 2015. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (8) Bulgarien omfattas för närvarande av stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del. I sitt konvergensprogram för 2015 planerar regeringen att hålla kvar det nominella underskottet på 2,8 % av BNP under 2015. Därefter har regeringen för avsikt att successivt minska underskottet till 1,3 % av BNP till 2018. I enlighet med konvergensprogrammet planerar regeringen att ha uppfyllt det medelfristiga målet om ett strukturellt underskott på 1 % av BNP år 2018. Den offentliga skuldkvoten förväntas öka under programperioden och nå närmare 31 % av BNP år 2018. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för dessa finanspolitiska beräkningar är rimligt. Åtgärderna som ska stödja de planerade underskottsmålen från 2016 och framåt har dock ännu inte beskrivits tillräckligt. Enligt kommissionens vårprognos 2015 förutses att utgiftsökningarna netto hålla sig inom riktmärket under 2015. Med hänsyn till försämringen av den strukturella balansen (1,7 % av BNP 2014), finns det dock risk för en viss avvikelse från kravet under perioden 2014–2015. Under 2016 finns det risk för en betydande avvikelse, eftersom utgiftsökningarna netto överskrider riktmärket med 0,9 % av BNP. Ytterligare åtgärder kommer därför att behövas för båda dessa år. Rådet anser, på grundval av sin bedömning av konvergensprogrammet och med beaktande av kommissionens vårprognos 2015, att det finns en risk att Bulgarien inte kommer att följa stabilitets- och tillväxtpaktens regler.
- (9) Efterlevnaden av skattelagstiftningen är fortfarande ett stort problem i Bulgarien. Det behövs en omfattande strategi för efterlevnad av skattelagstiftningen, vilken bör baseras på en grundlig riskanalys, en systematisk konsekvensbedömning av redan vidtagna åtgärder och ett nära samarbete mellan olika skattemyndigheter.
- (10) Bulgarien står inför ett antal utmaningar på hälso- och sjukvårdsområdet, bland annat dålig hälsa, låg finansiering och allvarliga effektivitetsbrister i resursanvändningen. Den förväntade livslängden ligger långt under unionens genomsnitt och den förväntade livslängden vid födseln är bland de lägsta i unionen. Systemet bygger fortfarande på en överdimensionerad sjukhussektor. Även om finansieringen av primär- och öppenvården i nominella termer har fått ökad betydelse under senare år, är den fortfarande ganska begränsad. Finansieringssystemet för hälso- och sjukvård är enligt avtal skyldigt att ersätta sjukhusen för behandlingar till i förväg fastställda priser, vilket uppmuntrar sjukhusen att ge läkarvård som inte är nödvändig eller anpassad till patienten. En nationell vårdstrategi antogs under 2014 men det saknas en tydlig genomförandeplan för den.
- (11) Oron inom banksektorn sommaren 2014 avslöjade institutionella och tillsynsmässiga svagheter. Att tillsynsmyndigheten inte upptäckte de betydande problemen i Bulgariens fjärde största bank, Corporate Commercial Bank (KTB), tyder på brister i tillsynsrutinerna inom finanssektorn och förbiseende av koncentrationsrisken. Detta har underminerat banktillsynens trovärdighet och även lett till betänkligheter vad gäller tillståndet i andra delar av finanssektorn. Likviditetskrisen i juni 2014 drev fram en ingående revision av KTB som ledde till att KTB:s banklicens återkallades. De garanterade insättningarna uppgick till 4,4 % av BNP och betalades ut först efter en lång försening.
- (12) De aktiva arbetsmarknadsåtgärderna är inte tillräckligt utvecklade, varken vad gäller omfattning eller målstyrning. Uppdelningen på olika byråer utgör en stor utmaning när det gäller att erbjuda ersättning och tjänster till arbetslösa och ej yrkesverksamma. Samordningen mellan arbetsförmedlingar och socialförsäkringsmyndigheter

har inte lett till effektiva och integrerade åtgärder till hjälp för de mest utsatta. Andelen ungdomar som varken arbetar eller studerar och inte heller har kontakt med arbetsförmedlingen är hög i Bulgarien, och dessa ungdomar står därmed utanför arbetsmarknadens aktiveringsåtgärder. Största delen av arbetslösheten i Bulgarien är långtidsarbetslöshet, vilket tyder på att den är mer strukturell än konjunkturbetingad. Även om den bulgariska minimilönen i nominella termer är den lägsta i unionen har den ökat avsevärt sedan 2011, och regeringen planerar ytterligare stora ökningar under de närmaste åren. Sådana radikala diskretionära förändringar i regeringens lönesättningspolitik skulle kunna leda till snedvridningar på arbetsmarknaden. Det finns heller inga klara riktlinjer för hur minimilöner ska fastställas. Systemet skapar därför osäkerhet om huruvida rätt balans uppnås mellan att å ena sidan främja sysselsättning och konkurrenskraft, och å andra sidan säkra arbetsinkomsten. Fattigdom och social utestängning är fortfarande ett problem eftersom Bulgariens nivå av materiell fattigdom är bland de högsta i unionen. Det är särskilt den romska befolkningen som lider av stor fattigdom och social utestängning. Majoriteten av de unga romerna varken arbetar eller studerar. Inskrivningarna i förskoleverksamhet är låg bland romska barn och närmare en fjärdedel av de romska barnen i åldern 7–15 år går inte i skolan.

- (13) Utbildningssystemens dåliga kvalitet och begränsade relevans för arbetsmarknaden hämmar tillgången till arbetskraft med lämplig kompetens. Andelen vuxna som deltar i livslångt lärande är bland de lägsta i unionen. Efter många års försening har Bulgarien ännu inte reformerat lagen om skolutbildning, och genomförandet av den nationella strategin för att förebygga att unga avbryter sin skolgång efter grundskolan har bara börjat. Den nationella strategin för yrkesutbildning (2014–2020) och en ny strategi för högre utbildning antogs 2015. Dessa strategier bör bidra till att förbättra utbildningssystemet, göra det mer relevant för ekonomin och främja innovation och sysselsättning.
- (14) Under våren 2015 har regeringen lagt fram ett förslag till pensionsreform. Pensionssystemets tillräcklighet och hållbarhet beror på reformer som uppmuntrar till och stöder ett längre yrkesliv med färre avbrott. Under 2013 konstaterades det att 1,2 miljoner pensionärer fick en pension som låg under den nationella fattigdomsgränsen. De främsta orsakerna till låga pensioner är tidig pensionsålder och korta inbetalningsperioder. Den snabbt åldrande befolkningen i Bulgarien gör att situationen troligen kommer att förvärras i framtiden. Bulgarien bör därför hålla nere ökningen av åldersrelaterade utgifter för att på så sätt bidra till de offentliga finansernas hållbarhet på lång sikt, och man bör även genomföra kraftfulla pensionsreformer.
- (15) Ett oberoende, högkvalitativt och effektivt rättsväsende och effektiva metoder för att bekämpa korruption är viktiga hörnstenar för en investeringsvänlig affärsmiljö. Till de större utmaningarna på detta område hör bristen på övergripande samordning, institutionella brister och dåliga resultat när det gäller att verkställa fällande domar i domstolen. Dessa viktiga områden ska omfattas av samarbets- och kontrollmekanismen.
- (16) Insolvensreglerna i Bulgarien har varit ineffektiva, vilket har ökat osäkerheten bland marknadsaktörerna och minskat landets generella attraktionskraft på investerare. Insolvensfallen tar längre tid än i andra jämförbara länder och antalet indrivningar är lågt. Behovet av ett effektivt regelverk för att hantera insolvens bör också ses mot bakgrund av de icke-finansiella företagens höga skuldsättning i Bulgarien och ett sådant regelverks betydelse för att underlätta processen med att minska skuldsättningen.
- (17) Strategier för att reformera den offentliga förvaltningen och införa e-förvaltning antogs under 2014. Det kommer att krävas en stark politisk styrning och samordning för att genomföra dessa strategier. Trots tidigare satsningar är kvaliteten på de offentliga tjänsterna låg. Insatserna för att öka insynen och minska byråkratin begränsas av att e-förvaltningen inte är tillräckligt utvecklad. De offentliga upphandlingsförfarandena utgör ett särskilt problem, eftersom de hindras av att den rättsliga ramen ofta ändras och att den administrativa kapaciteten är otillräcklig. Förhandskontrollen av anbuds-förfaranden görs ofta på ett formalistiskt sätt. Samtidigt görs överlappande efterhandskontroller, som ibland resulterar i bedömningar som skiljer sig åt. Bristen på insyn i anbuds-förfarandet beror också på att man inte lyckats installera alla plattformar för e-upphandling. Oegentligheter i offentliga upphandlingsförfaranden har tidigare lett till stora förseningar i genomförandet av EU:s fondprogram. Det har också gett negativa effekter för företagen och hållit tillbaka välbehövliga förbättringar av infrastrukturen. En flerårig strategi för att komma till rätta med de främsta svagheter i systemet för offentlig upphandling antogs i juli 2014. I strategin anges ett tydligt tidsschema för de konkreta åtgärder som ska vidtas under 2015 och 2016. Detta måste genomföras.

- (18) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Bulgariens ekonomiska politik och offentliggjort den i 2015 års landsrapport. Kommissionen har också bedömt konvergensprogrammet och det nationella reformprogrammet samt uppföljningen av de rekommendationer Bulgarien fått under tidigare år. Kommissionen har inte bara beaktat programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Bulgarien, utan även i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Rekommendationerna inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–5 nedan.
- (19) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat konvergensprogrammet och dess yttrande ⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (20) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och konvergensprogrammet. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendationerna 1–3 och 5 nedan.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Bulgarien att under 2015 och 2016 vidta följande åtgärder:

1. Undvika en strukturell försämring i de offentliga finanserna under 2015 och åstadkomma en anpassning på 0,5 % av BNP under 2016. Vidta kraftfulla åtgärder för att förbättra skatteuppbörden och motverka den svarta ekonomin, på grundval av en omfattande riskanalys och en bedömning av tidigare åtgärder. Förbättra hälso- och sjukvårdssystemets kostnadseffektivitet, framför allt genom att se över prissättningen på hälso- och sjukvård och genom att stärka öppenvård och primärvård.
2. Senast i december 2015 ha genomfört en systemomfattande oberoende översyn av tillgångarnas kvalitet och ett genomgripande stresstest med interna bedömningar från bankerna, i nära samarbete med EU:s organ. Genomföra en portföljövernsyn på områdena pensionsfonder och försäkringar. Granska och stärka tillsynen inom banker och annan verksamhet inom finanssektorn, inbegripet att stärka ramarna för resolution av banker och insättningsgaranti. Förbättra ägarstyrningen inom finansinstitut, bland annat genom att hantera koncentrationsrisken och exponeringen mot närstående parter.
3. Utveckla en integrerad metod för grupper i arbetsmarknadens utkant, särskilt äldre arbetstagare och ungdomar som varken arbetar eller studerar. I samråd med arbetsmarknadens parter och i enlighet med nationell praxis upprätta en öppen mekanism för att fastställa minimilönen och minimiavgifter till socialförsäkringssystemet mot bakgrund av dessa faktors effekt på fattigdomen bland förvärvsarbetande, sysselsättning och konkurrenskraft.
4. Anta reformen av lagen om skolutbildning och öka de mindre gynnade barnens deltagande i skolundervisningen, särskilt romska barn, genom att förbättra tillgången till undervisning av hög kvalitet under de tidiga skolåren.
5. I syfte att förbättra investeringsklimatet förbereda en omfattande reform av insolvensreglerna med utgångspunkt i internationell bästa praxis och expertis, framför allt för att förbättra mekanismerna för förfaranden före insolvens och rekonstruktionsförfaranden utanför domstol.

Utfärdad i Bryssel den 14 juli 2015

På rådets vägnar
P. GRAMEGNA
Ordförande

⁽¹⁾ Enligt artikel 9.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

RÅDETS REKOMMENDATION**av den 14 juli 2015****om Tjeckiens nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Tjeckiens konvergensprogram 2015**

(2015/C 272/09)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på ökad samordning av den ekonomiska politiken. Strategin fokuserar på de nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 14 juli 2015 antog rådet, på grundval av kommissionens förslag, en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽²⁾. Tillsammans utgör dessa de integrerade riktlinjer som medlemsstaterna uppmanades att beakta i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 8 juli 2014 antog rådet en rekommendation ⁽³⁾ om Tjeckiens nationella reformprogram för 2014 och avgav ett yttrande om Tjeckiens uppdaterade konvergensprogram för 2014.
- (4) Den 28 november 2014 antog kommissionen den årliga tillväxtoversikten, som markerar inledningen av 2015 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Samma dag antog kommissionen, på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 ⁽⁴⁾, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Tjeckien inte angavs som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Upprätthålls genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

⁽³⁾ Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Tjeckiens nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Tjeckiens konvergensprogram för 2014 (EUT C 247, 29.7.2014, s. 12).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser (EUT L 306, 23.11.2011, s. 25).

- (5) Den 18 december 2014 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att främja investeringar, intensifiera strukturreformerna och fortsätta med en ansvarsfull, tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna.
- (6) Den 26 februari 2015 offentliggjorde kommissionen 2015 års landsrapport för Tjeckien. Den innehöll en bedömning av hur väl Tjeckien har lyckats med de landspecifika rekommendationer som antogs den 8 juli 2014.
- (7) Den 30 april 2015 lade Tjeckien fram sitt nationella reformprogram 2015 och sitt konvergensprogram 2015. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (8) Tjeckien omfattas för närvarande av stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del. I sitt konvergensprogram för 2015 planerar regeringen att successivt förbättra det nominella underskottet till 1,9 % av BNP 2015 och ytterligare till 0,6 % av BNP år 2018. Regeringen redovisar sin avsikt att uppfylla det medelfristiga målet – ett strukturellt underskott på 1 % av BNP – 2018, men enligt det omräknade strukturella saldoto (1) beräknas målet nås 2016. Enligt konvergensprogrammet förväntas den offentliga skuldkvoten att uppgå till närmare 41 % år 2015 och gradvis sjunka till 40,2 % år 2018. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för budgetberäkningarna är rimligt och åtgärderna för att stödja de planerade underskottsmålen från och med 2016 är tillräckligt specificerade. Det finns dock en risk att effekterna av de planerade åtgärderna på inkomstsidan kan bli lägre än beräknat. På grundval av kommissionens vårprognos 2015, förväntas referensvärdet för utgifter vara uppfyllt 2015. Under 2016 förväntas en viss avvikelse eftersom utgiftsökningarna netto överstiger referensvärdet på 0,3 % av BNP. Det kommer därför att krävas ytterligare åtgärder 2016.

Rådet anser, på grundval av sin bedömning av konvergensprogrammet och kommissionens vårprognos 2015, att Tjeckien i stort sett kan förväntas följa stabilitets- och tillväxtpaktens regler. De viktigaste delarna av den nuvarande finanspolitiska ramen är på plats. Den medelfristiga budgetplaneringen och de numeriska finanspolitiska reglerna har dock en begränsad räckvidd och genomförandet har varit svagt. Ett förslag till reformpaket har flera gånger ändrats och skjutits upp och dess antagande planeras för närvarande till 2015. Tjeckien står fortfarande inför utmaningar vad gäller de offentliga finansernas hållbarhet på lång sikt, framför allt på grund av beräknade ökade utgifter för pensioner och hälso- och sjukvård. Utsikterna för pensionssystemet har förbättrats något till följd av mer gynnsamma demografiska prognoser. Man har lagstiftat om att den lagstadgade pensionsåldern ska höjas successivt men de förändringar som planeras på medellång sikt är alltför långsamma. Förändringar i det nuvarande systemet för indexering av pensioner diskuteras för närvarande, men inga åtgärder har ännu antagits. Även om vissa åtgärder har vidtagits för att förbättra kostnadseffektiviteten och förvaltningen i hälso- och sjukvårdssektorn har endast begränsade framsteg gjorts på detta område. Indikatorer som används för att mäta sjukhussektorns resultat visar att medicinsk behandling inte alltid ges på ett kostnadseffektivt sätt, samtidigt som tilldelningen av resurser hindras av pågående svårigheter med att genomföra ett system för ersättning av sjukhusens kostnader. Det finns också tecken på att allmänläkare inte på ett tillfredsställande sätt uppfyller sin roll som portvakter. Offentliga upphandlingar inom hälso- och sjukvårdssektorn kännetecknas ofta av oegentligheter, vilket tyder på otillräcklig styrning och tillsyn.

- (9) De viktigaste utmaningarna på skatteområdet är att minska skatteundandragande och att göra skatteuppbörden billigare och mindre tidskrävande, både för skattebetalare och myndigheter. Tjeckien har identifierat efterlevnaden av skattelagstiftningen och kampen mot skatteundandragande som prioriteringar, och håller på att vidta ett antal åtgärder på dessa områden. Ett antal åtgärder infördes 2015, avseende såväl direkta som indirekta skatter, och ytterligare åtgärder planeras för 2016. Kostnaden för efterlevnad av skattelagstiftningen är dock fortfarande för hög. Att harmonisera skattebaserna för inkomstskatter, sociala avgifter och avgifter till hälso- och sjukvård skulle bidra till att förenkla skattesystemet, men denna ändring har inte införts och det finns för närvarande inga planer på att ta itu med denna fråga. Arbetet med att förenkla självdeklarationer och öka användningen av förtryckta formulär genomförs inte på ett systematiskt sätt. I stället för att förenkla moms systemet införde Tjeckien en tredje momssats 2014. Begränsade framsteg har gjorts i arbetet med att minska olikheterna i skattebehandlingen av anställda och egenföretagare. Skatteintäkter i Tjeckien bygger fortfarande till stor del på beskattningen av arbete och låginkomsttagare, särskilt sådana som saknar barn, bär en relativt tung skattebörda. Åtgärder som något minskar beskattningen av arbete för specifika grupper träder i kraft under 2015, men dessa kommer att ha en begränsad inverkan totalt sett. Fastighets- och miljöskatter (utom på bränsle) är fortfarande låga, vilket pekar på möjligheten att genomföra en skatteväxling från skatt på arbete till andra skatter.

(1) Det strukturella saldoto omräknat av kommissionen på grundval av uppgifterna i konvergensprogrammet enligt den allmänt vedertagna metoden.

- (10) Begränsade framsteg gjordes under 2014 för att påskynda reformen av reglerade yrken, men den nationella handlingsplan som antogs i april 2015 innehåller ett antal konkreta åtgärder och insatser som är utformade för att förbättra regelverket och undanröja omotiverade eller oproportionerliga krav.
- (11) Det arbete som gjorts under de senaste åren för att ta itu med korruptionen har försenats kraftigt. Den senaste handlingsplanen mot korruption omfattade ett antal prioriterade områden. Den innehöll lagar om finansiell kontroll, åklagarmyndigheter, finansiering av politiska partier, skydd för personer som slår larm om missförhållanden, förvaltning av statsägda företag och en ändring av lagen om fri tillgång till information. Det förefaller dock som om mycket lite görs för att få dessa lagar antagna. Antagandet och genomförandet av lagen om den offentliga förvaltningen och därmed sammanhängande åtgärder innebär att Tjeckien börjar ta itu med problemen med effektivitet och stabilitet i den offentliga förvaltningen. De offentliga investeringarna hämmas av både administrativa och lagstiftningsmässiga hinder för investeringsplanering samt av de utdragna förfarandena för att få bygglov och markanvändningstillstånd och dessa förfarandens brist på transparens. Offentlig upphandling har stått i fokus för ett antal initiativ under de senaste åren, men farhågor kring bristande insyn kvarstår fortfarande. Framför allt offentliggörs offentliga kontrakt fortfarande inte i ett centralt register. Effektiviteten i förfarandena för offentlig upphandling hämmas av otillräcklig styrning och utbildning av de upphandlande institutionerna. Översynen av systemet är fortfarande svagt utvecklad.
- (12) Den totala sysselsättningsnivån är för närvarande hög, men vissa missgynnade grupper fortsätter att vara underrepresenterade på arbetsmarknaden. Bland dessa återfinns småbarnsföräldrar, lågutbildade arbetstagare, personer med funktionsnedsättning och romer. Vissa åtgärder har vidtagits för att stärka de offentliga arbetsförmedlingarnas effektivitet och ändamålsenlighet. Sysselsättningsnivån bland ungdomar ökar och de offentliga arbetsförmedlingarna försöker särskilt rikta sig till ungdomar. Bristen på barnomsorg av hög kvalitet och till rimliga priser och en begränsad användning av flexibla arbetstidslösningar gör det svårt för kvinnor med barn att delta på arbetsmarknaden. Åtgärder har vidtagits för att öka tillgången till barnomsorg, men de politiska åtgärderna till stöd för offentlig barnomsorg för de yngsta barnen är fortfarande otillräckliga.
- (13) Utbildningsresultaten i Tjeckien har förbättrats under de senaste åren, men strukturella utmaningar kvarstår. Deltagandet i eftergymnasial utbildning har ökat snabbt, men vissa problem har uppstått i samband med försämrad kompetens hos unga högskoleutbildade. Planen är att den försenade reformen av den högre utbildningen kommer att antas under 2015 och med den institutionell ackreditering, starkare intern kvalitetssäkring, större användning av profilanalyser av studerande och förbättrade finansieringssystem. Fler lärare måste rekryteras till den obligatoriska utbildningssektorn, men låga löner och en negativ syn på läraryrket gör det svårt att locka till sig sökande med talang för yrket. Ett nytt karriärsystem som utformats för att förbättra både rekryteringen av lärare och deras fortbildning bör vara klart under första halvåret 2015 och kunna införas i september 2016. Dess totala effekt beror dock i stor utsträckning på tillgänglig finansiering. Samtidigt saknas fortfarande en övergripande strategi för utvärdering av och stöd till lågpresterande skolor och elever. Införandet av en sådan strategi skulle kunna bidra till att öka effektiviteten och jämställdheten inom utbildningssektorn. Trots att regeringen har antagit en övergripande strategi för utbildning har endast begränsade framsteg gjorts när det gäller att göra utbildningssystemet mer inkluderande. Ungdomar med en mindre gynnad socioekonomisk bakgrund, inbegripet romer, lyckas sämre inom utbildningssystemet och på arbetsmarknaden.
- (14) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Tjeckiens ekonomiska politik och offentliggjort den i 2015 års landsrapport. Kommissionen har också bedömt konvergensprogrammet och det nationella reformprogrammet samt uppföljningen av de rekommendationer Tjeckien har fått under tidigare år. Kommissionen har inte bara beaktat programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Tjeckien, utan även i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–4 nedan.
- (15) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat konvergensprogrammet och dess yttrande ⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Tjeckien att under perioden 2015–2016 vidta följande åtgärder:

1. Uppnå en korrigerig av de offentliga finanserna på 0,5 % av BNP år 2016. Ytterligare förbättra kostnadseffektiviteten och förvaltningen i hälso- och sjukvården.

⁽¹⁾ Enligt artikel 9.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

2. Bekämpa skatteundragande, förenkla skattesystemet och genomföra handlingsplanen mot korruption. Vidta åtgärder för att öka öppenheten och effektiviteten vid offentliga upphandlingar, särskilt genom att upprätta ett centralt register över offentliga kontrakt och stärka styrning och tillsyn.
3. Sänka de höga skatter som tas ut på låginkomsttagare genom skatteväxling till andra områden. Ytterligare förbättra tillgången på barnomsorg till överkomliga priser.
4. Anta reformen av den högre utbildningen. Garantera lämplig utbildning för lärare, stödja lågpresterande skolor och vidta åtgärder för att öka andelen missgynnade barn, inbegripet romer, som deltar i utbildningssystemet.

Utfärdad i Bryssel den 14 juli 2015.

På rådets vägnar

P. GRAMEGNA

Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION**av den 14 juli 2015****om Danmark nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Danmarks konvergensprogram 2015**

(2015/C 272/10)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på ökad samordning av den ekonomiska politiken. Strategin fokuserar på de nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 14 juli 2015 antog rådet på grundval av kommissionens förslag en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽²⁾. Tillsammans utgör dessa de integrerade riktlinjer som medlemsstaterna uppmanades att beakta i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 8 juli 2014 antog rådet en rekommendation ⁽³⁾ om Danmarks nationella reformprogram för 2014 och avgav ett yttrande om Danmarks uppdaterade konvergensprogram för 2014.
- (4) Den 28 november 2014 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som inledde 2015 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Samma dag antog kommissionen, på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 ⁽⁴⁾, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Danmark inte identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (5) Den 18 december 2014 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att främja investeringar, intensifiera strukturreformerna och fortsätta med en ansvarsfull, tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Upprätthålls genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

⁽³⁾ Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Danmarks nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Danmarks konvergensprogram för 2014 (EUT C 247, 29.7.2014, s. 17).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser (EUT L 306, 23.11.2011, s. 25).

- (6) Den 26 februari 2015 offentliggjorde kommissionen 2015 års landsrapport för Danmark. Den innehöll en bedömning av hur väl Danmark hade lyckats med de landsspecifika rekommendationer som antogs den 8 juli 2014.
- (7) Den 27 mars 2015 lade Danmark fram sitt nationella reformprogram för 2015 och sitt konvergensprogram för 2015. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (8) Danmark omfattas för närvarande av stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del. Enligt konvergensprogrammet för 2015 planerar regeringen att öka det nominella underskottet från 1,6 % av BNP under 2015 – då det får stöd av stora oförutsedda intäkter – till 2,6 % av BNP under 2016. Därefter tänker regeringen även minska underskottet och nå en budget i balans år 2020. Enligt konvergensprogrammet avser regeringen att från och med 2016 uppfylla det medelfristiga målet om ett strukturellt underskott på 0,5 % av BNP. Enligt konvergensprogrammet väntas den offentliga skuldkvoten att successivt sjunka från 39,8 % av BNP under 2015 till 36,7 % av BNP under 2020. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för dessa finanspolitiska prognoser är rimligt. Enligt kommissionens vårprognos 2015 beräknas det strukturella saldot sammanfalla med det medelfristiga målet under 2015. Men enligt vårprognosen finns det för 2016 en viss risk för en avvikelse från det medelfristiga målet, då nettoutgiftsökningen överskrider riktmärket med 0,3 % av BNP. Trots att denna avvikelse väntas vara tillfällig eftersom ökningen i nettoutgifter under 2016 påverkas av utfasningen av engångsåtgärder som gäller beskattningen av pensionssparande, kan det bli nödvändigt med fler åtgärder 2016. Rådet anser, på grundval av sin bedömning av konvergensprogrammet och kommissionens vårprognos 2015, att Danmark stort sett kan förväntas följa stabilitets- och tillväxtpaktens regler.
- (9) Ett arbetskraftsutbud med rätt kompetens på lång sikt är en förutsättning för hållbar tillväxt i Danmark. Danmark har med 2014 års reform av de aktiva arbetsmarknadsåtgärderna gjort vissa framsteg med att förbättra anställbarheten för människor med svag förankring på arbetsmarknaden. Reformen har bara börjat genomföras och resultaten måste övervakas. Det behövs fortfarande ytterligare åtgärder för de som står längst från arbetsmarknaden, i linje med rekommendationerna från expertgruppen Carsten-Koch II. Låg utbildningsnivå, begränsad arbetslivserfarenhet, låg ålder och utländsk bakgrund verkar vara viktiga faktorer i det här avseendet. I allmänhet utnyttjas potentialen hos personer med invandrabakgrund på arbetsmarknaden inte fullt ut. Trots höga utbildningsanslag i Danmark är utbildningsresultaten medelmåttiga, i synnerhet bland elever med invandrabakgrund. Reformen av folkskolesystemet och reformen av yrkesutbildningssystemet ska lösa de här problemen. Det krävs ett komplett genomförande av reformerna för att förbättra utbildningsresultaten.
- (10) Stärkt konkurrenskraft är nödvändigt för att underbygga den ekonomiska återhämtningen i Danmark. Produktivitetssökningarna, som är avgörande, har i allmänhet varit svaga de senaste två årtiondena och har påverkats av hinder för tillträde och regelkrångel i de tjänstesektorer som är inriktade på hemmamarknaden. Produktivitetskommissionen har slagit fast att bygg och anläggning och detaljhandeln är sektorer med utrymme för produktivetsförbättringar. Mycket stränga regler för etableringar inom detaljhandeln gäller och inget har gjorts för att mjuka upp dem. Bygg- och anläggningssektorn kännetecknas av krävande byggregler och många certifieringssystem. Regeringen lade fram en byggpolitisk strategi i november 2014. Den innehåller goda föresatser, t.ex. regelförenkling, rationalisering av bygglovens tekniska aspekter, införande av internationella standarder, harmonisering av nationella standarder och kortare handläggningstider för bygglov. Strategin har dock ännu inte omsatts i konkreta åtgärder. Det finns fortfarande överlappande tillstånds- och certifieringssystem, som i vissa fall också gäller för tillfälligt tillhandahållande av tjänster över gränserna. Dessutom tar man inte alltid hänsyn till tillstånd och certifieringar som utfärdats i andra medlemstater när tjänsteleverantörer vill etablera sig i Danmark.
- (11) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Danmarks ekonomiska politik och redogjort för den i 2015 års landsrapport. Den har bedömt konvergensprogrammet och det nationella reformprogrammet samt uppföljningen av de rekommendationer Danmark har fått tidigare år. Kommissionen har beaktat inte bara programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Danmark utan också i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Rekommendationerna inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–2 nedan.

- (12) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat konvergensprogrammet, och dess yttrande ⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Danmark att under 2015–2016 vidta följande åtgärder:

1. Undvika att avvika från det medelfristiga budgetmålet under 2016.
2. Stärka produktiviteten, i synnerhet i de tjänstesektorer som är inriktade på hemmamarknaden, inklusive detaljhandel och bygg och anläggning. Lätta på restriktionerna för detaljhandelsetableringar och vidta ytterligare åtgärder för att undanröja återstående hinder som beror på tillstånds- och certifieringssystem i bygg- och anläggningssektorn.

Utfärdad i Bryssel den 14 juli 2015.

På rådets vägnar

P. GRAMEGNA

Ordförande

⁽¹⁾ Enligt artikel 9.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 14 juli 2015

om Estlands reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Estlands stabilitetsprogram 2015

(2015/C 272/11)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på ökad samordning av den ekonomiska politiken. Strategin fokuserar på de nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 14 juli 2015 antog rådet, på grundval av kommissionens förslag, en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽²⁾. Tillsammans utgör dessa de integrerade riktlinjer som medlemsstaterna uppmanades att beakta i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 8 juli 2014 antog rådet en rekommendation ⁽³⁾ om Estlands nationella reformprogram för 2014 och avgav ett yttrande om Estlands uppdaterade stabilitetsprogram för 2014. Den 28 november 2014 avgav kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 ⁽⁴⁾ ett yttrande om Estlands utkast till budgetplan för 2015.
- (4) Den 28 november 2014 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2015 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Samma dag antog kommissionen även på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 ⁽⁵⁾ rapporten om varningsmekanismen, i vilken Estland inte identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Upprätthålls genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

⁽³⁾ Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Estlands nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Estlands stabilitetsprogram 2014 (EUT C 247, 29.7.2014, s. 25).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 av den 21 maj 2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigerande av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 11).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser (EUT L 306, 23.11.2011, s. 25).

- (5) Den 18 december 2014 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att främja investeringar, intensifiera strukturreformerna och fortsätta med en ansvarsfull, tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna.
- (6) Den 26 februari 2015 offentliggjorde kommissionen 2015 års landsrapport för Estland. Den innehöll en bedömning av hur väl Estland har lyckats med de landspecifika rekommendationer som antogs den 8 juli 2014.
- (7) Estland lade inte fram något nationellt reformprogram innan tidsfristens utgång.
- (8) Estland omfattas för närvarande av stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del. Den tillträdande regeringen lade inte fram något stabilitetsprogram innan tidsfristens utgång. På grundval av kommissionens vårprognos 2015 förväntas det nominella överskottet som noterades 2014 vändas till ett underskott på 0,2 % av BNP 2015 och 0,1 % av BNP 2016. Den offentliga skuldkvoten antas gradvis minska från 10,6 % av BNP 2014 till under 10 % av BNP 2016. På grundval av kommissionens vårprognos 2015 finns det en risk för en viss avvikelse från det medelfristiga målet 2015 eftersom det strukturella saldot antas avvika från det medelfristiga målet med 0,4 % av BNP. Avvikelsen förefaller bli betydande 2016 då en förbättring med 0,4 % av BNP skulle vara nödvändig men det strukturella saldot antas försämrats med 0,3 % av BNP. Det kommer därför att krävas ytterligare åtgärder under 2015 och 2016. Rådet anser, på grundval av sin bedömning av stabilitetsprogrammet och med beaktande av kommissionens vårprognos 2015, att det finns en risk för att Estland inte kommer att följa stabilitets- och tillväxtpaktens regler.
- (9) Estlands sysselsättningsgrad uppgick till 74,5 % av befolkningen i arbetsför ålder under det tredje kvartalet 2014 och arbetslösheten sjönk till 7,6 %, vilket är den lägsta nivån sedan 2009. Andelen långtidsarbetslösa ligger långt under genomsnittet för EU. Den minskande arbetskraften, i kombination med den låga arbetsproduktiviteten, blir dock en utmaning på medellång till lång sikt. Genomförandet av den omfattande arbetskapacitetsreformen inleddes först nyligen. Ett antal skatterelaterade åtgärder har vidtagits för att öka deltagandet på arbetsmarknaden, men dessa är inte specifikt inriktade på låginkomsttagare. Löneskillnaderna mellan könen hör till de största i unionen. Bristen på barnomsorg gör det svårare för unga föräldrar, särskilt mödrar, att återvända till arbetsmarknaden. Andelen studenter i lärlingsutbildning på arbetsplatser är också låg. Det råder brist på personer med examen i naturvetenskap och teknik. Kvaliteten på de lokala socialtjänsterna är ojämn.
- (10) Regeringen antog en strategi för livslångt lärande i början av 2014 och program för att genomföra denna strategi lades fram i mars 2015. En reform av läroplanerna för yrkesutbildningen pågår och deltagandet i livslångt lärande har ökat. Lagar om vuxenutbildning och om reglerade yrken antogs av parlamentet i början av 2015. Att höja yrkesutbildningens och lärlingsprogrammets attraktionskraft fortsätter att vara en utmaning. System för forskning och innovation och samarbetet mellan näringslivet, den högre utbildningen och forskningsinstitutioner har förbättrats. Emellertid tycks det offentliga stödet för forskning och innovation, inom ramen för forsknings-, utvecklings- och innovationsstrategin samt tillväxtstrategin för entreprenörskap, sakna samordning och bör inriktas på ett begränsat antal områden för smart specialisering. Systemet för högre utbildning, särskilt när det gäller vetenskap och teknik, måste fortfarande anpassas bättre till behoven hos företag och forskningsinstitut. Investeringar i immateriella rättigheter är låg och få företag samarbetar med forskningsinstitutioner.
- (11) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Estlands ekonomiska politik och offentliggjort den i 2015 års landsrapport. Kommissionen har också bedömt uppföljningen av de rekommendationer Estland har fått tidigare år. Kommissionen har inte bara beaktat programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Estland, utan även i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–3 nedan.
- (12) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet och dess yttrande ⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (13) I samband med den europeiska planeringsterminen har kommissionen dessutom analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. På dessa grunder har rådet utfärdat särskilda rekommendationer som riktar sig till de medlemsstater som har euron som valuta ⁽²⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Estland också se till att de rekommendationerna genomförs fullständigt och i tid.

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

⁽²⁾ EUT C 272, 18.8.2015, s. 98.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Estland att under perioden 2015–2016 vidta följande åtgärder:

1. Undvika att avvika från det finanspolitiska medelfristiga budgetmålet under 2015 och 2016.
2. Öka deltagandet på arbetsmarknaden, bland annat genom att genomföra arbetskapacitetsreformen. Öka incitamenten för att arbeta genom åtgärder riktade mot låginkomsttagare. Vidta åtgärder för att minska löneskillnaderna mellan könen. Säkerställa socialtjänster av hög kvalitet och tillgänglig barnomsorg på lokal nivå.
3. Öka deltagandet i yrkesutbildning, och dess relevans för arbetsmarknaden, särskilt genom att förbättra tillgången på lärlingsplatser. Fokusera det offentliga stödet till forskning och innovation på ett samordnat genomförande av ett begränsat antal områden för smart specialisering.

Utfärdad i Bryssel den 14 juli 2015.

På rådets vägnar

P. GRAMEGNA

Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION**av den 14 juli 2015****om Irlands reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Irlands stabilitetsprogram 2015**

(2015/C 272/12)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på ökad samordning av den ekonomiska politiken. Strategin fokuserar på de nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 14 juli 2015 antog rådet på grundval av kommissionens förslag en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽³⁾. Tillsammans utgör dessa de integrerade riktlinjer som medlemsstaterna uppmanades att beakta i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 8 juli 2014 antog rådet en rekommendation ⁽⁴⁾ om Irlands nationella reformprogram för 2014 och avgav ett yttrande om Irlands uppdaterade stabilitetsprogram för 2014. Den 28 november 2014 avgav kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 ⁽⁵⁾ ett yttrande om Irlands utkast till budgetplan för 2015.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

⁽⁴⁾ Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Irlands nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Irlands stabilitetsprogram 2014 (EUT C 247, 29.7.2014, s. 29).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 av den 21 maj 2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigerande av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 11).

- (4) Den 28 november 2014 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som inledde 2015 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Samma dag antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Irland identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (5) Den 18 december 2014 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att främja investeringar, intensifiera strukturreformerna och fortsätta med en ansvarsfull, tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna.
- (6) Den 26 februari 2015 offentliggjorde kommissionen 2015 års landsrapport för Irland. Den innehöll en bedömning av hur väl Irland hade lyckats med de landsspecifika rekommendationer som antogs den 8 juli 2014. Landsrapporten innehöll också resultaten av den fördjupade granskningen i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Irland har makroekonomiska obalanser som kräver kraftfulla politiska åtgärder och särskild övervakning. Irland slutförde EU-IMF:s program för finansiellt stöd 2013 och omfattas för närvarande av övervakning efter avslutat program och inom den europeiska planeringsterminen. De ekonomiska utsikterna har visserligen förbättrats markant, men faktorer som bör följas noggrant är risker i samband med hög privat och offentlig skuldsättning, kvardröjande utmaningar i finanssektorn, särskilt när det gäller bankernas lönsamhet, samt anpassning av arbetsmarknaden som kännetecknas av hög strukturell arbetslöshet.
- (7) Den 29 april 2015 lade Irland fram sitt nationella reformprogram för 2015 och den 30 april 2015 sitt stabilitetsprogram för 2015. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (8) Irland omfattas för närvarande av stabilitets- och tillväxtpaktens korrigerande del. Enligt stabilitetsprogrammet 2015 avser regeringen att korrigera det alltför stora underskottet under 2015, i linje med rådets tidsfrist. Därefter planerar regeringen att till 2019 nå det medelfristiga målet, en balanserad budget i strukturella termer. Regeringen planerar att minska det nominella underskottet till 2,3 % av BNP under 2015 för att sedan omvandla det till ett överskott på 0,7 % av BNP under 2019. Enligt stabilitetsprogrammet väntas den offentliga skuldkvoten sjunka från 109,7 % för 2014 till 105,0 % av BNP under 2015 och sedan successivt till 89,4 % av BNP 2019. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för dessa finanspolitiska prognoser är gynnsamt för 2015 och rimligt för 2016. Enligt kommissionens vårprognos 2015 förväntas en snabb och varaktig korrigering av det alltför stora underskottet under 2015. Den finanspolitiska insatsen under 2011–2015 beräknas ligga under den rekommenderade insatsen, men den mängd diskretionära åtgärder som vidtagits under programmet och senare ligger i linje med vad som krävs. Om det alltför stora underskottet korrigeras på ett snabbt och varaktigt sätt som planerat, skulle Irland omfattas av paktens förebyggande del från och med 2016. De åtgärder som ska stödja de planerade underskottsmålen och framstegen på väg mot det medelfristiga målet från 2016 och framåt har inte beskrivits tillräckligt. Det verkar därför, mot bakgrund av kommissionens vårprognos 2015, finnas en risk för en betydande avvikelser från den nödvändiga anpassningen mot det medelfristiga målet 2016, och ytterligare strukturåtgärder kommer att krävas det året. Rådet anser, på grundval av sin bedömning av stabilitetsprogrammet och med beaktande av kommissionens vårprognos 2015, att det finns risk för att Irland inte kommer att följa stabilitets- och tillväxtpaktens regler.
- (9) Skattereformer har bidragit till den finanspolitiska anpassningen, men det finns utrymme kvar att minska snedvridningarna, effektivisera skattesystemet och göra det mer tillväxt- och miljövänligt. Fastighetsbeskattningen har omvandlats till en periodisk skatt, men basen är ännu relativt snäv eftersom vissa fastigheter som inte är bostäder inte omfattas av skatten. Skatterna på arbete är svårbegripliga på grund av komplicerade sociala avgifter. Skattebaserna för konsumtions- och miljöskatter begränsas av reducerade skattesatser och undantag. Momsfrihet eller reducerade skattesatser inom mervärdesskatten gör den mindre effektiv än EU-genomsnittet och sådana skatteutgifter verkar inte utvärderas på något systematiskt sätt. Det går att effektivisera miljöskatteinstrumenten och ta bort subventioner som är skadliga för miljön. Nya ändringar av reglerna för skatterättslig hemvist är välkomna, även om det kan ta tid att bedöma deras genomslag. Stora reformer av det finanspolitiska ramverket har gjorts på senare år. Nya regler och förfaranden, i synnerhet den medelfristiga utgiftsramen, väntas fungera som ett skydd mot en konjunkturförstärkande finanspolitik och är viktiga för hållbarheten i finanspolitiken. Men enligt gällande regler har regeringen ett stort handlingsutrymme att ändra utgiftstaken utöver tidigare bestämda anslag för oförutsedda utgifter, vilket försvagar de medelfristiga budgetplanerna.
- (10) De offentliga hälso- och sjukvårdsutgifterna är jämförelsevis höga trots att indikatorerna på befolkningens hälsotillstånd inte är bättre än i resten av EU. Man har gjort effektivitetsvinster på senare år. Det krävs dock mer

långtgående strukturreformer av hälso- och sjukvårdssystemet för att tygla de förväntade kostnadsökningarna och behålla goda vårdresultat med tanke på den åldrande befolkningen. Irland tänker införa en allmän sjukförsäkring på inte alltför lång sikt och genomför reformer enligt strategin för framtidens hälso- och sjukvård. Övergångsåtgärder vidtas inför införandet av den allmänna sjukförsäkringen för att ta itu med några av de mest överhängande problemen och förbättra kostnadseffektiviteten. Ett ändamålsenligt införande av e-hälsoverktyg, aktivitetsbaserad finansiering och bättre förskrivningsrutiner har stor potential att öka kostnadseffektiviteten. Det finns dock ännu utrymme att minska de offentliga utgifterna för läkemedel, främst originalläkemedel, som ligger väl över EU-genomsnittet.

- (11) I Irland är andelen personer som bor i hushåll med låg arbetsintensitet bland de högsta i unionen. Det skapar allvarliga sociala problem och ökar risken för barnfattigdom. Det är särskilt vanligt med låg arbetsintensitet i hushåll med ensamstående föräldrar, där andelen barn som bor i hushåll med låg arbetsintensitet är nästan tre gånger högre än EU-genomsnittet. Vissa framsteg har gjorts för att göra något åt inaktivitetsfällorna genom att ändra vissa sociala förmåner. Dock är barnomsorg på heltid dyr och tillgången begränsad, vilket är ett hinder för kvinnors och ensamstående föräldrars deltagande på arbetsmarknaden.
- (12) Med förbättrade makroekonomiska förutsättningar ser det övergripande läget för små och medelstora företag ljusare ut, men de befinner sig i mycket skilda finansiella positioner. En ganska liten andel lider fortfarande av krisens efterverkningar och står för sektorns kommande behov av skuldminskning. Efterfrågan på krediter visar också tecken på att ha återhämtat sig. De små och medelstora företagen är fortsatt mycket beroende av bankfinansiering för sina investeringar och andra finansieringskällor än banker är relativt outvecklade. När återhämtningen tar fart och den inhemska efterfrågan stiger igen, kommer utbudsbegränsningarna troligtvis att öka om inte kreditkanalerna återställs och finansieringskällorna diversifieras. Detta är mycket viktigt för investeringarna och tillväxten. Viktiga politiska initiativ har tagits för att stödja de små och medelstora företagens tillgång till finansiering och erbjuda nya produkter med längre löptid. Bland annat har man inrättat Strategic Banking Corporation of Ireland (SBCI), Ireland Strategic Investment Fund (ISIF) och andra program. Genomslaget för de här programmen, som befinner sig i ett tidigt skede, har hittills varit litet och det går bara att utvärdera SBCI:s och ISIF:s ändamålsenlighet och verkan mot bakgrund av erfarenhet.
- (13) Irland har gjort goda framsteg med att omstrukturera, rationalisera och rekapitalisera sina inhemska banker. Bankernas finansieringsprofiler har återgått till det normala och lönsamheten fortsätter att förbättras, men krisens efterverkningar spelar fortfarande en viktig roll. Den stora stocken av nödlidande lån minskar bara långsamt och fortsätter att tynga bankernas kapacitet att stödja den ekonomiska återhämtningen. Nödlidande lån utgjorde 23,2 % av de totala lånen i de tre största inhemska bankerna under det fjärde kvartalet 2014, en av de högsta andelarna i unionen. Medan bankerna fortsätter att uppfylla sina mål för omstrukturering av förfallna bostadslån, fortsätter de lån som släpar efter mest (över 720 dagar) att öka i omfattning och utgjorde 9,8 % av det totala lånebeloppet under fjärde kvartalet 2014. Hållbara omstruktureringslösningar har också genomförts med framgång. I april ställde Irlands centralbank kravet att bankerna måste ha tagit fram lösningar för den stora majoriteten låntagare i slutet av 2015. Bankerna har dock till stor del förlitat sig på självregleringsmetoder som innebär att amorteringar eller räntebetalningar har lagts om i stället för att sänka räntan eller skriva ned lånen. Bankerna fortsätter dessutom att förlita sig på rättsliga förfaranden som ett sätt att förmå sina kunder med nödlidande lån att betala. Planerna på ett nytt centralt kreditregister har inte kommit så långt trots att det är mycket viktigt att skärpa tillsyn, kreditförsäkring och riskhantering.
- (14) Läget på arbetsmarknaden har förbättrats sedan 2013 med nya jobb i den privata sektorn och en stadigt sjunkande arbetslöshet. Arbetslösheten är ändå hög och långtidsarbetslösheten är ett stort problem. Det finns risk för att viss konjunkturbetingad arbetslöshet övergår i strukturell eftersom kompetensglapp uppstått i och med ombalanseringen av ekonomin. Ungdomsarbetslösheten är fortfarande mycket högre än före krisen. Aktiveringsreformer har slagit väl ut de senaste åren, men det återstår vissa frågetecken kring de gällande aktiveringsåtgärdernas och utbildningsprogrammets effektivitet och kring arbetsförmedlingens förmåga att klara sitt uppdrag i den skala som krävs. Det nya initiativet JobPath är ett steg i rätt riktning, men dess genomslag måste utvärderas. Tidigare har utbildnings- och fortbildningssystem inte lyckats ge den typ av kompetens som den ombalanserade ekonomin efterfrågar och reformer har inte inletts förrän helt nyligen.
- (15) Juridiska tjänster är fortsatt dyra och måste justeras i linje med andra professionella tjänster. En justering är viktig, eftersom juridiska tjänster används av alla sektorer i ekonomin och kostnaderna för dem påverkar Irlands konkurrenskraft. En reform av regelverket för juridiska tjänster för att skärpa konkurrensen och sänka kostnaderna är ett projekt som myndigheterna länge har utlovat. Men lagförslaget om reglering av juridiska tjänster, som lades fram 2011, har ännu inte antagits. Faktiska kostnadsänkningar kan dessutom bara bli verklighet om de konkurrensstärkande och kostnadsänkande bestämmelserna i det planerade regelverket behålls

och införs i de förordningar som ska utfärdas av den tillsynsmyndighet för juridiska tjänster som håller på att inrättas. Därför kommer kommissionen att fortsätta att följa framstegen på det här området inom den europeiska planeringsterminen.

- (16) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Irlands ekonomiska politik och redogjort för den i 2015 års landsrapport. Den har också bedömt stabilitetsprogrammet och det nationella reformprogrammet samt uppföljningen av de rekommendationer Irland fått tidigare år. Kommissionen har beaktat inte bara programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Irland utan även i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Rekommendationerna inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–4 nedan.
- (17) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet, och dess yttrande ⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendationerna 1 och 2 nedan.
- (18) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendationerna 1 och 4 nedan.
- (19) I samband med den europeiska planeringsterminen har kommissionen dessutom analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. På dessa grunder har rådet utfärdat särskilda rekommendationer som riktar sig till de medlemsstater som har euron som valuta ⁽²⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Irland också säkerställa ett fullständigt och snabbt genomförande av dessa rekommendationer.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Irland att under 2015 och 2016 vidta följande åtgärder:

1. Se till att det alltför stora underskottet korrigeras på ett varaktigt sätt under 2015. Uppnå en finanspolitisk korrigerings på 0,6 % av BNP på väg mot det medelfristiga budgetmålet under 2016. Använda eventuella oförutsedda intäkter till att påskynda underskottsminskningen och skuldminskningen, om de ekonomiska och finansiella förhållandena skulle bli bättre än väntat. Begränsa de gällande diskretionära befogenheterna att ändra utgiftstaken utöver specifika och tidigare bestämda anslag för oförutsedda utgifter. Bredda skattebasen och se över skatteutgifter, inklusive för mervärdesskatterna.
2. Vidta åtgärder för att förbättra kostnadseffektiviteten inom hälso- och sjukvården, bland annat genom att minska kostnaderna för originalläkemedel och successivt införa lämpliga förskrivningsrutiner. Införa aktivitetsbaserad finansiering inom hela det offentliga sjukhusystemet.
3. Vidta åtgärder för att öka hushållens arbetsintensitet och ta itu med risken för barnfattigdom genom att se till att förmåner och tilläggsersättningar fasas ut successivt vid en återgång till sysselsättning och med hjälp av bättre tillgång till barnomsorg på heltid till rimlig kostnad.
4. Färdigställa hållbara omstruktureringslösningar för den stora majoriteten av förfallna bostadslån till slutet av 2015 och stärka den irländska centralbankens tillsynsmöjligheter. Se till att omstruktureringslösningarna för lån till små och medelstora företag i kris och resterande lån till kommersiella fastigheter är hållbara genom att ytterligare bedöma bankernas resultat mot deras egna mål. Vidta nödvändiga åtgärder så att det centrala kreditregistret är i drift 2016.

Utfärdad i Bryssel den 14 juli 2015.

På rådets vägnar

P. GRAMEGNA

Ordförande

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

⁽²⁾ EUT C 272, 18.8.2015, s. 98.

RÅDETS REKOMMENDATION**av den 14 juli 2015****om Spaniens reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Spaniens stabilitetsprogram 2015**

(2015/C 272/13)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på ökad samordning av den ekonomiska politiken. Strategin fokuserar på de nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 14 juli 2015 antog rådet på grundval av kommissionens förslag en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽³⁾. Tillsammans utgör dessa de integrerade riktlinjer som medlemsstaterna uppmanades att beakta i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 8 juli 2014 antog rådet en rekommendation ⁽⁴⁾ om Spaniens nationella reformprogram för 2014 och avgav ett yttrande om Spaniens uppdaterade stabilitetsprogram för 2014. Den 28 november 2014 avgav kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 ⁽⁵⁾ ett yttrande om Spaniens utkast till budgetplan för 2015.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

⁽⁴⁾ Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Spaniens nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Spaniens stabilitetsprogram 2014 (EUT C 247, 29.7.2014, s. 35).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 av den 21 maj 2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigerande av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 11).

- (4) Den 28 november 2014 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som inledde 2015 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Samma dag antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Spanien identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (5) Den 18 december 2014 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att främja investeringar, intensifiera strukturreformerna och fortsätta med en ansvarsfull, tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna.
- (6) Den 26 februari 2015 offentliggjorde kommissionen 2015 års landsrapport för Spanien. Den innehöll en bedömning av hur väl Spanien hade lyckats med de landsspecifika rekommendationer som antogs den 8 juli 2014. Landsrapporten innehöll också resultaten av den fördjupade granskningen i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Spanien har makroekonomiska obalanser som kräver kraftfulla politiska åtgärder och särskild övervakning. Trots vissa förbättringar av bytesbalansens ombalansering och de betydande ansträngningarna för att minska skuldsättningen under de senaste åren bör riskerna i samband med den höga privata och offentliga skuldsättningen och den mycket negativa finansiella nettoställningen mot omvärlden även fortsättningsvis hållas under närmare uppsikt mot bakgrund av den mycket höga arbetslösheten. Behovet av åtgärder är särskilt stort för att minska risken för negativa effekter på Spaniens ekonomi och, med tanke på dess storlek, för negativa spridningseffekter till den ekonomiska och monetära unionen.
- (7) Den 30 april 2015 lade Spanien fram sitt nationella reformprogram för 2015 och sitt stabilitetsprogram för 2015. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (8) Spanien omfattas för närvarande av stabilitets- och tillväxtpaktens korrigerande del. Enligt stabilitetsprogrammet planerar regeringen att nå målen för det nominella underskottet inom ramen för förfarandet vid alltför stora underskott på 4,2 % av BNP 2015 och 2,8 % av BNP 2016. Regeringen avser att 2019 nå det medelfristiga målet om en balanserad budget i strukturella termer. Enligt stabilitetsprogrammet förväntas den offentliga skuldkvoten nå sin topp 2015 på 98,9 % av BNP för att successivt sjunka till 93,2 % av BNP under 2018. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för dessa finanspolitiska prognoser är rimligt för 2015 och gynnsamt därefter. Enligt kommissionens vårprognos 2015 beräknas underskottet bli 4,5 % respektive 3,5 % av BNP för 2015 och 2016. Det finns därför en risk att landet inte når målen för det nominella underskottet för 2015 och 2016. Spaniens planerade finanspolitiska insats mellan 2013 och 2016 väntas dessutom hamna under den rekommenderade nivån, och det kommer att krävas ytterligare strukturåtgärder 2015 och 2016. Rådet anser, på grundval av sin bedömning av stabilitetsprogrammet och med beaktande av kommissionens vårprognos 2015, att det finns risk för att Spanien inte kommer att följa stabilitets- och tillväxtpaktens regler. Spanien har gjort vissa framsteg med att få bort den offentliga sektorns kommersiella skulder. Under 2014 har Spanien också lyckats ta fram förslag för att effektivisera hälso- och sjukvården, utbildningen och de sociala utgifterna på regional nivå, även om de inte har antagits. Men ett lagförslag om en utgiftsregel för regionala utgifter för läkemedel och hälso- och sjukvård antogs den 28 maj 2015.
- (9) Genomförandet av de förebyggande och korrigerande åtgärderna och genomförandeåtgärderna i lagen om budgetstabilitet och finansiell hållbarhet går långsamt framåt. Kostnadseffektiviteten i hälso- och sjukvården har förbättrats, men det är fortfarande viktigt att tygla utgiftsökningarna för läkemedel och, i synnerhet, övervaka sjukhusens läkemedelsutgifter. Underskottet i elsystemet är borta sedan 2014 och problemet med insolventa betalmotorvägar har åtgärdats, vilket minskar statens kostnader. Spanien har däremot inte infört ett system för oberoende utvärderingar av större framtida infrastrukturprojekt. Slutligen har tillgången till uppgifter om budgetgenomförandet ökat avsevärt, men det finns utrymme för förbättringar på regional nivå genom säkerställande av efterlevnad av stabilitetslagens princip om insyn och flerårighet, tillnärmning av bestämmelserna om offentliga räkenskaper och korrekt användning av konton som inte ingår i budgeten.
- (10) Vissa framsteg har gjorts när det gäller beskattning och en omfattande skattereform håller på att genomföras för att förenkla skattesystemet och göra det mer tillväxt- och sysselsättningsvänligt. En skattereform som gäller inkomstbeskattningen av personer och företag beslutades den 20 november 2014 och trädde i kraft i januari 2015. Vissa framsteg har dessutom gjorts när det gäller kampen mot skatteundandragande, men begränsade framsteg noteras när det gäller miljöskatter. Omstruktureringen av Spaniens banksektor, främst banker som har fått statligt stöd, går framåt. Parallellt har nya åtgärder för att främja tillgången till annan finansiering än bankfinansiering till viss del förbättrat utbudet på finansiering för företagen, särskilt med tanke på de spanska

företagens starka beroende av bankkrediter. Ett fullständigt genomförande av de här reformerna är avgörande för att underlätta resursomfördelningen och för att stödja den pågående anpassningen. Vissa framsteg har gjorts för att undanröja flaskhalsar i systemet för insolvens i företag och ett kungligt lagdekret om privatpersoners obestånd antogs den 27 februari 2015. Det är dock nödvändigt med ytterligare förbättringar av förvaltningens och rättsväsendets förmåga att handlägga insolvensärenden.

- (11) Den höga långtidsarbetslösheten och segmenteringen på arbetsmarknaden fortsätter att hämma produktivitetsoökningen och inverkar negativt på arbetsvillkoren i Spanien. Med tanke på den mycket höga arbetslösheten kan det bli nödvändigt att lönerna i vissa sektorer och företag kortsiktigt ökar i lägre takt än produktiviteten för att skapa fler jobb och stärka konkurrenskraften ytterligare. Arbetsmarknadens parter har fått till stånd ett långtgående yrkesöverskridande förhandsavtal för 2015–2017. I detta förhandsavtal fastställs vikten av principen att löneökningarna genom bransch- och företagsförhandlingar bör följa skillnaden i produktivitet utveckling mellan företagen. Trots lagstiftningsreformer är den andel av arbetskraften som har tillfälliga anställningar alltför hög, vilket särskilt drabbar de unga och lågutbildade. De nya avtalstyper som införts för anställda i små och medelstora företag och incitamenten för att förmå arbetsgivarna att fastanställa personal verkar dessutom inte utnyttjas fullt ut. De spanska myndigheterna har utlovat en utvärdering av subventioner till arbetsgivarna för att nyanställa personal till maj 2016.

Den offentliga arbetsförmedlingens verksamhet och verksamheten inom de organ som fått i uppdrag att erbjuda tjänsterna, är viktiga för att aktiva arbetsmarknads- och aktiveringsåtgärder, bland annat effektiv omskolning så att människor kan söka sig till branscher där fler jobb skapas, ska vara effektiva och nå ut till rätt målgrupp. Spanien har lyckats snabba på moderniseringen av den offentliga arbetsförmedlingen och ta itu med regionala skillnader.

- (12) Ungdomsarbetslösheten i Spanien är fortsatt hög (över 50 %) och andelen förtida skolavhopp en av de högsta i unionen. Spanien håller på att genomföra den nya utbildningsstrategin i lag nr 8/2013 om utbildningens kvalitet som ska öka kvaliteten på grund- och gymnasieskolan. Begränsade framsteg har gjorts med att öka yrkesutbildningens relevans för arbetsmarknaden, och satsningarna på att förbättra samarbetet mellan högre lärosäten och arbetsgivare är försenade. Det finns planer på att utöka strategin för kombinerad yrkesutbildning under 2015, men det råder ännu stora skillnader i hur strategin genomförs i regionerna. En kommitté har tillsatts för att granska hur väl kursplaner inom utbildning och fortbildning tillgodoser behoven på arbetsmarknaden.
- (13) Spanien har gjort begränsade framsteg med att effektivisera det sociala trygghetssystemet. Man har införts ett nytt aktiveringsprogram för långtidsarbetslösa som kombinerar inkomststöd och hjälp med arbetsökande. Samordningen mellan arbetsförmedling och socialtjänst har varit begränsad och de olika programmen för minimiinkomster är oförenliga, vilket har gjort de sociala stödprogrammen mindre effektiva. Fattigdomen är utbredd, särskilt bland låginkomsthushåll med barn, men Spanien har gjort få framsteg med att göra familjestödet och omsorgstjänsterna mer målinriktade.
- (14) Strukturello reformerna måste leda till att hinder för företagets tillväxt undanröjs, små och medelstora företag får hjälp att bredda sina marknader och främja innovation, exportförmågan stärks, sysselsättningskapande stimuleras, företagen får hjälp att konkurrera effektivare, inklusive på hemmamarknaderna samt till att den totala produktiviteten förbättras. Spanien har inlett en utredning av varför andelen små- och mikroföretag är så hög i ekonomin. Om regeringen studerar skälen till att företagen förblir små kommer den att kunna undanröja regler som hindrar företagen från att växa. Visserligen har man kommit en bit på väg med att genomföra lag nr 20/2013 om en enhetlig marknad, med det råder fortfarande förseningar på regional nivå. Lagen om regleringen av miljötillstånd har ännu inte genomförts i alla regioner. Inga framsteg har gjorts med att anta reformen om de reglerade yrkena och yrkesförbund. Strukturella brister i forsknings- och innovationssystemet fortsätter att begränsa Spaniens tillväxtpotential. Det är därför viktigt att kartlägga nya finansieringskällor, se till att resurserna används effektivt och ändamålsenligt, starta nya forskningsorgan och främja åtgärder för att skapa ett innovationsvänligare företagsklimat.

- (15) Järnvägsnätet har genomgått vissa förbättringar för att se till att det råder effektiv konkurrens inom gods- och persontrafiken. Den 4 juli 2014 antog ministerrådet det kungliga lagdekretet 8/2014 om en fond för att förbättra hamnarnas tillgång till mark.
- (16) Spanien har gjort framsteg med att genomföra rekommendationerna från kommittén för reform av den offentliga förvaltningen på alla statliga nivåer. Viktiga steg har tagits för att öka insynen i förvaltningsbeslut, men inget har gjorts för att stärka tillsynssystemen, främst inom offentlig upphandling på regional och lokal nivå. Inga åtgärder har vidtagits för att stärka tillsynsbefogenheterna inom offentlig upphandling och stadsplanering. Det har gjorts begränsade framsteg med att anta rättsliga reformer för att effektivisera rättsväsendet: lagförslag om rättsväsendet och om civila processer, som innehåller vissa reformer, lades fram för parlamentet den 27 februari 2015. Utkastet till lagförslag om rättshjälp och om frivillig jurisdiktion behandlas i parlamentet. Vissa framsteg har gjorts med att genomföra antagna reformer, t.ex. *Oficina Judicial*, reformen för att digitalisera rättsväsendet och förbättra samverkansförmågan mellan regionernas elektroniska ärendehanteringssystem. Insatserna på det här området måste fortsätta.
- (17) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Spaniens ekonomiska politik och redogjort för den i 2015 års landsrapport. Den har också bedömt stabilitetsprogrammet och det nationella reformprogrammet samt uppföljningen av de rekommendationer Spanien fått tidigare år. Kommissionen har beaktat inte bara programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Spanien utan också i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Rekommendationerna inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–4 nedan.
- (18) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet och dess yttrande ⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (19) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendationerna 1–4 nedan.
- (20) I samband med den europeiska planeringsterminen har kommissionen dessutom analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. På dessa grunder har rådet utfärdat särskilda rekommendationer som riktar sig till de medlemsstater som har euron som valuta ⁽²⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Spanien också säkerställa ett fullständigt och snabbt genomförande av dessa rekommendationer.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Spanien att under 2015 och 2016 vidta följande åtgärder:

1. Se till att det alltför stora underskottet korrigeras på ett varaktigt sätt till 2016 genom att vidta nödvändiga strukturåtgärder under 2015 och 2016 och använda eventuella oförutsedda intäkter till att påskynda underskotts- och skuldminskningarna. Öka insynen och redovisningsskyldigheten i regionernas offentliga finanser. Förbättra kostnadseffektiviteten i hälso- och sjukvården, och rationalisera sjukhusens läkemedelsutgifter.
2. Fullborda reformen av sparbankerna, bland annat genom lagstiftningsåtgärder, och fullborda omstruktureringen och privatiseringen av statsägda sparbanker.
3. Verka för att lönerna anpassas till produktivitetsutvecklingen, i samråd med arbetsmarknadens parter och i enlighet med nationell praxis, med beaktande av skillnader i kompetens och förhållandena på lokala arbetsmarknader, liksom skillnader i ekonomiskt resultat mellan regioner, branscher och företag. Vidta åtgärder för att förbättra kvaliteten och effektiviteten hos stöd och rådgivning till arbetssökande, bland annat som en del av kampen mot ungdomsarbetslösheten. Rationalisera minimiinkomst- och familjestödsprogram och främja regional rörlighet.

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

⁽²⁾ EUT C 272, 18.8.2015, s. 98.

4. Undanröja hinder för företagens utveckling, inbegripet hinder till följd av storleksbetingade regler, anta den planerade reformen av de reglerade yrkena samt påskynda genomförandet av lagen om en enhetlig marknad.

Utfärdad i Bryssel den 14 juli 2015.

På rådets vägnar

P. GRAMEGNA

Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION**av den 14 juli 2015****om Frankrikes nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Frankrikes stabilitetsprogram 2015**

(2015/C 272/14)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 godkände Europeiska rådet kommissionens förslag om en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på stärkt samordning av den ekonomiska politiken. Strategin fokuserar på de nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 14 juli 2015 antog rådet, på grundval av kommissionens förslag, en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽³⁾. Tillsammans utgör dessa de integrerade riktlinjer som medlemsstaterna uppmanades att beakta i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 8 juli 2014 antog rådet en rekommendation ⁽⁴⁾ om Frankrikes nationella reformprogram 2014 och avgav ett yttrande om Frankrikes uppdaterade stabilitetsprogram för 2014. Den 28 november 2014 avgav kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 ⁽⁵⁾ sitt yttrande om Frankrikes utkast till budgetplan för 2015.
- (4) Den 28 november 2014 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2015 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Samma dag antog kommissionen,

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

⁽⁴⁾ Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Frankrikes nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Frankrikes stabilitetsprogram för 2014 (EUT C 247, 29.7.2014, s. 42).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 av den 21 maj 2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigerande av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 11).

på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Frankrike angavs som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.

- (5) Den 18 december 2014 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att främja investeringar, intensifiera strukturreformerna och fortsätta med en ansvarsfull, tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna.
- (6) Den 26 februari 2015 offentliggjorde kommissionen 2015 års landsrapport för Frankrike. Den innehöll en bedömning av hur väl Frankrike hade lyckats med de landspecifika rekommendationer som antogs den 8 juli 2014. Landsrapporten innehåller också resultaten av den fördjupade granskningen i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Frankrike har alltför stora makroekonomiska obalanser som kräver kraftfulla politiska åtgärder och särskild övervakning. I ett läge med låg tillväxt och låg inflation, kombinerat med låg lönsamhet i företagen, och med tanke på de otillräckliga politiska åtgärderna hittills, har de risker som orsakas av såväl den kostnadsrelaterade som den icke-kostnadsrelaterade konkurrenskraften och av en hög och ökande fransk skuldsättning ökat betydligt. Behovet av åtgärder är särskilt stort för att minska risken för negativa inverknings på Frankrikes ekonomi och, med tanke på dess storlek, på den ekonomiska och monetära unionen i stort.
- (7) Den 30 april 2015 lade Frankrike fram sitt nationella reformprogram för 2015 och sitt stabilitetsprogram för 2015. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (8) Frankrike omfattas för närvarande av stabilitets- och tillväxtpaktens korrigerande del. Enligt 2015 års stabilitetsprogram planerar regeringen att korrigera det alltför stora underskottet till 2017, i enlighet med rådets rekommendationer av den 10 mars 2015, och att uppfylla det medelfristiga målet om ett strukturellt underskott på 0,4 % av BNP till 2018 ⁽¹⁾. Även om regeringen avser att uppfylla målen för det nominella underskottet som rådet angett, ligger den finanspolitiska insats ⁽²⁾ som planeras för 2015–2017 under den rekommenderade nivån. Enligt stabilitetsprogrammet förväntas den offentliga skuldkvoten nå sin kulmen under 2016 med 97 % av BNP, innan den sjunker till 95,5 % under 2018. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för dessa finanspolitiska beräkningar är rimligt. Den 10 juni 2015 lämnade Frankrike in en rapport om vidtagna åtgärder samt ytterligare information om de åtgärder som planeras för 2015–2017. Efter sin bedömning av rapporten lade kommissionen fram ett meddelande den 1 juli 2015 där den ansåg att förfarandet vid alltför stora underskott ska hållas vilande. Enligt kommissionens vårprognos 2015, som uppdaterats med beaktande av den rapport om vidtagna åtgärder som Frankrike lagt fram, kommer målen för det nominella underskottet för 2015 att bli 3,8 % av BNP, vilket innebär att man uppfyller det mål på 4 % av BNP som rådet fastställt inom ramen för förfarandet vid alltför stora underskott. Den finanspolitiska insatsen för det året kommer dock att bli lägre än vad rådet rekommenderar. När det gäller 2016 beräknar kommissionen i sin uppdaterade prognos, med beaktande av den ytterligare informationen i Frankrikes rapport om vidtagna åtgärder, att det nominella underskottet kommer att nå 3,4 % av BNP, dvs. överensstämma med det rekommenderade målet. Den finanspolitiska insats som rådet rekommenderar förväntas emellertid inte genomföras. Rådet efterlyste i sin rekommendation av den 10 mars 2015 en utvärdering av de främsta åtgärder som planerats för 2016 och 2017, vilket inte ingick i rapporten om vidtagna åtgärder.

Slutligen uppdaterades inte lagen om planering av de offentliga finanserna (loi de programmation des finances publiques) enligt rådets rekommendation. Generellt sett är Frankrikes konsolideringsstrategi beroende av förbättrade konjunkturförhållandena och en fortsatt lågräntemiljö, och den är därför utsatt för risker. På grundval av sin bedömning av stabilitetsprogrammet, med beaktande av kommissionens vårprognos 2015 och kommissionens meddelande av den 1 juli 2015, anser rådet att Frankrike i stort sett följer stabilitets- och tillväxtpaktens regler. För att säkerställa en varaktig korrigerande av det alltför stora underskottet inom den fastställda tidsfristen skulle emellertid budgetstrategin behöva stärkas och underbyggas av genomförandet av omfattande och ambitiösa strukturreformer.

- (9) Det är av yttersta vikt att intensifiera utgiftsöversynerna och fastställa större områden där utgifterna kan minskas, så att det förväntade resultatet kan uppnås. I utgiftsminskningsmålen bör Frankrike ta hänsyn till inflationstakten som ligger nära noll. Eftersom kostnaderna för statsskulden blev lägre än förväntat på grund av lägre ränta, så bör dessa besparingar användas för att minska underskottet. Stora besparingar på kort sikt kan dessutom inte

⁽¹⁾ Jämfört med det tidigare stabilitetsprogrammet har regeringen ändrat det medelfristiga målet från ett strukturellt underskott på 0,25 % till 0,4 % av BNP. Det medelfristiga målet förväntas uppnås ett år senare än vad som förutsågs i förra årets stabilitetsprogram.

⁽²⁾ Det strukturella saldot, så som det räknats om av kommissionen utifrån uppgifterna i stabilitetsprogrammet enligt en gemensamt avtalad metod.

genomföras utan att ökningstakten av utgifterna för social trygghet minskar avsevärt. Dessa utgjorde 2014 26 % av BNP, nästan hälften av de offentliga utgifterna. För 2015–2017 planeras besparingar på 11 miljarder i utgifterna för hälso- och sjukvård, men ytterligare insatser behövs för att begränsa de ökande utgifterna på detta område. Framför allt finns det utrymme för att genomföra kostnadsbegränsande strategier när det gäller läkemedelspriser och utgifter för sjukhusvård. Pensionssystemet kommer fortsatt att stå inför underskott fram till 2020, och de tidigare pensionsreformerna räcker inte för att undanröja underskottet i systemet. Det är särskilt systemen för statstjänstemän och anställda i statskontrollerade företag som fortfarande väger tungt i det totala pensionsunderskottet. Den makroekonomiska situationen har dessutom stor påverkan på pensionssystemets hållbarhet, särskilt situationen med kompletterande pensionssystem. Det krävs krafttag för att återställa den finansiella stabiliteten i det kompletterande pensionssystemet.

- (10) Frankrike har genomfört en reform av den lokala förvaltningen i syfte att öka systemets effektivitet. Man bör nu fortsätta att genomföra den planerade minskningen av statliga bidrag och stärka kontrollen över de lokala myndigheternas utgifter, bland annat genom ett tak för de årliga ökningarna av de lokala myndigheternas skatteintäkter, med hänsyn tagen till befintliga tak för ett antal lokala skatter. Det krävs också åtgärder för att begränsa de lokala myndigheternas ökande förvaltningskostnader.
- (11) Politiska åtgärder har vidtagits för att minska arbetskraftskostnaderna och förbättra företagets vinstmarginaler med hjälp av skatteavdraget för konkurrenskraft och sysselsättning på 20 miljarder euro och ytterligare minskningar av arbetsgivarnas sociala avgifter med 10 miljarder euro som planerades i ansvars- och solidaritetspakten. Dessa två åtgärder står för 1,5 % av BNP och bör bidra till att minska gapet mellan Frankrike och euroområdetets genomsnitt vad gäller skattekillen för arbetstagare. Genomförandet av dessa åtgärder kommer att fortsätta under 2016 men med tanke på de höga kostnaderna de medför för den offentliga budgeten, är det viktigt att bedöma effekten av dem på företagsnivå. Vid denna bedömning bör särskild hänsyn tas till den stället som drabbar arbets- och produktmarknaderna, framför allt vad gäller löner. Arbetskraftskostnaden vid minimilön är fortfarande hög jämfört med andra medlemsstater. Minimilönen bör utvecklas på ett sätt som bättre främjar konkurrenskraft och sysselsättning. I ett läge med låg inflation kan den automatiska indexregleringen dessutom leda till högre löneökningar än vad som krävs för att bevara köpkraften.
- (12) Frankrike bör vidta kraftfulla åtgärder för att få bort de lagstadgade miniminivåerna i arbetsrätten och de redovisningsbestämmelser som begränsar tillväxten för franska företag, särskilt små och medelstora företag. Generellt sett finns det utrymme för att öka konkurrensen inom tjänstesektorn, särskilt vad gäller yrkesmässiga tjänster, detaljhandel och nätindustrin. Den ekonomiska verksamheten begränsas av ett antal lagar och avgifter för reglerade yrken. Genom en ny lag om tillväxt, ekonomisk verksamhet och lika möjligheter har nya åtgärder för att öka konkurrensen inom juridiska yrken vidtagits och dessa kommer att bli avgörande för att avlägsna alla hinder. Frankrike bör också vidta åtgärder för att avlägsna hinder inom andra sektorer, framför allt inom hälso- och sjukvård. Principen om spärrad intagning till yrken inom hälso- och sjukvårdssektorn hindrar fortfarande tillgången till tjänster och skulle kunna ses över utan att kvaliteten och säkerheten äventyras.
- (13) Skatteandelen av BNP var 2014 en av de högsta i unionen med 45,8 %. Bolagsskatten är hög och ger negativa effekter på franska företags investeringar. Den faktiska skattesatsen som ett företag i genomsnitt betalar ligger på 38,3 %, en av de högsta i unionen. Förutom den pågående utfasningen av företagets solidaritetspåslag och minskningen av den lagstadgade skatten till 28 % år 2020, bör Frankrike öka satsningarna på att på kort sikt se till att företagsskatten bidrar till tillväxt och investering. Det krävs satsningar för att förenkla skattesystemet genom att ta bort ineffektiva skatter. Det har konstaterats att det finns över 100 skatter som ger små eller inga intäkter alls, och om de togs bort skulle det bli enklare för företag och hushåll.
- (14) Frankrikes arbetslöshetstal förblev högt under 2014 och långtidsarbetslösheten steg, vilket återspeglar den svaga ekonomiska tillväxten. Den totala arbetslösheten var 10,2 %, jämfört med 10,3 % år 2013 och 7,5 % år 2008, och den drabbade särskilt ungdomar, äldre arbetstagare och lågutbildade. Frankrike har problem med segmentering av arbetsmarknaden, där visstidsanställning blir allt vanligare vid rekrytering. Riktade satsningar för att minska segmenteringen, framför allt genom högre arbetsgivaravgifter för mycket korta avtal, har inte kunnat stoppa denna trend. En översyn av det rättsliga ramverket för anställningsavtal skulle kunna minska segmenteringen. Reformen på senare tid har endast gett begränsat utrymme för arbetsgivare att avvika från avtal på branschnivå genom avtal på företagsnivå. Det begränsar företagets möjligheter att anpassa personalstyrkan efter sina behov. Sektorer och företag får flexibilitet nog att falla till fall och efter förhandlingar med arbetsmarknadens parter bestämma om arbetstiden ska avvika från 35 timmar per vecka, men det finns betydande. Den lag som skapade avtalen om bevarande av anställning (*accords de maintien de l'emploi*) har inte

gett förväntat resultat. Mycket få företag har utnyttjat möjligheten att ingå företagsavtal i syfte att öka flexibiliteten i arbetsvillkoren. Detta program borde ses över så att företagen kunde få större utrymme att anpassa löner och arbetstid efter sin ekonomiska situation.

- (15) Den långvariga försämringen av arbetsmarknaden har påverkat systemet för arbetslöshetsersättning, och lett till att modellens hållbarhet har ifrågasatts. Det nya avtalet om arbetslöshetsersättning som infördes den 1 juli 2014 räcker inte till för att minska underskottet. Ett antal nya åtgärder som infördes förväntas ge 0,3 miljarder euro i besparingar 2014 och ytterligare 0,8 miljarder euro 2015. Underskottet i systemet beräknas ändå fortfarande öka från 3,9 miljarder euro 2014 till 4,4 miljarder 2015, vilket ökar systemets skuld till 25,9 miljarder. Det krävs strukturåtgärder för att säkerställa systemets hållbarhet. Särskilt bör villkoren för att vara berättigad till förmåner, förmånernas minskning med tiden och kompensationsgraderna för högavlönade arbetstagare ses över av de arbetsmarknadsparter som ansvarar för att hantera systemet.
- (16) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Frankrikes ekonomiska politik och offentliggjort den i 2015 års landsrapport. Kommissionen har också bedömt stabilitetsprogrammet och det nationella reformprogrammet samt uppföljningen av de rekommendationer Frankrike fått under tidigare år. Kommissionen har inte bara beaktat programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Frankrike utan även i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Rekommendationerna inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–6 nedan.
- (17) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet, och dess yttrande ⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (18) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendationerna 1–6 nedan.
- (19) I samband med den europeiska planeringsterminen har kommissionen dessutom analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. På grundval av analysen har rådet utfärdat särskilda rekommendationer som riktar sig till de medlemsstater som har euron som valuta ⁽²⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Frankrike också se till att dessa rekommendationer genomförs fullständigt och i tid.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Frankrike att under 2015 och 2016 vidta följande åtgärder:

1. Vidta verkningfulla åtgärder enligt förfarandet vid alltför stora underskott och säkerställa en varaktig korrigerande av det alltför stora underskottet till 2017 genom att stärka budgetstrategin, vidta nödvändiga åtgärder för alla åren och använda alla eventuella oförutsedda intäkter till att minska underskott och skulder. Specificera vilka nedskärningar i budgeten som planeras för dessa år och lämna en oberoende bedömning av de främsta åtgärdernas effekt.
2. Intensifiera satsningarna för att göra utgiftsöversynen effektiv, fortsätta utvärderingarna av den offentliga politiken och fastställa möjliga besparingar inom alla delar av den offentliga sektorn, inbegripet socialförsäkring och lokal förvaltning. Vidta åtgärder för att begränsa ökningarna av de lokala myndigheternas förvaltningskostnader. Vidta ytterligare åtgärder för att få pensionssystemet i balans, framför allt genom att senast i mars 2016 se till att det kompletterande pensionssystemet är finansiellt hållbart på lång sikt.

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

⁽²⁾ EUT C 272, 18.8.2015, s. 98.

3. Se till att minskningen av arbetskraftskostnaderna genom skattekrediten för konkurrenskraft och sysselsättning och från ansvars- och solidaritetspakten fortsätter, särskilt genom att genomföra dem som planerat under 2016. Utvärdera dessa programs effektivitet mot bakgrund av stället på arbets- och produktmarknaden. I samråd med arbetsmarknadens parter och i enlighet med nationell praxis reformera lönesättningsförfarandet så att lönerna utvecklas i takt med produktiviteten. Se till att utvecklingen av minimilönen är förenlig med målen att främja sysselsättningen och konkurrenskraften.
4. Senast i slutet av 2015 minska regelhinder för företagens tillväxt, särskilt genom att se över storlekskriterierna i föreskrifterna för att undvika tröskeffekter. Undanröj restriktioner för tillträdet till och utövandet av lagreglerade yrken, utöver juridiska yrken, särskilt när det gäller yrken inom hälso- och sjukvård från 2015.
5. Förenkla och effektivisera skattesystemet, bland annat genom att undanröja ineffektiva skatteutgifter. Vidta åtgärder, i syfte att främja investeringar, för att sänka skatten på produktion och skattesatsen för företags inkomstskatt, samtidigt som skattebasen för konsumtion breddas. Vidta åtgärder från 2015 för att avskaffa ineffektiva skatter som ger liten eller ingen intäkt alls.
6. Reformera arbetsrätten för att erbjuda bättre incitament till arbetsgivare att anställa med tillsvidarekontrakt. Underlätta för avvikelser från allmänna rättsliga bestämmelser på företags- och filialnivå, framför allt vad gäller arbetstider. Senast i slutet av 2015 reformera den lag som skapade avtalen om bevarande av anställning (accords de maintien de l'emploi) så att företagen använder dem oftare. Vidta åtgärder i samråd med arbetsmarknadens parter och i enlighet med nationell praxis för att reformera systemet för arbetslöshetsersättning för att göra det budgetmässigt hållbart igen och erbjuda incitament för att komma tillbaka till arbetsmarknaden.

Utfärdad i Bryssel den 14 juli 2015.

På rådets vägnar
P. GRAMEGNA
Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION**av den 14 juli 2015****om Kroatiens nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Kroatiens konvergensprogram 2015**

(2015/C 272/15)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.2,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på ökad samordning av den ekonomiska politiken. Strategin fokuserar på de nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 14 juli 2015 antog rådet på grundval av kommissionens förslag en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽³⁾. Tillsammans utgör dessa de integrerade riktlinjer som medlemsstaterna uppmanades att beakta i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 8 juli 2014 antog rådet en rekommendation ⁽⁴⁾ om Kroatiens nationella reformprogram för 2014 och avgav ett yttrande om Kroatiens uppdaterade konvergensprogram för 2014.
- (4) Den 28 november 2014 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som inledde 2015 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Samma dag antog kommissionen på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011 även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Kroatien angavs som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

⁽⁴⁾ Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Kroatiens nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Kroatiens konvergensprogram 2014 (EUT C 247, 29.7.2014, s. 50).

- (5) Den 18 december 2014 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att främja investeringar, intensifiera strukturreformerna och fortsätta med en ansvarsfull, tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna.
- (6) Den 26 februari 2015 offentliggjorde kommissionen 2015 års landsrapport för Kroatien. Den innehöll en bedömning av hur väl Kroatien hade lyckats med de landspecifika rekommendationer som antogs den 8 juli 2014. Landsrapporten innehöll också resultaten av den fördjupade granskningen i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Kroatien har alltför stora makroekonomiska obalanser som kräver kraftfulla politiska åtgärder och särskild övervakning. I ett läge präglat av dämpad tillväxt, eftersläpande omstrukturering av företag och nedslående förvärvsfrekvens har riskerna kopplade till svag konkurrenskraft, stor utlandsskuld, växande offentlig skuld i kombination med svag styrning i den offentliga sektorn ökat väsentligt.
- (7) I mars 2015 efter det att landsrapporten hade offentliggjorts inleddes en dialog mellan myndigheterna i Kroatien och kommissionen om de mest behövliga reformerna för att angripa de alltför stora makroekonomiska obalanserna. Myndigheterna förde en konstruktiv dialog och aviserade ett antal relevanta åtgärder, däribland sänkning av de skattelikhande avgifterna under 2016 och 2017, rationalisering av systemet med statliga instanser och regionala enheter inom den centrala statsförvaltningen, uppmuntran till frivilliga sammanslagningar av lokala självförvaltningsenheter, minskad rättsosäkerhet och en stärkt statlig revisionsmyndighet. Reformplaner på flera andra områden, t.ex. minskad administrativ börda för företagen och bättre styrning av statsägda företag, lades fram mer detaljerat. Men ambitionsnivån når fortfarande inte upp till förväntningarna på många områden, särskilt gäller detta skärpta regler för tidig pensionsavgång samt offentlig hantering och uppföljning av resultaten av utgiftsoversynen, även om vissa tillkommande åtgärder lades fram för att delvis kompensera för tillkortakommandena.
- (8) Kroatien omfattas för närvarande av stabilitets- och tillväxtpaktens korrigerande del. Regeringen planerar i sitt konvergensprogram 2015 att korrigera det alltför stora underskottet fram till 2017, vilket inte är i linje med den tidsfrist på 2016 som rådet rekommenderade. Regeringen planerar att gradvis minska det nominella underskottet till 5,0 % av BNP under 2015, 3,9 % under 2016 och vidare till 2,7 % av BNP under 2017. Enligt konvergensprogrammet förväntas den offentliga skulden nå en topp på 92,5 % av BNP under 2017 och därefter allmänt stabiliseras på 92,4 % av BNP under 2018. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för budgetprognoserna förefaller ganska gynnsamt, eftersom tillväxten är jämförbar, medan de underliggande konsolideringsinsatserna är större i konvergensprogrammet än i kommissionens prognos. De åtgärder som ska stödja de planerade underskottsmålen från 2015 och framåt beskrivs bara delvis. På grundval av kommissionens vårprognos 2015 förväntas inte någon planenlig och hållbar korrigerande av det alltför stora underskottet fram till 2016. Om man ser till mängden vidtagna diskretionära åtgärder var den finanspolitiska insatsen under 2014 i linje med rådets rekommendationer. Detta gäller också kumulativt över 2014 och 2015, trots det förväntade bortfallet under 2015. Men den (justerade) förändringen i det strukturella saldot 2014–2015 ligger under det rekommenderade värdet. Under 2016 ligger den finanspolitiska insatsen under den som fastställdes i rådets rekommendation. Det kommer därför att krävas ytterligare strukturåtgärder. Rådet anser, på grundval av sin bedömning av konvergensprogrammet och med beaktande av kommissionens vårprognos 2015, att det finns en risk för att Kroatien inte kommer att följa stabilitets- och tillväxtpaktens regler.
- (9) Den 23 april 2015 lade Kroatien fram sitt nationella reformprogram för 2015 och den 30 april 2015 sitt konvergensprogram för 2015. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (10) Kroatien ser för närvarande över sina utgifter i syfte att öka kostnadseffektiviteten framför allt hos utgifterna för löner, social trygghet och bidrag och skapa tillräckligt finanspolitiskt utrymme för att prioritera tillväxtfrämjande utgifter och investeringar. Kroatiens intäkter från periodisk fastighetsskatt som andel av BNP är bland de lägsta i unionen. Åtgärder har vidtagits under det senaste året för att förbättra skattedisciplinen, även åtgärder mot momsbedrägeri, och nu behövs krafttag. Kroatiens finanspolitiska regelverk har skärpts genom nyligen genomförda reformer, men stora utmaningar kvarstår. Svagheter när det gäller effektiv utgiftstyrning och konsekvent tillämpning av budgetbegränsningar inverkar negativt på den finanspolitiska beslutsprocessen och revisionsresultaten. Den snabbväxande offentliga skulden kräver mycket kraftfullare tag.
- (11) Pensionssystemet lider av väldigt många tidiga pensionsavgångar, ett alltför generöst system för tidig pensionsavgång i vissa yrken och en uppsjö av särskilda system. Tidig pensionsavgång underlättas genom jämförelsevis liten nedsättning av pensionen eller ingen alls för vissa arbetstagare. Gapet mellan den lägsta möjliga pensionsåldern och den lagstadgade pensionsåldern är också stort jämfört med EU-genomsnittet på

mindre än tre år. Systemet är vidare mycket fragmenterat, vilket sätter utbetalningarna till normala pensioner under press. Till följd av detta är nyttoförhållandet i pensionssystemet lägre än i de flesta medlemsstaterna, trots utgifter på jämförbar nivå. När det gäller hälso- och sjukvården, skapar eftersläpningen i betalningar finanspolitiska risker. Åtgärder har inletts för att rationalisera finansieringen av sjukhusen, men det finns genomföranderisker. Ökningen i budgeten med 10 % täcker endast delvis finansieringsbehoven. Ytterligare effektivitetsvinster måste göras för att helt få bort skulderna fram till 2017.

- (12) Begränsad löneanpassning under perioden efter krisen förvärrade den negativa effekten på sysselsättningen. Den omfattande analys av hur löner sätts som fullföljdes 2014 visade att systemet inte är tillräckligt flexibelt för anpassning till förändringar i den makroekonomiska omgivningen. Särskilda svagheter står att finna i de stora skillnaderna mellan den privata och den offentliga sektorn, inklusive statsägda företag, bruket att låta kollektivavtalen omfatta parter som inte undertecknat avtalet och svårigheter att avsluta föräldrade överenskommelser. Analysen behöver följas upp med konkreta politiska åtgärder. Det är också viktigt att övervaka effekterna av arbetsmarknadsreformen 2013–2014.
- (13) Den arbetsföra befolkningens storlek påverkas negativt av att befolkningen åldras i snabb takt i kombination med låg förvärvsfrekvens, särskilt bland unga människor och arbetstagare över 50. Trots att den aktiva arbetsmarknadspolitiken har ökat i både omfång och anslag när man inte tillräckligt många långtidsarbetslösa, äldre arbetstagare och unga människor som varken studerar eller arbetar. Andelen högskoleutbildade är bland de lägsta i unionen. Kompetensglapp och svagheter i utbildningssystemen verkar avskräckande inför valet att påbörja högre utbildning. Den informella ekonomins storlek är och förblir en utmaning och medför mycket odeklarerat arbete. De åtgärder som kommissionen för bekämpning av odeklarerat arbete angav mot slutet av 2014 behöver nu genomföras. Det finns för närvarande över 80 olika sociala förmåner och program. Konsolideringen av förmåner har påbörjats, men ytterligare reformarbete krävs under 2015 för att förbättra förmånernas täckning och lämplighet.
- (14) Arbetsfördelningen mellan nationella och lokala nivåer är komplicerad och fragmenterad, vilket underminerar förvaltningen av de offentliga finanserna och styrningen av de offentliga utgifterna. Den nuvarande fördelningen av politiska funktioner i kombination med administrativa svagheter hos lokalmyndigheterna påverkar direkt ett antal områden, t.ex. skatteuppbörd, utbetalning av sociala förmåner, förvaltning av de europeiska struktur- och investeringsfonderna, offentlig upphandling och tillhandahållande av offentliga tjänster. En tillfällig åtgärd som myndigheterna planerar är att upprätta system som leder till frivilliga sammanslagningar eller samordning av självförvaltningsenheter. I den centrala förvaltningen har reformer och rationalisering av systemet med statliga instanser gått framåt på grundval av den analys som färdigställdes 2014.
- (15) Kroatiens näringsliv lider av stora systembrister, däribland instabilt regelverk, svag rättslig kvalitetsstyrning, höga kostnader för regelefterlevnad, diskriminerande förfaranden och stora hinder för tjänsteleverantörer, hög administrativ börda, en brokig flora av skattelikhande avgifter, liten insyn och förutsägbarhet i förvaltningsorganens arbete, särskilt på lokal nivå, ojämnt utvecklade elektroniska kommunikationskanaler samt långdragna rättsliga förfaranden, särskilt i handelsdomstolar, där en uppgradering av handläggningen behövs. Den nya strategin mot korruption saknar fokus och är inte tillräckligt detaljerad. Detta bör angripas i en handlingsplan för att genomföra strategin.
- (16) Tillsynen över offentliga företag är ofullständig när det gäller företag som arbetar på lokal nivå och dotterbolag till stora offentliga företag. Myndigheterna planerar att inskränka antalet "strategiska" företag och intensifiera privatiseringsarbetet. Bättre kvalitet på styrning behövs, även i form av stärkt och samordnad övervakning av olika statsägda företag. Val av styrelsemedlemmar sker utan insyn och kraven på kvalifikationer är förhållandevis små, vilket hämmar sund förvaltning av offentlig egendom.
- (17) Att etablera ett verksamt och genomsynligt regelverk för tidiga insatser vid insolvens är en nyckelåtgärd som skulle lätta på det avsevärda tryck att minska skuldsättningen som tynger företagen i Kroatien och främja en företagskultur inriktad på tidig omstrukturering och en "andra chans". En utvärdering av lagstiftningen vid insolvens visar att det nuvarande regelverkets effektivitet är bland de lägsta i unionen. En reform av regelverket vid insolvens har påbörjats och ska antas av parlamentet under första halvåret 2015. Kroatiska banken för återuppbyggnad och utveckling skulle kunna spela en central roll i Kroatiens återhämtning. Den är direkt

exponerad mot kreditrisker, vilket kan påverka de offentliga finanserna. Det är viktigt att den underkastas tillsyn och stark bolagsstyrning. Det finns också utrymme för att förbättra former och genomsynlighet när det gäller ledningens ansvar och rapporteringskyldighet. Sedan valutarelaterade kreditrisker blivit en realitet behövs det en lösning på lång sikt som är proportionerlig och rättvis samt rättsligt solid och inriktad på att hjälpa de mest utsatta låntagarna.

- (18) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Kroatens ekonomiska politik och offentliggjort den i 2015 års landsrapport. Kommissionen har också bedömt konvergensprogrammet och det nationella reformprogrammet och hur Kroatien hörsammat de rekommendationer man fått under tidigare år. Kommissionen har beaktat inte bara programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Kroatien utan även i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Rekommendationerna inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–6 nedan.
- (19) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat konvergensprogrammet, och dess yttrande ⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (20) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och konvergensprogrammet. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendationerna 1–6 nedan.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Kroatien att under 2015 och 2016 vidta följande åtgärder:

1. Säkerställa hållbar korrigerings av det alltför stora underskottet fram till 2016 genom att vidta nödvändiga åtgärder 2015 och stärka budgetstrategin 2016. Offentliggöra resultaten av utgiftsoversynen och följa upp med genomförandeåtgärder. Förbättra utgiftsstyrning på central och lokal nivå, särskilt genom att införa sanktioner för instanser som spränger utgiftstak i budgeten. Anta lagen om finanspolitiskt ansvar och stärka den statliga revisionsmyndighetens kapacitet. Införa en periodisk fastighetsskatt och förbättra efterlevnaden av momsreglerna. Stärka förvaltningen av den offentliga skulden, särskilt genom att varje år offentliggöra en skuldförvaltningsstrategi och säkra tillräcklig finansiering.
2. Göra tidig pensionsavgång mindre attraktivt genom större nedsättning av pensionen vid tidig avgång. Förbättra lämplighet och verkan hos pensionsutbetalningarna genom att skärpa definitionen av tunga och farliga yrken. Tackla de finanspolitiska riskerna i hälso- och sjukvården.
3. Tackla svagheterna i lönesättningsystemet i samråd med arbetsmarknadsparterna och i enlighet med nationell praxis för att främja lönernas samstämmighet med produktivitetförhållanden och makroekonomiska förhållanden. Stärka incitamenten för arbetslösa och förvärvsinaktiva att ta betald anställning. Mot bakgrund av 2014 års översyn, genomföra reformen av systemet för socialt skydd och ytterligare konsolidera de sociala förmånerna genom att rikta dem bättre och undanröja överlappningar.
4. Minska splittring och överlappning mellan central och lokal förvaltning genom att föreslå en ny arbetsfördelning och rationalisera systemet med statliga instanser. Öka öppenheten och ansvarsskyldigheten i offentligt ägda företag, särskilt när det gäller tillsättning av tjänster i ledningen och kvalifikationskrav. Påskynda förteckning av minoritetsandelsposter i offentliga företag och vid privatisering.
5. Väsentligt minska skattelikhande avgifter och avlägsna stora hinder för tjänsteleverantörer. Föreslå och genomföra åtgärder för att förbättra effektiviteten och kvaliteten i rättssystemet, särskilt i handelsdomstolar.

⁽¹⁾ Enligt artikel 9.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

6. Stärka regelverket för företag före och vid insolvens för att underlätta skuldsanering och inrätta ett insolvensförfarande för enskilda. Stärka den finansiella sektorns kapacitet att stödja återhämtningen med hänsyn till risker genererade av stora nödlidande företagslån och bolån i utländsk valuta samt svag styrning i vissa institutioner.

Utfärdad i Bryssel den 14 juli 2015.

På rådets vägnar

P. GRAMEGNA

Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION**av den 14 juli 2015****om Italiens nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Italiens stabilitetsprogram 2015**

(2015/C 272/16)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 godkände Europeiska rådet kommissionens förslag om en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på starkt samordning av den ekonomiska politiken. Strategin fokuserar på de nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 14 juli 2015 antog rådet, på grundval av kommissionens förslag, en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽³⁾. Tillsammans utgör dessa de integrerade riktlinjer som medlemsstaterna uppmanades att beakta i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 8 juli 2014 antog rådet en rekommendation ⁽⁴⁾ om Italiens nationella reformprogram 2014 och avgav ett yttrande om Italiens uppdaterade stabilitetsprogram 2014. Den 28 november 2014, i linje med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 ⁽⁵⁾, lade kommissionen fram sitt yttrande om Italiens utkast till budgetplan för 2015.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

⁽⁴⁾ Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Italiens nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Italiens stabilitetsprogram för 2014 (EUT C 247, 29.7.2014, s. 57).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 av den 21 maj 2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigerande av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 11).

- (4) Den 28 november 2014 antog kommissionen den årliga tillväxtoversikten, som markerar inledningen av 2015 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Samma dag antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Italien angavs som en av de medlemstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (5) Den 18 december 2014 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att främja investeringar, intensifiera strukturreformerna och fortsätta med en ansvarsfull, tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna.
- (6) Den 26 februari 2015 offentliggjorde kommissionen 2015 års landsrapport för Italien. Den innehöll en bedömning av hur väl Italien hade lyckats med de landspecifika rekommendationer som antogs den 8 juli 2014. Landsrapporten innehåller också resultaten av den fördjupade granskningen i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Italien har alltför stora makroekonomiska obalanser som kräver kraftfulla politiska åtgärder och särskild övervakning. Framför allt är det viktigt att ta itu med grundorsaken till den fortsatt låga produktiviteten och svaga konkurrenskraften och att få statsskulden att minska. Behovet av åtgärder är särskilt stort för att minska risken för negativa effekter på den italienska ekonomin och, på grund av dess storlek, på den ekonomiska och monetära unionens ekonomi i allmänhet.
- (7) Den 28 april 2015 lade Italien fram sitt nationella reformprogram för 2015 och sitt stabilitetsprogram för 2015. I syfte att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (8) Italien omfattas för närvarande av stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del och av övergångsreglerna för skuldkriteriet under 2013–2015. Den 27 februari 2015 utfärdade kommissionen en rapport enligt artikel 126.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, eftersom Italien inte förväntades göra tillräckliga framsteg mot att uppfylla skuldkriteriet under 2014–2015. Analysen ledde till slutsatsen att skuldkriteriet bör vara uppfyllt vid den tiden.
- (9) Den 30 april 2015, efter brytdatumet för den ekonomiska vårprognosen, ogiltigförklarade den italienska författningsdomstolen en tillfällig icke-indexering av högre pensioner under 2012–2013. Den 18 maj 2015 antog regeringen ett lagdekret med anledning av beslutet och bekräftade stabilitetsprogrammets finanspolitiska mål. Mot bakgrund av denna information kan slutsatserna från februarirapporten i enlighet med artikel 126.3 i EUF-fördraget i stort sett fortfarande anses giltiga i detta läge. De exakta budgeteffekterna av detta beslut kommer att bero på hur regeringen genomför det, vilket fortfarande inte har klargjorts. Mot bakgrund av denna nya uppgift kan utfärdandet av en rapport enligt artikel 126.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt komma att bedömas som motiverat längre fram. I avsaknad av denna nya del och i väntan på ytterligare klargörande, kan slutsatserna från februarirapporten i stort sett fortfarande anses giltiga i detta läge.
- (10) I stabilitetsprogrammet för 2015 har Italien begärt en tillfällig avvikelse på 0,4 procentenheter av BNP från den nödvändiga anpassningen mot det medelfristiga målet 2016, för att ta hänsyn till de större strukturreformerna som ska ge en positiv effekt på de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet. I Italiens nationella reformprogram för 2015 finns närmare uppgifter om vad som stödjer dessa reformer. De reformområden som enligt programmet förväntas ge en positiv effekt på de offentliga finansernas hållbarhet är bland annat i) den offentliga förvaltningen och en förenkling av denna, ii) produkt- och tjänstemarknaden, iii) arbetsmarknaden, iv) civilrätten, v) utbildningen, vi) en skatteväxling och vii) utgiftsoversyn som en finansieringsåtgärd. Myndigheterna beräknar att reformernas effekt på den reala BNP kommer att bli 1,8 procentenheter till 2020, vilket verkar rimligt. Om reformerna genomförs fullt ut och i planerad tid kommer de att ge en positiv effekt på de offentliga finansernas hållbarhet. Beroende på om den italienska regeringen vidtar nödvändiga åtgärder under 2015 för att på lämpligt sätt kompensera för den bestående effekten av förvaltningsdomstolens beslut för att säkerställa att i) Italien även fortsättningsvis omfattas av stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del, ii) en lämplig säkerhetsmarginal behålls i förhållande till fördragets referensvärde och iii) det medelfristiga målet nås inom de fyra år som stabilitetsprogrammet varar. För närvarande uppfyller Italien enligt bedömningen kraven för den begärda tillfälliga avvikelserna under 2016, under förutsättning att de avtalade reformerna genomförs ordentligt, vilket kommer att övervakas inom ramen för den europeiska planeringsterminen.
- (11) I stabilitetsprogrammet för 2015 planeras en successiv förbättring av det nominella underskottet till 2,6 % av BNP 2015 och därefter till 1,8 % av BNP 2016. I stabilitetsprogrammet för 2015 planerar regeringen att det medelfristiga målet om en balanserad budget i strukturella termer ska nås senast 2017. Det omräknade strukturella saldot⁽¹⁾ uppnår det medelfristiga budgetmålet 2018. Det verkar rimligt att det medelfristiga målet kan uppnås till 2017, med hänsyn till tillämpningen av klausulen om strukturreformer och åtagandena i stabilitetsprogrammet för 2015.

(1) Det strukturella saldot, så som det räknats om av kommissionen utifrån uppgifterna i stabilitetsprogrammet enligt en gemensamt avtalad metod.

- (12) Den offentliga skuldkvoten förväntas nå sin kulmen på 132,5 % av BNP 2015, för att därefter gradvis sjunka till 120,0 % 2019. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för budgetprognoserna är rimligt. Det återstår dock för regeringen att specificera de ytterligare nedskärningarna i utgifterna som ska göra det möjligt att undvika den lagstadgade momshöjningen under 2016.
- (13) Italien bör förbättra sitt strukturella saldo med 0,25 % av BNP under 2015. Utifrån kommissionens vårprognos 2015 stämmer den planerade strukturella anpassningen i riktning mot det medelfristiga målet på 0,3 % av BNP under 2015 överens med Italiens åtagande enligt den förebyggande delen av stabilitets- och tillväxtpakten. Under 2016 bör Italien förbättra sitt strukturella saldo med minst 0,1 % av BNP, med beaktande av den tillåtna avvikelserna utifrån klausulen om strukturreformer. Enligt antagandet om oförändrad politik visar kommissionens prognos en försämring på 0,2 % av BNP och det finns därför risk för en viss avvikelse. Det kommer därför att krävas ytterligare åtgärder. Rådet anser, på grundval av sin bedömning av stabilitetsprogrammet och med beaktande av kommissionens vårprognos 2015, att det finns risk för att Italien inte kommer att följa stabilitets- och tillväxtpaktens regler.
- (14) Den italienska regeringens omfattande privatiseringsprogram har försenats under 2014 trots de förväntade bidragen till de skuldminskande insatserna, som är en stor utmaning för Italien. Under 2014 uppgick privatiseringen därför till 0,2 % av BNP, vilket är under målet på 0,7 % per år.
- (15) Under det senaste året har Italien gjort betydande framsteg för att minska skattetrycket för arbetstagare, som ändå är högt. Antalet och omfattningen av skatteutgifter, särskilt de sänkta momsskattesatserna, är fortfarande alltför höga. När det gäller fastighetsbeskattning har endast mindre framsteg gjorts med en reform av taxeringsvärdet, och det är särskilt viktigt att se över föräldrade taxeringsvärden. Översynen av miljöskatterna och avskaffandet av miljöskadliga subventioner har ännu inte påbörjats. Italien har tillsatt en kommitté om miljöbeskattning. Dessa olika dimensioner omfattas av tillämpningsbestämmelserna för skattereformer, vars genomförande dock har försenats på grund av att det inte finns några lagstiftningsdekret. Trots vissa åtgärder på området undermineras det italienska skattesystemets effektivitet fortfarande av en kostsam och låg efterlevnad av skattelagstiftningen och högt skatteundandragande (uppskattades av regeringen till 91 miljarder per år eller 5,6 % av BNP). Regeringen har vidtagit åtgärder för att göra självdeklarationerna korrekta och dessa åtgärder måste nu genomföras fullt ut.
- (16) Endast begränsade framsteg har gjorts för att åstadkomma en bestående förbättring av de offentliga utgifternas effektivitet och kvalitet på alla nivåer. De budgetbesparingar som lagstiftats om, inbegripet på regional och lokal nivå, når inte upp till målet i det nationella reformprogrammet för 2014. Det övergripande långsiktiga arbetet i budgetförordningen hindras av att utgiftsöversynen ännu inte utgör en integrerad del av processen. Allvarliga brister påverkar fortfarande förvaltningen av EU-medel, särskilt i de södra regionerna. En nationell strategisk plan för hamnar och logistik håller på att tas fram men endast enstaka åtgärder har vidtagits för att förbättra hamnförvaltningarna och deras inlandsförbindelser.
- (17) Italiens offentliga förvaltning kännetecknas fortfarande av betydande ineffektivitet, vilket har negativ påverkan på affärsklimatet och på landets förmåga att genomföra reformer på ett effektivt sätt. Satsningar på att förbättra den institutionella ramen och den offentliga förvaltningens allmänna kvalitet har gjorts och fortsätter. En omfattande reform av grundlagen som framför allt syftar till att förtydliga ansvarsfördelningen mellan statliga, regionala och lokala myndigheter, förväntas till slutet av 2015. En omfattande reform av den offentliga förvaltningen inriktad på bland annat personalomsättning, rörlighet och ersättning har ännu inte påbörjats. Ett antal åtgärder har vidtagits för att främja insyn och ge befogenheter till den nationella korruptionsbekämpande myndigheten, men trots det har översynen av bestämmelserna om preskriptionstider – som andra internationella organisationer betraktar som en grundsten i kampen mot korruption i Italien – ännu inte genomförts. På senare år har viktiga åtgärder vidtagits både för att förbättra tillgången till rättsväsendet, genom en översyn av domstolarnas geografiska belägenhet och genom att skapa specialdomstolar, och för att minska behovet av domstolar genom främja tvistlösning utanför domstol. Längden på förhandlingarna är fortfarande ett stort problem och de reformer som genomförts har ännu inte visat några resultat.
- (18) Sedan slutet av 2008 har andelen nödlidande lån i den italienska banksektorn ökat kraftigt, främst i samband med bankers exponering mot företag. Hittills har saneringen av osäkra tillgångar varit otillräcklig och avyttringen har förblivit begränsad. Det beror delvis på att den privata marknaden för osäkra fordringar är underutvecklad i Italien. I den nyare lagstiftningen har man tagit itu med svagheter i ägarstyrningen av de största kooperativa

bankerna (banche popolari), och en överenskommelse mellan stiftelserna och de italienska myndigheterna nåddes i april 2015, bland annat i syfte att minska stiftelsernas inflytande över bankernas styrning. En icke-bindande styrningsreform håller för närvarande på att utarbetas av små kooperativa banker (banche di credito cooperative) för att sedan genomföras genom lagstiftning. Ytterligare omstrukturering och konsolidering av den italienska banksektorn är motiverat för att förbättra effektiviteten i förmedlingen av finansieringstjänster och främja den ekonomiska återhämtningen.

- (19) Omfattande tillämpningsbestämmelser för reformering av arbetsmarknaden, den så kallade arbetsakten, antogs i december 2014 och går i samma riktning som tidigare reformer. Den handlar främst om ändringar i lagen om anställningsskydd, systemet för arbetslöshetsersättning, hur den aktiva och passiva arbetsmarknadspolitiken styrs och fungerar samt balansen mellan familj och arbetsliv. Det faktiska genomförandet av denna lag kommer i första hand att bero på om den nödvändiga genomförandelagstiftningen antas. I denna behandlas användningen av lönekompletteringssystem, översynen av avtalsvillkor, balans i arbetslivet och en förstärkning av den aktiva arbetsmarknadspolitiken. Löneförhandlingar på lokal nivå, som kunde bidra till att bättre matcha löner med produktivitet och uppmuntra till innovativa lösningar i företag, förekommer endast i ett mindre antal företag. I avtalet från januari 2014 föreskrivs förfaranden för att mäta fackföreningarnas representativitet inom tillverkningssektorn, och det skulle kunna främja förhandlingar på lokal nivå, men har ännu inte tagits i bruk. Kvinnors deltagande på arbetsmarknaden är fortfarande bland det lägsta i unionen, även om det ökar. Dessutom nådde ungdomsarbetslösheten nästan 43 % under det tredje kvartalet 2014, och andelen ungdomar mellan 15 och 24 år som varken arbetar eller studerar är den högsta i unionen. En del av orsakerna ligger i utbildningssystemet, som fortfarande karakteriseras av resultat under EU-genomsnittet och en relativt hög andel ungdomar med enbart grundskoleutbildning. Bland personer i åldern 15–34 år som har tagit examen från högre utbildning hade endast 54,6 % fått jobb inom tre år efter avslutade studier, jämfört med EU-genomsnittet på 78,6 %. Italien har haft bland de största ökningarna av fattigdom och social utestängning i unionen, vilket särskilt har drabbat barn. Programmen för socialt bistånd är fortfarande fragmenterade och ineffektiva när det gäller att hantera detta problem, vilket leder till stor kostnadsineffektivitet.
- (20) En mängd restriktioner för konkurrens hindrar fortfarande produkt- och tjänstemarknaderna från att fungera som de ska. En lag som ska motverka vissa hinder inom ett antal sektorer väntar på att antas i parlamentet. Betydande hinder kvarstår i vissa sektorer som omfattas av lagen (juridiska tjänster och apotek) samt i andra sektorer, däribland lokala offentliga tjänster, flygplatser och hamnar, banker och hälso- och sjukvård. Betydande svagheter finns också inom offentlig upphandling trots att centraliserad upphandling används allt mer. Lokala offentliga tjänster, som uppvisar tydliga tecken på ineffektivitet, skyddas fortfarande från konkurrens, vilket får negativa effekter även på de offentliga finanserna. Öppna anbudsförfaranden används för en mindre del av upphandlingen, medan den övervägande delen av kontrakten tilldelas via intern upphandling och liknande förfaranden.
- (21) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Italiens ekonomiska politik och offentliggjort den i 2015 års landsrapport. Kommissionen har också bedömt stabilitetsprogrammet och det nationella reformprogrammet samt uppföljningen av de rekommendationer Italien har fått tidigare år. Kommissionen har inte bara beaktat programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Italien utan också i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Rekommendationerna inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–6 nedan.
- (22) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet, och dess yttrande ⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (23) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendationerna 1–6 nedan.
- (24) I samband med den europeiska planeringsterminen har kommissionen dessutom analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. På grundval av analysen har rådet utfärdat särskilda rekommendationer som riktar sig till de medlemsstater som har euron som valuta ⁽²⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Italien också se till att dessa rekommendationer genomförs fullständigt och i tid.

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

⁽²⁾ EUT C 272, 18.8.2015, s. 98.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Italien att under 2015 och 2016 vidta följande åtgärder:

1. Uppnä en finanspolitisk korrigerings på minst 0,25 % av BNP mot det medelfristiga budgetmålet 2015 och på 0,1 % av BNP under 2016, genom att vidta nödvändiga strukturåtgärder under såväl 2015 som 2016, med beaktande av den tillåtna avvikelser för genomförandet av större strukturreformer. Se till att utgiftsöversynen blir en integrerad del av budgetförloppet. Snabbt och grundligt genomföra privatiseringsprogrammet och använda eventuella oförutsedda intäkter till att ytterligare få ner skuldkvoten i den offentliga sektorn. Genomföra tillämpningsbestämmelserna för skattereformen senast i september 2015, särskilt översynen av skatteutgifter och taxeringsvärden och åtgärder för att förbättra efterlevnaden av skattelagstiftningen.
2. Anta den nationella strategiska planen för hamnar och logistik, framför allt för att främja intermodala transporter genom bättre anslutningar. Se till att byrån för territoriell sammanhållning kommer i gång med full verksamhet så att förvaltningen av EU-medel kraftigt förbättras.
3. Anta och genomföra de planerade lagarna som ska förbättra den institutionella ramen och modernisera den offentliga förvaltningen. Senast i mitten av juni 2015 ha sett över bestämmelserna om preskriptionstider. Se till att de reformer som genomförs för att förbättra civilrättens effektivitet också förkortar förhandlingstiderna.
4. Senast i slutet av 2015 införa bindande åtgärder för att hantera de svagheter som finns kvar i ägarstyrningen av banker, genomföra den överenskomna stiftelse-reformen, och vidta åtgärder för att intensifiera den brett baserade minskningen av nödlidande lån.
5. Anta lagstiftningsdekreten om utformningen och användningen av lönekompletteringssystem, översynen av avtalsvillkor, balans mellan arbete och privatliv och förstärkningen av den aktiva arbetsmarknadspolitik. I samråd med arbetsmarknadens parter och i enlighet med nationell praxis främja ett effektivt ramverk för avtalsförhandlingar på lokal nivå. Anta och genomföra den planerade skolreformen och utöka den yrkesinriktade utbildningen på universitets- och högskolenivå, som en del i satsningarna för att motverka ungdomsarbetslösheten.
6. Genomföra förenklingsplanen för 2015–2017 för att minska den administrativa bördan och regelbördan. Anta konkurrensfrämjande åtgärder inom alla sektorer som omfattas av konkurrenslagstiftningen och vidta kraftfulla åtgärder för att avlägsna de hinder som återstår. Se till att kontrakten för lokala offentliga tjänster som inte uppfyller kraven på intern tilldelning korrigeras senast vid slutet av 2015.

Utfärdad i Bryssel den 14 juli 2015.

På rådets vägnar

P. GRAMEGNA

Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION**av den 14 juli 2015****om Lettlands nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Lettlands stabilitetsprogram 2015**

(2015/C 272/17)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på en ökad samordning av den ekonomiska politiken. Strategin är inriktad på de nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i unionen.
- (2) Den 14 juli 2015 antog rådet, på grundval av kommissionens förslag, en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽²⁾. Tillsammans utgör dessa de integrerade riktlinjer som medlemsstaterna uppmanades att beakta i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 8 juli 2014 antog rådet en rekommendation ⁽³⁾ om Lettlands nationella reformprogram 2014 och avgav sitt yttrande om Lettlands uppdaterade stabilitetsprogram 2014.
- (4) Den 28 november 2014 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2015 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Samma dag antog kommissionen, på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 ⁽⁴⁾, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Lettland inte angavs som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (5) Den 18 december 2014 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att främja investeringar, intensifiera strukturreformerna och fortsätta med en ansvarsfull, tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Upprätthålls genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

⁽³⁾ Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Lettlands nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Lettlands stabilitetsprogram 2014 (EUT C 247, 29.7.2014, s. 63).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser (EUT L 306, 23.11.2011, s. 25).

- (6) Den 26 februari 2015 offentliggjorde kommissionen 2015 års landsrapport för Lettland. Den innehöll en bedömning av hur väl Lettland har lyckats med de landspecifika rekommendationer som antogs den 8 juli 2014.
- (7) Den 15 april 2015 lade Lettland fram sitt nationella reformprogram 2015 och sitt stabilitetsprogram 2015. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (8) Lettland omfattas för närvarande av stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del och klausulen om strukturell pensionsreform som bekräftats av Eurostat. Lettland har i sitt stabilitetsprogram för 2015 begärt en tillfällig avvikelse från den nödvändiga anpassningen mot det medelfristiga budgetmålet, eftersom landet fortsätter att genomföra en omfattande strukturell reform av sjukvårds- och hälsosektorn. Budgetkostnaderna för reformen av hälso- och sjukvårdssektorn uppgår till 0,2 % av BNP 2016. Reformen förväntas öka sysselsättningen med 0,6 % och BNP med 2,2 % fram till 2023. De positiva effekterna på tillväxten och de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet bedöms vara rimliga. På grundval av kommissionens vårprognos 2015 överskrider dock det förväntade strukturella underskottet på 2,2 % av BNP 2016 den lämpliga säkerhetsmarginalen för fördragets referensvärde på 3 % av BNP som bör hållas för att komma i fråga för klausulen om strukturella reformer. Samtidigt som rådet erkänner att den pågående reformen av sjukvårds- och hälsosektorn är behövlig, anser man därför att Lettland inte uppfyller kraven för att komma i fråga för den önskade tillfälliga avvikelserna under 2016.
- (9) I sitt stabilitetsprogram 2015 planerar regeringen för ett i stort sett stabilt nominellt underskott på 1,4 % av BNP 2016 och 1,3 % 2017, med en ökning till 1,7 % 2018. För att uppfylla dessa mål avser regeringen att uppnå ett strukturellt underskott på 1,8 % av BNP 2016 och på 1,4 % av BNP från och med 2017. Den anpassning som anges i stabilitetsprogrammet inbegriper en avvikelse baserad på den klausul om strukturella reformer som Lettland inte förefaller vara berättigad att omfattas av och klassificerar planerade ytterligare försvarsutgifter under perioden 2016–2019 som engångsåtgärder. Den offentliga skuldkvoten förväntas enligt stabilitetsprogrammet minska från 37 % av BNP 2015 till 34 % av BNP 2018, med vissa årliga fluktuationer däremellan på grund av ackumuleringen av likvida tillgångar i skuldförvaltningssyfte. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för dessa finanspolitiska beräkningar är rimligt. Åtgärder för 2015 har i stort sett genomförts som budgeterat. Det finns dock inga tillräckliga beskrivningar av vilka åtgärder som ska stödja de planerade underskottsmålen från 2016 och framåt. På grundval av kommissionens vårprognos 2015 uppfyller Lettland kraven 2015, med beaktande av tillämpningen av klausulen om systemisk pensionsreform. För 2016 finns det dock en risk för betydande avvikelser. Det strukturella saldot skulle behöva förbättras med 0,3 % av BNP med beaktande av undantaget för den systemiska pensionsreformen. På grundval av kommissionens prognos försämras det i stället med 0,3 % av BNP vilket också hänger samman med att försvarsutgifterna inte kan klassificeras som engångsåtgärder. Rådet anser, på grundval av sin bedömning av stabilitetsprogrammet och med beaktande av kommissionens vårprognos 2015, att det finns en risk för att Lettland inte kommer att följa stabilitets- och tillväxtpaktens regler.
- (10) Ett nationellt oberoende ackrediteringsorgan håller på att inrättas och en ny kvalitetsinriktad finansieringsmodell utvecklas för den högre utbildningen i Lettland. Även om vissa framsteg har gjorts med att reformera systemet för forskning och innovation, i linje med strategin för smart specialisering, leder otillräcklig offentlig finansiering inom ett fragmenterat system till dåliga resultat på det vetenskapliga området. Lettland investerade endast cirka 0,6 % av BNP i forskning och utveckling 2013, den tredje lägsta nivån i unionen. De offentliga insatserna för forskning och utveckling uppgick endast till 0,43 % av BNP 2013. En brist på innovation och privata investeringar inom sektorer med högre mervärde och kunskapsintensiva sektorer hämmar konkurrenskraften.
- (11) Trots de framsteg som har gjorts med att bekämpa arbetslösheten, behövs med tanke på den minskande arbetskraften ytterligare åtgärder för att förebygga ungdomsarbetslösheten och dess negativa långsiktiga konsekvenser. Lettland har gjort vissa framsteg med att reformera yrkesutbildningen och lärlingssystemet. Yrkesutbildningens attraktionskraft fortsätter dock att vara en utmaning på grund av det begränsade engagemanget från små och medelstora företag.
- (12) Även om ett betydande arbete med analys och planering har utförts, har reformerna av det sociala biståndet inte gått framåt och en tillräcklig budgetplanering till stöd för reformerna saknas. Den låga täckningen och otillräckligheten av arbetslöshets- och socialbidrag hindrar effektiva åtgärder för att minska fattigdom, social utestängning och den höga graden av ojämlikhet. Under dessa förhållanden har de sociala utgifterna liten effekt när det gäller att minska fattigdomen. År 2014 löpte omkring 32,7 % av Lettlands befolkning risk att drabbas av fattigdom eller social utestängning, och inkomstskillnaderna är fortfarande bland de högsta i unionen. Finansieringen av en aktiv arbetsmarknadspolitik och dess täckning är fortfarande låg i jämförelse med andra medlemsstater. Den höga

skattekillen för låginkomsttagare är fortfarande ett hinder för formell sysselsättning och minskar efterfrågan på lågutbildad arbetskraft, samtidigt som det finns outnyttjad potential i miljö- och fastighetskatter. Den låga nivån av offentlig finansiering för hälso- och sjukvård och höga direktbetalningar, otillräcklig inriktning på incitament för resultat och effektivitet, och en brist på samordning av vården har lett till försämrad tillgång till hälso- och sjukvård för en stor del av befolkningen. Man behöver vidta fortsatta åtgärder för att förbättra tillgängligheten, kostnadseffektiviteten och kvaliteten i hälso- och sjukvården och koppla sjukhusfinansiering till resultatbaserade mekanismer.

- (13) Lettland har gjort betydande framsteg när det gäller att reformera rättsväsendet. Avslutandegraden för civilrättsliga och handelsrättsliga mål är dock fortfarande låg, vilket medför en ytterligare börda för företagen. Den roll som det rättsliga rådet och domstolarnas ordförande har vid genomförandet av de rättsliga reformerna bör stärkas. Bekämpningen av skatteundandragande och effektiviseringen av skatteuppbörden är otillräckliga och nivån av skatteflykt är fortfarande hög. Även om en lag om insolvens har antagits, återstår mycket att göra med avseende på en lämplig strategi för insolvenser och ett effektivt övervakningssystem för konkursförvaltare. Företagsklimatet och kvaliteten på offentliga tjänster skulle gynnas av kraftfullare åtgärder mot intressekonflikter och korruption, särskilt i sårbara sektorer som offentlig upphandling, byggnadsverksamhet och hälso- och sjukvård. Inga framsteg har gjorts när det gäller konkurrensrådets förslag till ändring av konkurrenslagen, som skulle ge det ett större institutionellt och finansiellt oberoende för att vidta effektiva åtgärder mot offentliga organ. Lagen om offentlig förvaltning har ännu inte antagits av parlamentet. Det är viktigt att den också kommer att omfatta lokala myndigheter.
- (14) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Lettlands ekonomiska politik och offentliggjort den i 2015 års landsrapport. Den har också bedömt stabilitetsprogrammet och det nationella reformprogrammet samt uppföljningen av de rekommendationer Lettland har fått tidigare år. Kommissionen har beaktat programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Lettland, men också i vilken mån EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Rekommendationerna inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–4.
- (15) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet, och dess yttrande ⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (16) I samband med den europeiska planeringsterminen har kommissionen dessutom analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. På grundval av denna analys har rådet utfärdat specifika rekommendationer som riktar sig till de medlemsstater som har euron som valuta ⁽²⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Lettland också se till att dessa rekommendationer genomförs fullständigt och i tid.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Lettland att under perioden 2015–2016 vidta följande åtgärder:

1. Säkerställa att avvikelserna från det medelfristiga budgetmålet under 2015 och 2016 är begränsad till det undantag som gjorts för den strukturella pensionsreformen.
2. Förbättra yrkesutbildningen, påskynda reformen av läroplanerna och öka utbudet av lärande på arbetsplatsen. Se till att den nya finansieringsmodellen för högre utbildning främjar kvalitet. Förbättra hanteringen av finansiering för forskning och uppmuntra privata investeringar i innovation i enlighet med strategin för smart specialisering.
3. Vidta konkreta åtgärder för att reformera det sociala stödet, säkerställa stödets tillräcklighet och vidta åtgärder för att förbättra anställbarheten. Minska den höga skattekillen för låginkomsttagare genom en skatteväxling till andra källor som är mindre skadliga för tillväxten. Vidta åtgärder för att förbättra tillgängligheten, kostnadseffektiviteten och kvaliteten i hälso- och sjukvården och koppla sjukhusfinansiering till resultat.

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

⁽²⁾ EUT C 272, 18.8.2015, s. 98.

4. Öka effektiviteten i rättsväsendet genom att öka redovisningsskyldigheten för alla parter (inbegripet konkursförvaltare), tillhandahålla lämpliga medel för att motverka skatteundandragande och stärka rollen för det rättsliga rådet. Förbättra lagstiftningen om offentlig förvaltning för att stärka hanteringen av intressekonflikter och koppla ersättningsnivåer till ansvar.

Utfärdad i Bryssel den 14 juli 2015.

På rådets vägnar
P. GRAMEGNA
Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION**av den 14 juli 2015****om Litauens nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Litauens stabilitetsprogram 2015**

(2015/C 272/18)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på ökad samordning av den ekonomiska politiken. Strategin fokuserar på de nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 14 juli 2015 antog rådet, på grundval av kommissionens förslag, en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽²⁾. Tillsammans utgör dessa de integrerade riktlinjer som medlemsstaterna uppmanades att beakta i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 8 juli 2014 antog rådet en rekommendation ⁽³⁾ om Litauens nationella reformprogram 2014 och avgav ett yttrande om Litauens uppdaterade konvergensprogram för 2014.
- (4) Den 28 november 2014 antog kommissionen den årliga tillväxtoversikten, som markerar inledningen av 2015 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Samma dag antog kommissionen, på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 ⁽⁴⁾, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Litauen inte angavs som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (5) Den 18 december 2014 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att främja investeringar, intensifiera strukturreformerna och fortsätta med en ansvarsfull, tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Upprätthålls genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

⁽³⁾ Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Litauens nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Litauens konvergensprogram 2014 (EUT C 247, 29.7.2014, s. 67).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser (EUT L 306, 23.11.2011, s. 25).

- (6) Den 26 februari 2015 offentliggjorde kommissionen 2015 års landsrapport för Litauen. Den innehöll en bedömning av hur väl Litauen har lyckats med de landspecifika rekommendationer som antogs den 8 juli 2014.
- (7) Den 13 april 2015 lade Litauen fram sitt nationella reformprogram för 2015 och den 30 april 2015 sitt stabilitetsprogram för 2015. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (8) Litauen omfattas för närvarande av stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del. Litauen har i sitt stabilitetsprogram 2015 begärt tillämpning av klausulen om pensionsreform. Budgetkostnaderna för pensionsreformen uppskattas till 0,1 % av BNP under 2016. Under förutsättning att Eurostat bekräftar att pensionsreformen uppfyller de nödvändiga villkoren och med beaktande av att en lämplig säkerhetsmarginal till referensvärdet för underskott iaktas, anser rådet att Litauen under 2016 kan beviljas den begärda tillfälliga avvikelser från den nödvändiga anpassningen mot det medelfristiga budgetmålet. I sitt stabilitetsprogram planerar regeringen att uppnå ett nominellt underskott på 1,2 % av BNP 2015 och vända detta till ett överskott på 0,7 % av BNP 2018. Regeringen avser att hålla fast vid det medelfristiga budgetmålet – ett strukturellt underskott på 1 % av BNP – under hela programperioden. Enligt stabilitetsprogrammet kommer den offentliga skulden i förhållande till BNP att nå sitt högsta värde 2015 med 42,2 % och falla till 32,9 % 2018. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för dessa budgetprognoser är rimligt. Det finns dock inga tillräckliga beskrivningar av vilka åtgärder som ska stödja de planerade underskottsmålen från 2016 och framåt. På grundval av kommissionens vårprognos 2015 finns det en risk för en viss avvikelse från den nödvändiga anpassningen mot det medelfristiga målet 2015, på grund av att utgiftsökningarna netto överskrider riktmärket med 0,3 % av BNP. För 2015 och 2016 avviker både det strukturella saldoto och utgiftsökningarna betydligt från den nödvändiga anpassningen, vilket innebär en risk för betydande avvikelse 2016. Det kommer därför att krävas ytterligare åtgärder under båda dessa år. Rådet anser, på grundval av sin bedömning av stabilitetsprogrammet och med beaktande av kommissionens vårprognos 2015, att det finns en risk för att Litauen inte kommer att följa stabilitets- och tillväxtpaktens regler. Trots framsteg under senare tid bör dessutom den nuvarande finanspolitiska ramen ytterligare förbättras genom att dess bindande karaktär förstärks och full överensstämmelse med EU:s finanspolitiska bestämmelser garanteras. Litauens skatteintäkter beror till stor del på indirekta skatter och skatter på arbete, medan intäkterna från miljö- och förmögenhetsbeskattning fortsätter att vara mycket låga. Litauen står även fortsättningsvis inför utmaningar när det gäller skattedisciplinen, särskilt i fråga om moms.
- (9) Till följd av befolkningsutvecklingen, migrationen och brister i hälso- och sjukvårdssystemet står Litauen inför en kraftig minskning av andelen befolkning i arbetsför ålder. Det fortsatt låga deltagandet i livslångt lärande bidrar inte till att stärka humankapitalet, förbättra anställbarheten eller öka produktiviteten. Andelen personer med låg grundkompetens i skolsystemet ligger över genomsnittet, vilket tyder på ett behov av att modernisera lärarutbildningen och främja fortbildning. Den utbildning som erbjuds är inte alltid relevant för arbetsmarknaden. Andelen studenter som följer program för yrkesutbildning på högstadienivå och gymnasienivå är låg. Litauen vidtar åtgärder för att förbättra och utvidga programmen för lärlingsutbildning och lärande på arbetsplatsen, men programmets antal och kvalitet är fortfarande otillräckliga. Antalet sjukhusplatser per capita fortsätter att vara högt jämfört med resten av unionen, vilket tyder på att det kan finnas obalanser i tillhandahållandet av hälso- och sjukvård. Samtidigt är de totala offentliga investeringarna inom hälso- och sjukvårdssektorn fortfarande låga. Den rapporterat höga frekvensen av informella betalningar för hälso- och sjukvårdstjänster, tillsammans med farhågor om korruption vid offentlig upphandling av medicinska varor visar på behovet att förbättra styrningen av hälso- och sjukvårdssystemet.
- (10) De åtgärder för att reformera pensionssystemet som har vidtagits är inte tillräckliga för att lösa problemet med pensionssystemets medelfristiga hållbarhet. Den lagstadgade pensionsåldern ökar gradvis under perioden fram till 2026, men pensionssystemet beaktar inte indikatorer på förväntad livslängd. Dessutom är reglerna för indexering av pensioner oklara. Ett lågt deltagande i olika former av frivilligt pensionssparande och avsaknaden av tjänstepensionssystem skapar risker för de framtida pensionernas tillräcklighet. Regeringen har för avsikt att genomföra en omfattande reform av pensionssystemet som en del av en bredare "ny social modell". Denna strategi har dock ännu inte slutförts och antagits, och samråden med arbetsmarknadens parter måste först avslutas. Litauen har infört finansiella stödåtgärder för äldre och ekonomiska incitament för att anställa äldre arbetstagare. En övergripande strategi för aktivt åldrande saknas dock fortfarande.
- (11) Över 30 % av Litauens befolkning löper risk att drabbas av fattigdom eller socialt utanförskap. Reformen av systemet med kontanta socialbidrag, i kombination med effekterna av en förbättrad ekonomisk situation, har lett till en betydande minskning av utgifterna för socialbidrag och antalet mottagare. Aktiva arbetsmarknadsåtgärder och andra tjänster för att erbjuda stöd är emellertid fortfarande begränsade.

- (12) Litauen har gjort betydande framsteg när det gäller att reformera statsägda företag och har antagit lagstiftning för att se till att reformerna får bestående effekt. Regeringen har infört en åtskillnad mellan kommersiella och icke-kommersiella verksamheter, som nu redovisas i årsrapporter. De återstående statligt ägda företagen är skyldiga att utse oberoende styrelseledamöter senast i slutet av september 2015.
- (13) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Litauens ekonomiska politik och offentliggjort den i 2015 års landsrapport. Kommissionen har också bedömt stabilitetsprogrammet och det nationella reformprogrammet samt uppföljningen av de rekommendationer Litauen har fått tidigare år. Kommissionen har inte bara beaktat programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Litauen, utan även i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–3 nedan.
- (14) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet, och dess yttrande ⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (15) I samband med den europeiska planeringsterminen har kommissionen dessutom analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. På grundval av analysen har rådet utfärdat särskilda rekommendationer riktade till de medlemsstater som har euron som valuta ⁽²⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Litauen också se till att dessa rekommendationer genomförs fullständigt och i tid.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Litauen att under 2015 och 2016 vidta följande åtgärder:

1. Undvika att avvika från det medelfristiga budgetmålet under 2015 och se till att avvikelsen under 2016 är begränsad till den som beviljats i samband med den strukturella reformen av pensionssystemet. Bredda skattebasen och förbättra efterlevnaden av skattelagstiftningen.
2. Ta itu med de problem som den minskande andelen befolkning i arbetsför ålder medför genom att förbättra utbildningssystemets arbetsmarknadsmässiga relevans, öka andelen personer med grundkompetens och förbättra hälso- och sjukvårdssystemet. Minska den höga skattekilen för låginkomsttagare genom en skatteväxling till andra källor som är mindre skadliga för tillväxten.
3. Anta en omfattande reform av pensionssystemet som också garanterar pensionernas tillräcklighet. Förbättra omfattningen och tillräckligheten av arbetslöshetsersättningar och kontanta socialbidrag och öka anställbarheten hos dem som söker arbete.

Utfärdad i Bryssel den 14 juli 2015.

På rådets vägnar
P. GRAMEGNA
Ordförande

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

⁽²⁾ EUT C 272, 18.8.2015, s. 98.

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 14 juli 2015

om Luxemburgs nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Luxemburgs stabilitetsprogram 2015

(2015/C 272/19)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på ökad samordning av den ekonomiska politiken. Strategin inriktas på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 14 juli 2015 antog rådet, på grundval av kommissionens förslag, en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽²⁾. Tillsammans utgör dessa de integrerade riktlinjer som medlemsstaterna uppmanades att beakta i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 8 juli 2014 antog rådet en rekommendation ⁽³⁾ om Luxemburgs nationella reformprogram för 2014 och avgav ett yttrande om Luxemburgs uppdaterade stabilitetsprogram för 2014. Den 28 november 2014 avgav kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 ⁽⁴⁾ ett yttrande om Luxemburgs utkast till budgetplan för 2015.
- (4) Den 28 november 2014 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som inledde 2015 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Samma dag antog kommissionen även på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 ⁽⁵⁾ rapporten om varningsmekanismen, i vilken Luxemburg inte identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Upprätthålls genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

⁽³⁾ Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Luxemburgs nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Luxemburgs stabilitetsprogram 2014 (EUT C 247, 29.7.2014, s. 72).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 av den 21 maj 2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigerande av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 11).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser (EUT L 306, 23.11.2011, s. 25).

- (5) Den 18 december 2014 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att främja investeringar, intensifiera strukturreformerna och fortsätta med en ansvarsfull, tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna.
- (6) Den 26 februari 2015 offentliggjorde kommissionen 2015 års landsrapport för Luxemburg. Den innehöll en bedömning av hur väl Luxemburg hade lyckats med de landsspecifika rekommendationer som antogs den 8 juli 2014.
- (7) Den 30 april 2015 lade Luxemburg fram sitt nationella reformprogram för 2015 och sitt stabilitetsprogram för 2015. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (8) Luxemburg omfattas för närvarande av stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del. Enligt stabilitetsprogrammet 2015 planerar regeringen att få ned det nominella överskottet från 0,6 % av BNP under 2014 till 0,1 % av BNP under 2015. Därefter är det tänkt att överskottet ska öka till 0,9 % av BNP år 2018. Regeringen planerar att hålla det medelfristiga målet om ett strukturellt överskott på 0,5 % av BNP under hela programperioden. Enligt stabilitetsprogrammet planerar regeringen att hålla den offentliga skuldsättningen som andel av BNP betydligt under det fördragsfästa målet på 60 %. Skuldkvoten förväntas ligga på omkring 24 % under programperioden, med en topp på drygt 24 % under 2016 och en minskning till knappt 24 % av BNP fram till 2019. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för dessa finanspolitiska prognoser är gynnsamt 2015 och rimligt därefter. Från och med 2016 föreligger dock risker med hur budgetåtgärderna kan komma att genomföras. Enligt kommissionens vårprognos 2015 förväntas det strukturella saldot att hålla sig vid det medelfristiga målet under 2015 och 2016. Rådet anser, på grundval av sin bedömning av stabilitetsprogrammet och kommissionens vårprognos 2015, att Luxemburg kan förväntas följa stabilitets- och tillväxtpaktens regler. Luxemburgs finanspolitiska ramar har stärkts betydligt genom att den medelfristiga budgetramen har antagits och att ett finanspolitiskt råd har inrättats. Trots det bör allvarliga svagheter åtgärdas, bl.a. regelbundet offentliggörande av delårsvis finansstatistik, som är en förutsättning för realtidsövervakning av budgetutvecklingen.
- (9) Den förväntade minskningen av intäkter från skatter på konsumtion till följd av den ändrade e-handelsregleringen belyser hur känslig åtminstone en del av skatteintäkterna är. För mer förutsägbara intäkter kan det övervägas att ytterligare bredda skattebasen och harmonisera beskattningen, särskilt genom att se över den för närvarande låga skatten på fastigheter och i större omfattning utnyttja alternativa källor, såsom miljöskatter. Förberedelser av en omfattande skattereform (tänkt att träda i kraft 2017) har inletts.
- (10) De offentliga finansernas hållbarhet på lång sikt hotas av ökande pensionsutgifter, trots den senaste tidens reformer av pensionssystemet, och av den stadiga ökningen av utgifter för långvarig vård. Försäkringen för långvarig vård spås gå med underskott 2015 ⁽¹⁾ och dess reserver tros minska successivt, vilket får till följd att de redan 2017 kommer att underskrida det lagstadgade minimibeloppet på 10 % av utgifterna. Vissa åtgärder med besparingspotential vidtogs i budgeten för 2015 ⁽²⁾. Den planerade reformen av försäkringen för långvarig vård, som syftar till att ge personer med långvarigt vårdbehov tillräcklig servicenivå och garanterad finansiering för detta, har ännu inte omsatts i lagstiftning. Reformen av pensionssystemet 2012 var inte tillräckligt långtgående, eftersom den bara delvis åtgärdade den stora skillnaden mellan lagstadgad och faktisk pensionsålder. Flera vägar till förtida pensionering kvarstår. De äldre arbetstagarnas deltagande på arbetsmarknaden är fortfarande mycket låg, jämfört med andra medlemsstater. Utkast till lagstiftning med anknytning till pensionsreformen och ändringar av anställningslagstiftningen har utarbetats. Det är fråga om ett åtgärds paket för att hålla äldre arbetstagare kvar på arbetsmarknaden.
- (11) Luxemburgs ekonomi karakteriseras av stora skillnader i arbetskraftens produktivitet mellan de ekonomiska sektorerna: produktiviteten i finanssektorn är dubbelt så hög som i andra sektorer. Detta implicerar att större variation i reallönerna mellan sektorerna, i enlighet med arbetskraftens produktivitet i sektorerna, kan stödja en omfördelning av arbetskraften till framväxande konkurrenskraftiga sektorer eller sektorer som förlorat kostnads-konkurrenskraft. Hinder kvarstår för nödvändiga justeringar av lönerna i de olika sektorerna på längre sikt.
- (12) Trots en i allmänhet väl fungerande arbetsmarknad och en hög andel högskoleutbildade, är sysselsättningen jämförelsevis låg för äldre arbetstagare, kvinnor och lågutbildade ungdomar. Det finns alltså institutionella hinder för verkningsfulla aktiveringsåtgärder. Inom den offentliga arbetsförmedlingen pågår en omfattande reform för att ge individuell vägledning till arbetssökande, och regeringen planerar att slutföra den före utgången av 2015. Utkasten till reform av yrkesutbildningen och den sekundära utbildningen för att förbättra utbildningsresultaten, särskilt för studerande från en mindre gynnad socioekonomisk bakgrund, har inte antagits. De tillkännagivna åtgärderna i fråga om moderskapsbidrag och utbildningsbidrag och den planerade reformen av föräldraledigheten torde bidra till fler kvinnor i arbetslivet. Negativa incitament för andraförsörjare att arbeta

⁽¹⁾ CNS, Budget de l'Assurance Dépendance, budgetåret 2015, finns på http://cns.lu/files/publications/Budget_AD_2015.pdf.

⁽²⁾ Åtgärderna 255 och 256 i budgeten för 2015, finns på <http://www.budget.public.lu/>

beror på sambeskattningen och på hur socialförmånssystemet är utformat. Trots en stor andel högskoleutbildade är utbildningsresultaten fortfarande otillfredsställande, och det är fortsatt svårt att förbättra situationen för personer med migrantbakgrund och lågutbildade ungdomar. Flaskhalsar i tillgången till arbetskraft med ursprung i institutionella faktorer och socialförmånssystemets utformning kvarstår och är orsaken till problem på arbetsmarknaden.

- (13) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Luxemburgs ekonomiska politik och offentliggjort den i 2015 års landsrapport. Kommissionen har också bedömt stabilitetsprogrammet och det nationella reformprogrammet samt uppföljningen till de rekommendationer Luxemburg fått tidigare år. Kommissionen har beaktat inte bara programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Luxemburg utan även i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–3 nedan.
- (14) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet, och anser i ett yttrande ⁽¹⁾ att Luxemburg följer stabilitets- och tillväxtpakten.
- (15) I samband med den europeiska planeringsterminen har kommissionen dessutom analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. På dessa grunder har rådet utfärdat särskilda rekommendationer som riktar sig till de medlemsstater som har euron som valuta ⁽²⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Luxemburg även se till att dessa rekommendationer genomförs fullständigt och i tid.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Luxemburg att under perioden 2015 och 2016 vidta följande åtgärder:

1. Bredda skattebasen, särskilt på konsumtion, återkommande fastighetsbeskattning och miljöbeskattning.
2. Minska skillnaden mellan lagstadgad och faktisk pensionsålder genom att begränsa förtida pensionering och knyta den lagstadgade pensionsåldern till den förväntade livslängden.
3. Reformera lönebildningssystemet i samråd med arbetsmarknadens parter och i enlighet med nationell praxis för att se till att lönerna utvecklas i enlighet med produktiviteten, särskilt på sektorsnivå.

Utfärdad i Bryssel den 14 juli 2015.

På rådets vägnar
P. GRAMEGNA
Ordförande

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

⁽²⁾ EUT C 272, 18.8.2015, s. 98.

RÅDETS REKOMMENDATION**av den 14 juli 2015****om Ungerns nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Ungerns konvergensprogram 2015**

(2015/C 272/20)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.2,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 godkände Europeiska rådet kommissionens förslag om en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på stärkt samordning av den ekonomiska politiken. Strategin inriktas på de centrala områden där åtgärder krävs för att stärka Europas potential för hållbar tillväxt och konkurrenskraft.
- (2) Den 14 juli 2015 antog rådet, på grundval av kommissionens förslag, en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽³⁾. Tillsammans utgör dessa de integrerade riktlinjer som medlemsstaterna uppmanades att beakta i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 8 juli 2014 antog rådet en rekommendation ⁽⁴⁾ om Ungerns nationella reformprogram för 2014 och avgav ett yttrande om Ungerns uppdaterade konvergensprogram för 2014.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

⁽⁴⁾ Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Ungerns nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Ungerns konvergensprogram för 2014 (EUT C 247, 29.7.2014, s. 77).

- (4) Den 28 november 2014 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2015 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Samma dag antog kommissionen på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011 rapporten om varningsmekanismen, i vilken Ungern identifierades som en av de medlemstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (5) Den 18 december 2014 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att främja investeringar, intensifiera strukturreformerna och fortsätta med en ansvarsfull, tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna.
- (6) Den 26 februari 2015 offentliggjorde kommissionen 2015 års landsrapport för Ungern. Den innehöll en bedömning av hur väl Ungern hade lyckats med de landsspecifika rekommendationer som antogs den 8 juli 2014. Landsrapporten innehöll också resultaten av den fördjupade granskningen i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Ungern har makroekonomiska obalanser som kräver beslutsamma politiska åtgärder och övervakning. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt de risker som beror på den finansiella nettoställningen mot omvärlden (som trots vissa framsteg i ombalanseringen av bytesbalansen fortfarande är mycket negativ), den höga offentliga skuldsättningen liksom den höga regleringsbördan för finanssektorn och en hög andel nödlidande lån som gör det svårt att minska skuldsättningen.
- (7) Den 30 april 2015 lade Ungern fram sitt nationella reformprogram för 2015 och sitt konvergensprogram för 2015. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (8) Ungern omfattas för närvarande av stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del och av övergångsreglerna för skuldkriteriet under 2013–2015. Enligt konvergensprogrammet för 2015 ska regeringen gradvis minska det nominella underskottet till 2,4 % av BNP under 2015 och till 1,6 % under 2018, och enligt det omräknade strukturella saldoto (¹) ska det medelfristiga målet om ett strukturellt underskott på 1,7 % av BNP nås senast 2017. Enligt konvergensprogrammet ska regeringen successivt minska skuldkvoten till 74,9 % av BNP under 2015 och till 68,9 % av BNP under 2018. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för dessa finanspolitiska prognoser är i stort sett rimligt fram till 2016, varefter det kommer att vara gynnsamt. De åtgärder som ska stödja de planerade underskottsmålen från 2016 och framåt har inte beskrivits tillräckligt noga, särskilt inte när det gäller tiden efter 2016. Enligt kommissionens vårprognos 2015 visar både det strukturella saldoto och nettoutgiftsökningarna att det under 2015 och 2016 finns risk för en kraftig avvikelse från den anpassning som krävs för att det medelfristiga målet ska nås. Det kommer därför att krävas ytterligare åtgärder under 2015 och 2016. Ungern förväntas ändå följa övergångsreglerna för skuldkriteriet under 2015 och, efter övergångsperiodens slut, uppnå riktvärdet för skuldminskning under 2016. Rådet anser, på grundval av sin bedömning av konvergensprogrammet och med beaktande av kommissionens vårprognos 2015, att det finns risk för att Ungern inte kommer att följa stabilitets- och tillväxtpaktens regler. Ungerns system för finanspolitisk styrning skulle gynnas av en strikt tillämpning av den medelfristiga budgetram som redan fastställts i lag och av att det finanspolitiska rådet får en större analytisk roll.
- (9) De största utmaningarna för banksektorn har inte övervunnits under de senaste tolv månaderna, särskilt inte svårigheterna att återställa en marknadsbaserad utlåning med hjälp av bättre möjligheter till kapitalackumulering och effektivare sanering av portföljer. Sedan 2013 har bankernas utlåning i huvudsak varit beroende av subventionerade program, som bland annat använts för cirka 40 % av lånen till små och medelstora företag. Kombinationen av en hög börda när det gäller skatter och reglering samt en stor andel problemlån ger inte bankerna de incitament som skulle behövas för att de ska öka sin normala, osubventionerade utlåning. Ungerns exponering utifrån och de risker denna innebär för den finansiella stabiliteten har minskat avsevärt tack vare att bolån i utländsk valuta på senare tid har omvandlats till lån i landets egen valuta. Samtidigt är hushållens skuldsättning i utländsk valuta fortfarande den största anledningen till den höga andelen nödlidande lån. Majoriteten av de valutasaneringsprogram som hittills antagits har inte riktats till enskilda låntagare med problem, med undantag för det nationella organet för kapitalförvaltning inom hushållssektorn, och kommer sannolikt inte att lösa problemet med nödlidande lån. Effektiv sanering av portföljer hindras bland annat av att utmätningar inte görs och av att förfarandena för lösning av tvister i eller utanför domstol inte fungerar. Ett avtal slöts nyligen med Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling, i vilket regeringen har gjort ett antal åtaganden om att lösa problemen inom finanssektorn, bland annat genom att successivt minska bankavgiften och

(¹) Det strukturella saldoto, såsom det räknats om av kommissionen utifrån uppgifterna i konvergensprogrammet enligt en gemensamt avtalad metod.

följa principen om förhandskonsultation. Ett strikt genomförande av dessa åtgärder skulle göra det möjligt att återgå till en sund och förutsägbar finanspolitisk ram. Under det senaste året har Ungern upprepade gånger utökat sitt direkta ägande inom banksektorn. Statliga ingripanden inom banksektorn, i form av ökat direkt ägande, kan ha betydande finanspolitiska risker, även om ingripandet endast är tillfälligt.

- (10) På skatteområdet har det på senare tid gjorts vissa ändringar (nya skatter har införts och befintliga skatter höjts) som innebär en återgång till den tidigare tendensen att ge sektorspecifika företagskatter större vikt. Ändringarna är både oförutsägbara och selektiva och leder därför till snedvridning av investeringarna inom alla sektorer. Trots att flera nya åtgärder har vidtagits är skattetrycket på vissa grupper av låginkomsttagare fortfarande bland de högsta i unionen, och ensamstående personer drabbas särskilt. Det ser ut att finnas utrymme för en ytterligare skatteväxling mot mer tillväxtvänliga inkomstkällor. De olika åtgärder som vidtagits under det senaste året bidrar till att skärpa systemen för motverkande av skatteflykt. Arbetet med att koppla samtliga detaljhandlars kassaapparater till ett onlinesystem har slutförts och programmet ska enligt planerna utvidgas till ett antal marknadstjänster under 2015. Gränsen för när en detaljerad momsdeklaration måste lämnas in har sänkts. Ett system för elektronisk granskning av godstransporter på väg infördes 2015, främst i syfte att minska momskarusellbedrägerier. Det finns dock stora möjligheter att effektivisera administrationen vid skatteuppbörd och minska kostnaderna för efterlevnaden av skattereglerna, särskilt för små och medelstora företag.
- (11) Generellt sett skedde en förbättring på den ungerska arbetsmarknaden 2014, med ökad sysselsättning inom den privata sektorn på grund av det ekonomiska uppsvinget. Det finns fortfarande stora problem med programmet för offentliga arbeten, som har utvidgats avsevärt sedan 2011. Programmet verkar vara en ineffektiv aktiv arbetsmarknadsåtgärd som riskerar att snedvrider arbetsmarknadens funktion. Den ungerska ekonomin skulle förmodligen gynnas mer av att samma medel spenderades på annat sätt. Kostnaderna för programmet har fyrdubblats under de senaste fyra åren, till 0,8 % av BNP, och förväntas fördubblas igen mellan 2015 och 2018. Detta gör att medlen inte kan utnyttjas till att göra de förbättringar av utbildningen och av tjänster som behövs för att möjliggöra deltagande på den öppna arbetsmarknaden. Det finns en risk för att offentliga arbeten av så stor omfattning skapar avsevärda inlåsnings effekter och permanent ersätter systemet med sociala förmåner för lågutbildade. Programmet har inte i tillräckligt hög grad samordnats med andra aktiva arbetsmarknadsåtgärder och det främjar inte heller i tillräckligt hög grad återintegreringen av deltagarna på den öppna arbetsmarknaden. Under första halvåret 2014 kunde endast 13,8 % lämna programmet, vilket tyder på att offentliga arbeten inte räcker för att stödja deltagarnas återintegration på arbetsmarknaden. Trots att programmet riktar sig till långtidsarbetslösa och lågutbildade (och arbetslösa i mindre gynnade områden) hade 47 % av deltagarna 2013 en utbildning på gymnasie- eller högskolenivå. Den period under vilken man kan få arbetslöshetsersättning (tre månader) har inte förlängts och motsvarar därmed inte den genomsnittliga tiden tar för arbetssökande att hitta ett arbete (mer än ett år). Flera program har genomförts för att öka romers integration på arbetsmarknaden och ett övervakningssystem har införts. Rationaliserade, samordnade politiska åtgärder som avsevärt kan minska fattigdomen bör utarbetas. Indikatorerna på fattigdom tyder på att det skett en liten förbättring, men fattigdomen är fortfarande alarmerande hög, särskilt bland romer och barn. Det finns fortfarande brister vad gäller det sociala biståndets täckning och ändamålsenlighet.
- (12) Hinder för marknadsinträde i tjänstesektorn som införts på senare år har inte tagits bort. I stället infördes ytterligare hinder under 2014, vilket hämmar en effektiv fördelning av ekonomiska resurser, ökar osäkerheten för investerare och begränsar konkurrensen. Bland annat har det införts ett krav på att medelstora och stora detaljhandelsföretag ska godkännas centralt. Korruption och bristande insyn inom offentlig förvaltning, beslutsfattande och offentlig upphandling är fortfarande ett problem. Bristande konkurrens vid offentlig upphandling och ett utbrett bruk av direkt tilldelning av kontrakt var fortfarande vanligt 2014. En omorganisering när det gäller administrationen av offentlig upphandling skedde 2014 och effekterna av detta kommer att följas upp noga. I november 2014 lade Ungern fram en handlingsplan för införlivande av de nya direktiven om offentlig upphandling och för främjande av konkurrens och insyn. Flera åtgärder ska enligt uppgift också vidtas för att förbättra reglerna mot korruption.
- (13) En del åtgärder har vidtagits för att stödja romska barns skolgång, men inget systematiskt arbete har inletts för att främja grundläggande utbildning för alla. Andelen romska barn som går i skolor eller klasser där majoriteten av eleverna är romer är fortfarande hög och dessa elever har sämre resultat än genomsnittet nationellt. Lärarna har inte fått utbildning för att kunna ge mindre gynnade grupper det stöd de behöver. Mer måste göras för att underlätta övergången mellan olika former och stadier av utbildning och mellan utbildning och arbetsmarknad. De planerade ändringarna av tilldelningen av statligt finansierade studieplatser på gymnasienivå och de ökade inträdeskraven för högre utbildning kan leda till att möjligheterna till övergång mellan olika former av utbildning begränsas ytterligare, särskilt för mindre gynnade grupper. Ungern har en mycket hög andel personer som avbryter utbildningen i förtid. Regeringen meddelade i december 2014 att en nationell strategi för högre utbildning antagits. Ett av målen i strategin var att öka andelen högskoleutbildade i landet till 34 %. Sammantaget

har de åtgärder som nyligen vidtagits inte lett till att mindre gynnade gruppers deltagande i högre utbildning ökat och de har inte heller bidragit till att minska andelen som inte slutför sin utbildning. Det befintliga finansieringssystemet ger inte i tillräcklig utsträckning tillträde på lika villkor.

- (14) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Ungerns ekonomiska politik och offentliggjort den i 2015 års landsrapport. Kommissionen har också bedömt konvergensprogrammet och det nationella reformprogrammet och uppföljningen av de rekommendationer Ungern fått under tidigare år. Kommissionen har beaktat inte bara programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Ungern utan också i vilken mån EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Rekommendationerna inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–5 nedan.
- (15) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat konvergensprogrammet, och dess yttrande ⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (16) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och konvergensprogrammet. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendationerna 1–3 nedan.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Ungern att under 2015 och 2016 vidta följande åtgärder:

1. Uppnå en finanspolitisk korrigerings på 0,5 % av BNP mot det medelfristiga budgetmålet under 2015 och på 0,6 % av BNP under 2016.
2. Vidta åtgärder för att återställa en normal utlåning till den reala ekonomin och avlägsna hinder för marknadsbaserad sanering av portföljer; avsevärt minska risker vad gäller ansvarsförbindelserna vid ökat statligt ägande inom banksektorn.
3. Minska snedvridande sektorspecifika bolagsskatter; avlägsna omotiverade hinder för tillträde inom tjänstesektorn, även detaljhandeln; minska skattekillen för låginkomsttagare, bland annat genom en skatteväxling till områden som inte har en lika snedvridande effekt på tillväxten; fortsätta motverka skatteflykt, minska kostnaderna för efterlevnad av skattelagstiftningen och effektivisera skatteuppbörden. Stärka de strukturer inom offentlig upphandling som främjar konkurrens och insyn samt ytterligare förbättra regelverket mot korruption.
4. Omfördela de budgetmedel som anslagits till programmet för offentliga arbeten och i stället styra dem till aktiva arbetsmarknadsåtgärder som främjar integration på den reguljära arbetsmarknaden samt förbättra det sociala biståndets och arbetslöshetsförmånernas täckning och ändamålsenlighet.
5. Öka mindre gynnade gruppers, särskilt romers, deltagande i integrerad grundläggande utbildning samt förbättra det stöd som erbjuds dessa grupper genom specifik lärarutbildning; vidta fler åtgärder för att underlätta övergången från olika utbildningsstadier till arbetsmarknaden samt förbättra sätten att lära ut viktiga färdigheter.

Utfärdad i Bryssel den 14 juli 2015.

På rådets vägnar

P. GRAMEGNA

Ordförande

⁽¹⁾ Enligt artikel 9.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

RÅDETS REKOMMENDATION**av den 14 juli 2015****om Maltas nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Maltas stabilitetsprogram 2015**

(2015/C 272/21)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på ökad samordning av den ekonomiska politiken. Strategin fokuserar på de nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 14 juli 2015 antog rådet, på grundval av kommissionens förslag, en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽²⁾. Tillsammans utgör dessa de integrerade riktlinjer som medlemsstaterna uppmanades att beakta i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 8 juli 2014 antog rådet en rekommendation ⁽³⁾ om Maltas nationella reformprogram för 2014 och avgav ett yttrande om Maltas uppdaterade stabilitetsprogram för 2014. Den 28 november 2014 avgav kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 ⁽⁴⁾ ett yttrande om Maltas utkast till budgetplan för 2015.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Upprätthålls genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

⁽³⁾ Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Maltas nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Maltas stabilitetsprogram 2014 (EUT C 247, 29.7.2014, s. 83).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 av den 21 maj 2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigerande av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 11).

- (4) Den 28 november 2014 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som inledde 2015 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Samma dag antog kommissionen även på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011⁽¹⁾ rapporten om varningsmekanismen, i vilken Malta inte identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (5) Den 18 december 2014 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att främja investeringar, intensifiera strukturreformerna och fortsätta med ansvarsfull, tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna.
- (6) Den 26 februari 2015 offentliggjorde kommissionen 2015 års landsrapport för Malta. Den innehöll en bedömning av hur väl Malta hade lyckats med de landsspecifika rekommendationer som antogs den 8 juli 2014.
- (7) Den 17 april 2015 lade Malta fram sitt nationella reformprogram för 2015 och den 30 april 2015 sitt stabilitetsprogram för 2015. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (8) Malta omfattas för närvarande av den förebyggande delen av stabilitets- och tillväxtpakten efter upphävandet av förfarandet vid alltför stora underskott i juni 2015⁽²⁾. Enligt stabilitetsprogrammet 2015 planerar regeringen successiv förbättring av det nominella underskottet till 1,6 % av BNP 2015 och därefter till 0,2 % av BNP under 2018. Enligt kommissionens vårprognos 2015 kan det alltför stora underskottet anses ha korrigerats under 2014. Enligt stabilitetsprogrammet planerar regeringen att det medelfristiga målet om en balanserad budget i strukturella termer ska nås senast 2019, ett år efter programperioden. Enligt stabilitetsprogrammet förväntas den offentliga skuldkvoten successivt sjunka till 61,2 % av BNP under 2018. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för dessa finanspolitiska prognoser är rimligt. Det verkar finnas risk att man under 2016 avviker något från den nödvändiga anpassningen på 0,6 % av BNP mot det medelfristiga målet under både 2015 och 2016. Under 2015 förväntas en förbättring av det strukturella saldot med 0,1 % av BNP under kravet. Den förväntade anpassningen för 2016 överensstämmer med kravet, medan det finns risk för viss avvikelse under 2015 och 2016 sammantaget. Åtgärderna som ska stödja de planerade underskottsmålen från 2016 och framåt har ännu inte beskrivits tillräckligt. Det kommer därför att krävas ytterligare åtgärder under 2015 och 2016. Rådet anser, på grundval av sin bedömning av stabilitetsprogrammet och kommissionens vårprognos 2015, att Malta i stort sett kan förväntas följa stabilitets- och tillväxtpaktens regler.
- (9) De maltesiska offentliga finansernas hållbarhet är utsatt för risk på lång sikt, särskilt mot bakgrund av den beräknade ökningen av de åldersrelaterade utgifterna. Den lagstadgade pensionsåldern har höjts och höjningen införs nu i pensionssystemet i mycket långsam takt, och det finns ingen direkt koppling mellan lagstadgad pensionsålder och förväntad livslängd. Malta har tagit itu med problemen i sitt pensionssystem genom att vidta arbetsmarknadsåtgärder och införa en tredje pelare i pensionssystemet, samt har utlovat ytterligare politiska åtgärder i sitt nationella reformprogram, men åtgärder för att göra systemet avsevärt hållbarare och tillräckligare har ännu inte tillkännagetts eller vidtagits. Den nationella vårdstrategin från 2014 har börjat genomföras med målet att maximera effektiviteten i hälso- och sjukvårdssystemet och samtidigt eftersträva ekonomisk hållbarhet. Detta måste övervakas.
- (10) Malta har vidtagit åtgärder för att underlätta för befolkningen att kombinera arbete och familjeliv, särskilt genom skatteincitament, fortsatt gratis barnomsorg och införande av flexibla arbetsformer. Samtidigt kan den ökande efterfrågan på informell långvarig omsorg och avsaknad av passande färdigheter hindra äldre kvinnor från att söka sig ut på arbetsmarknaden. En nationell strategi för läs- och skrivkunnighet och mot tidiga studieavbrott publicerades i juni 2014. Arbete pågår också med att anpassa utbildningsresultaten till marknadsbehoven, även om det inte har gett några konkreta resultat ännu.
- (11) Insatser har gjorts för att skapa förutsättningar för användning av riskkapitalfonder och för att underlätta tillträdet till kapitalmarknaderna, särskilt genom en översyn av nyföretagarprogrammet Malta Enterprise och det planerade såddinvesteringsprogrammet. Man arbetar också med att inrätta en utvecklingsbank. Detta måste övervakas.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser (EUT L 306, 23.11.2011, s. 25).

⁽²⁾ Rådets beslut (EU) 2015/1025 av den 19 juni 2015 om upphävande av beslut 2013/319/EU om förekomsten av ett alltför stort underskott i Malta (EUT L 163, 30.6.2015, s. 35).

- (12) Maltas insatser för att bekämpa skatteundandragande och uppmuntra efterlevnad av skatteregler genom att sträva efter rationaliserade uppbördsförfaranden går i rätt riktning. Medan detta arbete pågår måste konkreta åtgärder vidtas för att påskynda införandet av elektroniska betalningar.
- (13) Upphandlingsförfaranden tar avsevärt kortare tid nu sedan obligatorisk e-upphandling har införts och de berörda offentliga organen fått förstärkning. Upphandlingstiderna kommer att kortas ytterligare när vissa planerade åtgärder genomförs, särskilt rekrytering av mer personal och införande av ett spårningssystem. Transportkostnader spelar en betydande roll i Maltas ekonomi. En transportreform har nyligen igångsatts, men regeringen måste fortfarande lägga fram en övergripande transportstrategi.
- (14) I det nationella reformprogrammet anges åtgärder för att reformera rättsväsendet som går längre än de åtgärder som fastställs i landsrapporten. Som en följd av detta har Malta gjort vissa framsteg när det gäller att höja effektiviteten i rättsväsendet i enlighet med 2014 års landsspecifika rekommendation. Ett lagförslag håller på att utarbetas. När det har antagits och genomförts, väntas en ytterligare förbättring av rättsväsendets effektivitet, särskilt i form av digitalisering av domstolsförfaranden och främjande av alternativa tvistlösningsmekanismer.
- (15) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Malta ekonomiska politik och offentliggjort den i 2015 års landsrapport. Kommissionen har också bedömt stabilitetsprogrammet och det nationella reformprogrammet samt uppföljningen till de rekommendationer Malta har fått tidigare år. Kommissionen har beaktat inte bara programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Malta utan också i vilken utsträckning programmen följer EU:s regler och riktlinjer, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Rekommendationerna inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–4 nedan.
- (16) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet och dess yttrande ⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (17) I samband med den europeiska planeringsterminen har kommissionen dessutom analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. På dessa grunder har rådet utfärdat särskilda rekommendationer som riktar sig till de medlemsstater som har euron som valuta ⁽²⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Malta även säkerställa ett fullständigt och snabbt genomförande av dessa rekommendationer.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Malta att under perioden 2015 och 2016 vidta följande åtgärder:

1. Efter korrigeringen av det alltför höga underskottet, en finanspolitisk korrigerig på 0,6 % av BNP i riktning mot det medelfristiga budgetmålet 2015 och 2016.
2. Åtgärder för att förbättra grundläggande färdigheter och ytterligare minska andelen ungdomar som lämnar skolan i förtid genom att främja kontinuerlig yrkesutveckling för lärare.
3. För att säkerställa långsiktig hållbarhet i de offentliga finanserna, fortsätta den pågående pensionsreformen bland annat genom att påskynda den redan genomförda höjningen av den lagstadgade pensionsåldern och därefter koppla den till ändringar i den förväntade livslängden.
4. Förbättrad tillgång till finansiering för små- och mikroföretag, särskilt på andra vägar än genom bankinstrument.

Utfärdad i Bryssel den 14 juli 2015.

På rådets vägnar
P. GRAMEGNA
Ordförande

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

⁽²⁾ EUT C 272, 18.8.2015, s. 98.

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 14 juli 2015

om Nederländernas nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Nederländernas stabilitetsprogram 2015

(2015/C 272/22)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på ökad samordning av den ekonomiska politiken. Strategin fokuserar på de nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 14 juli 2015 antog rådet, på grundval av kommissionens förslag, en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽³⁾. Tillsammans utgör dessa de integrerade riktlinjer som medlemsstaterna uppmanades att beakta i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 8 juli 2014 antog rådet en rekommendation ⁽⁴⁾ om Nederländernas nationella reformprogram för 2014 och avgav ett yttrande om Nederländernas uppdaterade stabilitetsprogram för 2014. Den 28 november 2014, i linje med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 ⁽⁵⁾, lade kommissionen fram sitt yttrande om Nederländernas utkast till budgetplan för 2015.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

⁽⁴⁾ Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Nederländernas nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Nederländernas stabilitetsprogram för 2014 (EUT C 247, 29.7.2014, s. 88).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 av den 21 maj 2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigerande av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 11).

- (4) Den 28 november 2014 antog kommissionen den årliga tillväxtoversikten, som markerar inledningen av 2015 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Samma dag antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Nederländerna angavs som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (5) Den 18 december 2014 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att främja investeringar, intensifiera strukturreformerna och fortsätta med ansvarsfull, tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna.
- (6) Den 26 februari 2015 offentliggjorde kommissionen 2015 års landsrapport för Nederländerna. Den innehåller en bedömning av hur väl Nederländerna har lyckats med de landspecifika rekommendationer som antogs den 8 juli 2014. Landsrapporten innehåller också resultaten av den fördjupade granskningen i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Nederländerna har makroekonomiska obalanser som kräver politiska åtgärder och övervakning. Det finns fortfarande risker till följd av stor privat skuldsättning och de måste uppmärksammas. Åtgärder på senare tid bidrar dock till återhämtning på bostadsmarknaden och begränsar ökningstakten för bolån. Även om det höga överskottet i bytesbalansen delvis kan spåras till ekonomiska strukturer, är pensionssystemet och skattesystemet potentiella orsaker till den ineffektiva allokeringen av kapital.
- (7) Den 30 april 2015 lade Nederländerna fram sitt nationella reformprogram för 2015 och sitt stabilitetsprogram för 2015. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (8) Nederländerna omfattas för närvarande av stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del och av övergångsreglerna för skuldriteriet. Enligt stabilitetsprogrammet planerar regeringen en successiv förbättring av det nominella underskottet, först till 1,8 % av BNP 2015 och därefter till 0,7 % av BNP 2018. Regeringen planerar att uppfylla det medelfristiga målet om ett strukturellt underskott på 0,5 % av BNP under hela programperioden. Enligt stabilitetsprogrammet förväntas den offentliga skuldkvoten nå en topp på 68,8 % av BNP under 2015 och därefter successivt minska till 66,1 % av BNP under 2018. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för dessa finanspolitiska prognoser är rimligt. Enligt kommissionens vårprognos 2015 beräknas det strukturella saldot uppfylla det medelfristiga målet och nå -0,3 % av BNP under 2015 och -0,4 % av BNP 2016. Rådet anser, på grundval av sin bedömning av stabilitetsprogrammet och kommissionens vårprognos 2015, att Nederländerna kan förväntas följa stabilitets- och tillväxtpaktens regler. Med 0,84 % av BNP under 2013 är de offentliga utgifterna för forskning och utveckling låga med tanke på utbildningsnivån, studieresultaten och den ekonomiska utvecklingsnivån. De statliga utgifterna på detta område har uppvisat en nedåtgående tendens sedan 2014, medan den privata satsningen på forskning och utveckling ligger kvar på en låg nivå. Att växla offentliga utgifter i riktning mot innovation och forskning, framför allt grundläggande forskning, och att genomföra en rampolitik för att frigöra privata investeringar till forskning och utveckling skulle bidra till att förbättra den långsiktiga tillväxtpotentialen för den nederländska ekonomin.
- (9) Bostadsmarknaden är en stor utmaning. Stelbenthet och snedvridande incitament har byggts upp över årtionden och präglar nu bostadsfinansieringen och sparmönstren inom sektorn. Hushållens tendens att öka sina bolån i takt med stigande fastighetsvärden, speglar i stort de skatteincitament som länge erbjudits, särskilt att räntan på bolån är helt avdragsgill. Sedan 2012 har en rad åtgärder vidtagits för att i någon mån ändra på dessa incitament. En del av åtgärderna går ut på att anpassa skattebestämmelserna för bostadsfinansiering. Den gradvisa övergången till begränsad avdragsrätt för bolåneräntor och en ökning av incitamenten att amortera lånen är motiverad. Denna åtgärd kunde dock fasas in i snabbare takt och därmed påverka amorteringsbeteendet i större utsträckning. Ett omfattande skatteincitament för att investera i icke-produktiva tillgångar kommer att finnas kvar. Belåningsgraden på 100 % som enligt planerna ska nås 2018 är fortfarande hög. Hyresmarknaden är kraftigt reglerad och begränsas av en mycket stor sektor för subventionerat boende med långa väntelistor. Mer inkomstbaserade hyresskillnader inom det subventionerade boendet är ett steg i rätt riktning men effekterna är begränsade. Enligt en ny lag kommer bostadsbolag att bli tvungna att separera verksamhet av allmänt ekonomiskt intresse (dvs. subventionerat boende) från annan verksamhet. Det återstår att se om detta får avsedd effekt, nämligen att det subventionerade boendet riktas om till personer som verkligen behöver det och att det förblir tillgängligt för mindre gynnade personer som inte kan hitta bostad på marknadsvillkor.
- (10) Pensionssystemets långsiktiga hållbarhet har förbättrats. Förutom den successiva höjningen av den lagstadgade pensionsåldern från 65 år 2012 till 67 år 2021 och kopplingen till den förväntade livslängden därefter, har Nederländerna antagit omfattande reformer av den privatfinansierade delen av pensionssystemet och av systemet för långtidsvård. Den finansiella tillsynen av pensionsfonderna har förbättrats och systemet har blivit motståndskraftigare mot finansiella chocker. Detta har skett genom lyckade reformer som uppmontrar äldre arbetstagare att

arbeta längre. Vid reformerna av långtidsvården lades ansvaret över på kommunerna. De totala utgifterna minskade och målet var att åstadkomma effektivitetsvinster. Kvaliteten på och tillgängligheten till långtidsvård måste övervakas.

- (11) Bland de problem som finns kvar märks avsaknaden av en lämplig fördelning av kostnader och risker inom och mellan generationer, utanför de antagna reglerna om indexreglering och finansiella reserver (ramverk för finansiell bedömning), särskilt genom sänkning av avgifterna för personer som befinner sig i arbetslivets början. Förbättring av den försäkringstekniska rättvisan vad gäller avgifterna till den andra pensionspelaren skulle hjälpa hushållen att placera sina ekonomiska resurser på ett tillväxtvänligare sätt.
- (12) Den omfattande reformen av lagen om anställningsskydd som antogs 2014 syftar till att öka deltagandet och rörligheten på arbetsmarknaden. De negativa skatteincitamenten har minskats. Genom lagstiftning som parlamentet har antagit har man infört möjligheten att tillämpa kvotering i den händelse arbetsgivare inte lyckas skapa de arbetstillfällen för personer med funktionsnedsättning som de åtagit sig. Effekten av dessa åtgärder kan dock inte till fullo bedömas innan de har genomförts. Det krävs ytterligare åtgärder för att integrera personer som befinner sig i arbetsmarknadens utkant, inklusive dem med invandrabakgrund.
- (13) Med beaktande av obligatoriska betalningar av annat än skatter, är skattekillen i Nederländerna avsevärt högre än EU-genomsnittet och det finns utrymme för en skatteväxling mot faktorer som är mindre tillväxthämmande. Den planerade skattereformen skulle kunna bidra till ökat deltagande på arbetsmarknaden, och när den har antagits måste effekterna noga övervakas.
- (14) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Nederländernas ekonomiska politik och offentliggjort den i 2015 års landsrapport. Kommissionen har också bedömt stabilitetsprogrammet och det nationella reformprogrammet samt uppföljningen av de rekommendationer Nederländerna fått under tidigare år. Kommissionen har inte bara beaktat programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Nederländerna, utan även i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Rekommendationerna inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–3 nedan.
- (15) Mot bakgrund av denna bedömning har kommissionen granskat stabilitetsprogrammet och anser ⁽¹⁾ att Nederländerna följer stabilitets- och tillväxtpakten.
- (16) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendationerna 1–3 nedan.
- (17) I samband med den europeiska planeringsterminen har kommissionen dessutom analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. På grundval av analysen har rådet utfärdat särskilda rekommendationer som riktar sig till de medlemsstater som har euron som valuta ⁽²⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Nederländerna också se till att dessa rekommendationer genomförs fullständigt och i tid.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Nederländerna att under perioden 2015–2016 vidta följande åtgärder:

1. Växla offentliga utgifter i riktning mot att främja investeringar i forskning och utveckling och ta fram ramvillkor för att förbättra privata satsningar på forskning och utveckling för att motverka den nedåtgående tendensen för de offentliga utgifterna till forskning och utveckling och öka potentialen för ekonomisk tillväxt.
2. I takt med återhämtningen påskynda begränsningen av möjligheterna till skatteavdrag för bolåneräntor så att skatteincitamentet att investera i icke-produktiva tillgångar minskar. Införa en mer marknadsinriktad prissättningsmekanism på hyresmarknaden och anpassa hyrorna till hushållens inkomster inom sektorn för subventionerat boende.

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

⁽²⁾ EUT C 272, 18.8.2015, s. 98.

3. Sänka avgiftsnivån till den andra pelaren i pensionssystemet för personer som befinner sig i början av sitt arbetsliv.

Utfärdad i Bryssel den 14 juli 2015.

På rådets vägnar

P. GRAMEGNA

Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION**av den 14 juli 2015****om Österrikes nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Österrikes stabilitetsprogram 2015**

(2015/C 272/23)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 godkände Europeiska rådet kommissionens förslag om en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på stärkt samordning av den ekonomiska politiken. Strategin inriktas på de centrala områden där åtgärder krävs för att stärka Europas potential för hållbar tillväxt och konkurrenskraft.
- (2) Den 14 juli 2015 antog rådet, på grundval av kommissionens förslag, en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽²⁾. Tillsammans utgör dessa de integrerade riktlinjer som medlemsstaterna uppmanades att beakta i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 8 juli 2014 antog rådet en rekommendation ⁽³⁾ om Österrikes nationella reformprogram för 2014 och avgav ett yttrande om Österrikes uppdaterade stabilitetsprogram för 2014. Den 28 november 2014, i linje med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 ⁽⁴⁾, lade kommissionen fram sitt yttrande om Österrikes utkast till budgetplan för 2015.
- (4) Den 28 november 2014 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som inledde 2015 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Samma dag antog kommissionen, på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 ⁽⁵⁾, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Österrike inte angavs som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Upprätthålls genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

⁽³⁾ Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Österrikes nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Österrikes stabilitetsprogram 2014 (EUT C 247, 29.7.2014, s. 92).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 av den 21 maj 2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigerande av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 11).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser (EUT L 306, 23.11.2011, s. 25).

- (5) Den 18 december 2014 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att främja investeringar, intensifiera strukturreformerna och fortsätta med en ansvarsfull, tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna.
- (6) Den 26 februari 2015 offentliggjorde kommissionen sin landsrapport för 2015 om Österrike. Den innehöll en bedömning av hur väl Österrike hade lyckats med de landsspecifika rekommendationer som antogs den 8 juli 2014.
- (7) Den 21 april 2015 lade Österrike fram sitt nationella reformprogram för 2015 och sitt stabilitetsprogram för 2015. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (8) Österrike omfattas för närvarande av stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del och av övergångsreglerna för skuldkriteriet under 2014–2016. Enligt stabilitetsprogrammet för 2015 planerar regeringen en successiv förbättring av det nominella underskottet till 2,2 % av BNP under 2015 och därefter till 0,5 % av BNP under 2019. Enligt stabilitetsprogrammet nåddes 2014 det medelfristiga målet om ett strukturellt underskott på högst 0,45 % av BNP, och regeringen planerar att hålla det medelfristiga målet under hela programperioden. Det omräknade strukturella saldot förväntas dock avvika från det medelfristiga budgetmålet från och med 2015. Den offentliga skuldkvoten förväntas nå en topp på 86,8 % av BNP under 2015 och sedan sjunka successivt till 79,7 % av BNP under 2019. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för stabilitetsprogrammets budgetprognoser är rimligt. Åtgärderna som ska stödja de planerade underskottsmålen från 2016 och framåt har dock ännu inte beskrivits tillräckligt. Enligt kommissionens vårprognos 2015 beräknas det strukturella saldot avvika med 0,4 % av BNP från det medelfristiga målet under 2015. Avvikelsen torde bli betydande 2016 med tanke på att det strukturella saldot enligt prognosen kommer att försämrats med 0,6 % av BNP, jämfört med den strukturella anpassning på 0,3 % av BNP som krävs för att nå det medelfristiga budgetmålet. Det skulle innebära en avvikelse på omkring 0,9 % av BNP från stabilitets- och tillväxtpaktens krav. Det kommer därför att krävas ytterligare åtgärder. Samtidigt kommer bruttoskulden enligt stabilitetsprogrammet och kommissionens vårprognos 2015 att fortsätta att minska, i enlighet med övergångsreglerna för skuldkriteriet, under 2015 och 2016. Rådet anser, på grundval av sin bedömning av stabilitetsprogrammet och med beaktande av kommissionens vårprognos 2015, att det finns en risk för att Österrike inte kommer att följa stabilitets- och tillväxtpaktens regler.
- (9) Förhållandet mellan olika förvaltningsnivåer är fortfarande komplext, och hämmar effektiviteten i viktiga delar av den offentliga förvaltningen. Österrike förblir ett av de länder som har de lägsta delstatliga skatterna, sett som andel av BNP. Trots denna låga grad av självstyre i skattehänseende har delstaterna ett betydande ansvar för utgifter och administration. Den höga komplexiteten och obalansen mellan ansvar för intäkter och utgifter underlättar inte genomförandet av omfattande politiska reformer.
- (10) Det österrikiska pensionsystemet är fortfarande behäftat med långsiktiga strukturella svagheter. Österrikes reformer hittills förefaller inte tillräckliga för att garantera systemets långsiktiga ekonomiska hållbarhet. För det första är den faktiska pensionsåldern fortfarande avsevärt lägre än den lagstadgade pensionsåldern. För det andra ligger kvinnornas lagstadgade pensionsålder långt under männens, och kommer inte att höjas förrän 2024. För det tredje är den lagstadgade pensionsåldern fortfarande inte knuten till den ständigt ökande förväntade livslängden. Österrike har vidtagit vissa åtgärder för att höja den faktiska pensionsåldern, som nu är 59,7 år (2014), men som fortfarande ligger under medelvärdet för EU på 63,1 år (2013). Åtgärder har vidtagits för att ta bort olika vägar till förtidspension och sjukpension, och därigenom förlänga tiden i arbete. Vidare har nedsättningen per år av förtidspension och den pensionsgrundande period som krävs för att komma i fråga för sådana system höjts. Det är fortfarande oklart huruvida åtgärdernas förväntade positiva budgeteffekter kommer att förverkligas.
- (11) Österrikes kostnader för hälso- och sjukvård är bland de högsta i unionen. Den pågående vårdreformen (2013–2016) har som mål att stabilisera kostnaderna som andel av BNP senast 2016. Även om reformerna lyckas står hälso- och sjukvårdssystemets ekonomiska hållbarhet och effektivitet inför strukturella utmaningar. Åtgärder bör vidtas nu med sikte på tiden efter 2016. Exempelvis bör fler patienter behandlas i multidisciplinär primär öppenvård, och den genomsnittliga vårdtiden för intagna patienter bör minskas ytterligare.
- (12) Att garantera långsiktig tillgång till arbetskraft med rätt kvalifikationer är fortfarande en utmaning för Österrike. Arbetslösheten på omkring 5,6 % är en av de lägsta i unionen, men vissa delar av arbetskraften besitter fortfarande outnyttjad potential. Österrike har vidtagit en del åtgärder för att förlänga arbetslivet, underlätta

kvinnornas deltagande på arbetsmarknaden och ta bättre vara på potentialen hos arbetstagare med migrantbakgrund, bland annat genom bättre erkännande av deras kvalifikationer. Den senaste tidens reformer måste dock övervakas noga och fler åtgärder krävs för att helt ta vara på de här gruppernas arbetsmarknads-potential.

- (13) Den 13 mars 2015 lade Österrike fram en genomgripande skattereform som går ut på att ändra skatteklasserna och den personliga inkomstskatten, och särskilt sänka ingångssatsen för personlig inkomstskatt från 36,5 % till 25 %. Skattelättnaden blir uppskattningsvis 4,9 miljarder euro, medan 300 miljoner euro i ytterligare utgifter planeras till stöd för familjepolitik och forskning. Enligt förslaget ska skatteväxlingen bland annat finansieras genom bekämpning av skatteflykt, lägre offentliga utgifter, en höjning av nedsatta moms-satser till 13 % på vissa områden och en höjning av skatten på inkomst av kapital från 25 % till 27,5 %. Dessa planerade reformer överensstämmer på det hela taget med rådets rekommendationer från 2014. De kommer sannolikt att öka incitamenten till arbete för personer med låg inkomspotential och för personer som inte tjänar huvudinkomsten i hushållet, och stärka den disponibla inkomsten. Reformen bör dock genomföras på ett budgetneutralt sätt.
- (14) Det österrikiska skolsystemet kännetecknas av en låg andel elever som lämnar skolan i förtid, betydligt under EU-medelvärdet. Ett starkt och välfungerande system för yrkesutbildning ger god tillgång till välutbildad arbetskraft. Utmaningar kvarstår dock när det gäller att förbättra läranderesultaten för ungdomar med låg socioekonomisk status, särskilt med migrantbakgrund, och därigenom stärka deras anställbarhet. Utvärderingen av hur det nya skolsystemet (Neue Mittelschule) har genomförts visar på svagheter som behöver åtgärdas.
- (15) Under Europeiska planeringsterminen har rådet hela tiden rekommenderat Österrike att förbättra och främja konkurrensen i tjänstesektorn, men den politiska responsen har hittills varit begränsad. Det finns fortfarande krav på associationsform, ägandeförhållanden och prisstruktur för flera lagreglerade yrken, vilket skapar hinder för marknadstillträde och hindrar fackfolk och företag från andra medlemsstater att erbjuda sina tjänster i Österrike. Under den ömsesidiga utvärderingen håller Österrike på att se över sina regler om tillträde till lagreglerade yrken och utövanandet av sådan verksamhet, för att bedöma om de är rimliga och verkar för allmänintresset. Jämfört med konkurrensmyndigheter i andra medlemsstater är den federala konkurrensmyndigheten resursfattig, och det hindrar effektiva insatser.
- (16) Den österrikiska bankbranschen har uppvisat god motståndskraft, men står ändå inför ett antal utmaningar både på hemmamarknaden och i fråga om osäker utlandsexponering. Bankernas kapitalisering fortsatte att förbättras under 2014, men de österrikiska bankernas lönsamhet stod under tryck. Fem av de sex största österrikiska kreditinstituten fick godkänt i ECB:s heltäckande bedömning 2014, medan Österreichische Volksbank (ÖVAG) underkändes. Österrike gjorde betydande framsteg med att omstrukturera ÖVAG och Hypo Group Alpe Adria (HGAA).
- (17) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Österrikes ekonomiska politik, och offentliggjorde den i landsrapporten för 2015. Kommissionen har också bedömt stabilitetsprogrammet, det nationella reformprogrammet och uppföljningen till de rekommendationer Österrike fått tidigare år. Kommissionen har beaktat inte bara programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Österrike utan också i vilken mån EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Rekommendationerna inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–4 nedan.
- (18) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet, och dess yttrande ⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (19) I samband med den europeiska planeringsterminen har kommissionen dessutom analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. På grundval av den analysen har rådet utfärdat särskilda rekommendationer riktade till de medlemsstater som har euron som valuta ⁽²⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Österrike också se till att dessa rekommendationer genomförs fullständigt och i tid.

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

⁽²⁾ EUT C 272, 18.8.2015, s. 98.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Österrike att under perioden 2015 och 2016 vidta följande åtgärder:

1. Undvika att avvika från det medelfristiga budgetmålet 2015 och 2016. Se till att skattereformen för minskad skatt på arbete blir budgetneutral. Rätta till obalansen mellan de olika förvaltningsnivåernas finansierings- och utgiftsbefogenheter. Vidta åtgärder för att se till att pensionssystemet blir hållbart på lång sikt, bland annat genom att den lagstadgade pensionsåldern för män och kvinnor görs enhetlig tidigare och genom att den lagstadgade pensionsåldern knyts till den förväntade livslängden.
2. Stärka åtgärderna för att öka deltagandet på arbetsmarknaden för äldre arbetstagare och kvinnor, bland annat genom bättre tillgång till barnomsorg och omsorgstjänster för personer med långvarigt vårdbehov. Vidta åtgärder för att förbättra missgynnade ungdomars utbildningsnivå.
3. Avlägsna oproportionerliga hinder för tjänsteleverantörer och hinder för grundande av flertjänstföretag.
4. Åtgärda finanssektorns potentiella svagheter i form av utlandsexponering och otillräcklig kvalitet på tillgångarna.

Utfärdad i Bryssel den 14 juli 2015.

På rådets vägnar
P. GRAMEGNA
Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION**av den 14 juli 2015****om Polens nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Polens konvergensprogram 2015**

(2015/C 272/24)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 godkände Europeiska rådet kommissionens förslag om en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på stärkt samordning av den ekonomiska politiken. Strategin inriktas på de centrala områden där åtgärder krävs för att stärka Europas potential för hållbar tillväxt och konkurrenskraft.
- (2) Den 14 juli 2015 antog rådet, på grundval av kommissionens förslag, en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽²⁾. Tillsammans utgör dessa de integrerade riktlinjer som medlemsstaterna uppmanades att beakta i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 8 juli 2014 antog rådet en rekommendation ⁽³⁾ om Polens nationella reformprogram för 2014 och avgav ett yttrande om Polens uppdaterade konvergensprogram för 2014.
- (4) Den 28 november 2014 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som inledde 2015 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Samma dag antog kommissionen även på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 ⁽⁴⁾ rapporten om varningsmekanismen, i vilken Polen inte identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (5) Den 18 december 2014 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att främja investeringar, intensifiera strukturreformerna och fortsätta med en ansvarsfull, tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Upprätthålls genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

⁽³⁾ Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Polens nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Polens konvergensprogram 2014 (EUT C 247, 29.7.2014, s. 97).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser (EUT L 306, 23.11.2011, s. 25).

- (6) Den 26 februari 2015 offentliggjorde kommissionen sin landsrapport för 2015 om Polen. Den innehöll en bedömning av hur väl Polen hade lyckats med de landsspecifika rekommendationer som antogs den 8 juli 2014.
- (7) Den 29 april 2015 lade Polen fram sitt nationella reformprogram för 2015 och den 30 april 2015 sitt konvergensprogram för 2015. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (8) Polen omfattas för närvarande av stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del efter upphävandet av förfarandet vid alltför stora underskott i juni 2015 ⁽¹⁾. Enligt 2015 års konvergensprogram planerar regeringen att gradvis minska det nominella underskottet från 3,2 % till 2,7 % av BNP under 2015 och sedan till 1,2 % av BNP under 2018. Utifrån kommissionens vårprognos 2015 kan det alltför stora underskottet anses ha korrigerats redan 2014, ett år före tidsfristen, om man beaktar att överskottet över fördragets referensvärde på 3 % av BNP förklaras av den systemövergripande pensionsreformens nettobudgetkostnad. Enligt konvergensprogrammet planerar regeringen att nå det medelfristiga budgetmålet på ett strukturellt underskott på 1 % av BNP senast 2019. Efter en topp i den offentliga skuldsättningen som andel av BNP på 51,7 % under 2015 planerar regeringen att minska den så att den 2018 blir 49,1 %. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för dessa finanspolitiska prognoser är rimligt 2015 och gynnsamt 2016. På grundval av en övergripande bedömning tros Polen uppfylla den erforderliga anpassningen i riktning mot det medelfristiga budgetmålet under 2015, eftersom nettoutgifterna växer mindre än målet. Åtgärderna som ska stödja de planerade underskottsmålen från 2016 och framåt har ännu inte beskrivits tillräckligt. Mot bakgrund av kommissionens vårprognos 2015 finns det en risk för en viss avvikelse från de erforderliga anpassningarna under 2016, eftersom de strukturella anpassningarna inte når upp till kraven. Det kommer därför att krävas ytterligare åtgärder under 2016. Rådet anser, på grundval av sin bedömning av konvergensprogrammet och kommissionens vårprognos 2015, att Polen i stort sett kan förväntas uppfylla kraven i stabilitets- och tillväxtpakten. Skatteintäkterna kan ökas genom att man minskar den rådande alltför utbredda användningen av nedsatta moms satser och genom att man effektiviserar skatteförvaltningen.
- (9) Polens budgetförfarande skulle förbättras om det inrättades ett oberoende organ, antingen i form av en fristående institution eller inom en befintlig institution, med ansvar för bedömningar på förhand och i efterhand av efterlevnaden av finanspolitiska regler, bedömningar av makroekonomiska prognoser och budgetprognoser och bedömningar av de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet.
- (10) Polen rev upp 1999 års systemövergripande pensionsreform i slutet av 2013. Det ledde visserligen till vissa kortsiktiga positiva budgeteffekter, men att riva upp 1999 års systemövergripande pensionsreform förbättrar inte de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet, eftersom de kortsiktiga fördelarna med högre sociala avgifter och lägre räntebetalningar kommer att uppvägas av högre framtida pensionsutbetalningar från det offentliga pensions-systemet. Att riva upp 1999 års systemövergripande pensionsreform innebär i en samlad bedömning vissa risker för Polens offentliga finanser på längre sikt.
- (11) Jordbrukarnas och gruvarbetarnas privilegier i fråga om socialförsäkring fortsätter att hindra rörligheten på arbetsmarknaden och utgör en betydande kostnad för de offentliga finanserna. Dessa förmånsordningar avskräcker människor från att söka sig till mer produktiva sektorer, skapar dold arbetslöshet och är på grund av de låga egna bidragen starkt subventionerade av skattebetalarna. 2014 sysselsatte Polens jordbrukssektor 11,5 % av arbetskraften, mer än dubbelt så mycket som medelvärdet i EU, men alstrade bara 3,3 % av det nationella bruttofördlingsvärdet. Statliga subventioner av jordbrukarnas socialförsäkringssystem uppgår till nästan 1 % av BNP, och av gruvarbetarnas pensioner till 0,5 % av BNP. Kopplingen mellan bidrag och förmåner är svag, och bidragen är mestadels utformade som schablonbelopp. Jordbrukare med höga inkomster kan inte systematiskt uteslutas från systemet, varför det alltså står öppet för missbruk. Att införa ett system för registrering och bedömning av jordbrukarnas inkomster skulle vara ett nödvändigt första steg i en reform av jordbrukarnas socialförsäkringssystem.
- (12) Arbetsmarknaden är fortsatt uppdelad i Polen. Förekomsten av tidsbegränsade anställningsavtal är högst i unionen, medan andelen övergår från tidsbegränsad till fast anställning är liten och löneskillnaden är högst i unionen. Oflexibla bestämmelser om uppsägning, långa rättsliga förfaranden och andra bördor ger arbetsgivarna incitament att använda tidsbegränsade och atypiska anställningsavtal. De upplevda höga kostnaderna för anställningsavtal som omfattas av anställningsbalken leder till orimligt hög användning av civilrättsliga avtal (*umowy cywilnoprawne*), som är attraktiva för arbetsgivarna eftersom de innebär lägre sociala avgifter. Den stora andelen av denna typ av avtal, som alltså leder till lägre sociala avgifter, kan dock minska de tillgängliga anställningarnas kvalitet, särskilt för unga arbetstagare. Ungdomsarbetslösheten är hög, bland annat på grund av

⁽¹⁾ Rådets beslut (EU) 2015/1026 av den 19 juni 2015 om upphävande av beslut 2009/589/EG om förekomsten av ett alltför stort underskott i Polen (EUT L 163, 30.6.2015, s. 37).

felmatchning mellan jobbsökarnas kvalifikationer och färdigheter respektive arbetsmarknadens behov. Därför krävs fortsatta ansträngningar för att reformera yrkesutbildningssystemet och för att öka det låga deltagandet i livslångt lärande. Andelen kvinnor på arbetsmarknaden förblir låg. För att åtgärda detta har Polen ökat tillgången till förskoleplatser, men är fortfarande en av de medlemsstater som gör sämst ifrån sig när det gäller tillgång till barnomsorg för späda ålder.

- (13) Järnvägssektorn är lidande på grund av höga avgifter för tillträde till järnvägsspår och otillräcklig nationell finansiering. Förfarandena för att utforma och genomföra projekt tenderar att ta lång tid och vara betungande, till följd av rådande regler och förvaltningsmiljö. Den senaste tidens lagändringar kan visserligen ha påverkat järnvägssektorn positivt, men de torde knappast påverka investeringsprojekt som inleddes under programperioden 2007–2013. Under perioden 2014–2020 är dock EU-finansieringen av järnvägssektorn tänkt att öka betydligt.
- (14) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Polens ekonomiska politik, och offentliggjorde den i landsrapporten för 2015. Kommissionen har också bedömt konvergensprogrammet och det nationella reformprogrammet och uppföljningen till de rekommendationer Polen fått tidigare år. Kommissionen har beaktat inte bara programmens relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Polen utan också i vilken mån EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Rekommendationerna inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–4 nedan.
- (15) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat konvergensprogrammet, och dess yttrande ⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Polen att under perioden 2015 och 2016 vidta följande åtgärder:

1. Efter korrigeringen av det alltför stora underskottet uppnå en budgetpolitisk anpassning på 0,5 % av BNP i riktning mot det medelfristiga budgetmålet både 2015 och 2016. Inrätta ett oberoende finanspolitiskt råd. Bredda skattebasen, framför allt genom att begränsa användningen av det omfattande systemet med nedsatta mervärdesskattesatser.
2. Inleda processen för att anpassa jordbrukarnas och gruvarbetarnas pensionsordningar till dem som gäller för andra arbetstagare, och anta en tidsplan för successiv fullständig anpassning; införa ett system för bedömning och registrering av jordbrukarnas inkomster.
3. Vidta åtgärder för att minska orimlig användning av tidsbegränsade och civilrättsliga anställningsavtal på arbetsmarknaden.
4. Undanröja hindren för investeringar i järnvägsprojekt.

Utfärdad i Bryssel den 14 juli 2015.

På rådets vägnar

P. GRAMEGNA

Ordförande

⁽¹⁾ Enligt artikel 9.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

RÅDETS REKOMMENDATION**av den 14 juli 2015****om Portugals nationella reformprogram 2015, med avgivande av rådets yttrande om Portugals stabilitetsprogram 2015**

(2015/C 272/25)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 godkände Europeiska rådet kommissionens förslag om en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på starkt samordning av den ekonomiska politiken. Strategin fokuserar på de nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 14 juli 2015 antog rådet, på grundval av kommissionens förslag, en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽³⁾. Tillsammans utgör dessa de integrerade riktlinjer som medlemsstaterna uppmanades att beakta i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 8 juli 2014 antog rådet en rekommendation ⁽⁴⁾ om Portugals nationella reformprogram 2014 och avgav ett yttrande om Portugals uppdaterade stabilitetsprogram 2014. Den 28 november 2014 avgav kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 ⁽⁵⁾ ett yttrande om Portugals utkast till budgetplan för 2015.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

⁽⁴⁾ Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Portugals nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Portugals stabilitetsprogram 2014 (EUT C 247, 29.7.2014, s. 102).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 av den 21 maj 2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigerande av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 11).

- (4) Den 28 november 2014 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som inledde 2015 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Samma dag antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Portugal angavs som en av de medlemstater som skulle bli föremål för fördjupad granskning.
- (5) Den 18 december 2014 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att främja investeringar, intensifiera strukturreformerna och fortsätta med ansvarsfull, tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna.
- (6) Den 26 februari 2015 offentliggjorde kommissionen 2015 års landsrapport för Portugal. Den innehöll en bedömning av hur väl Portugal hade lyckats med de landspecifika rekommendationer som antogs den 8 juli 2014. Landsrapporten innehåller också resultaten av den fördjupade granskningen i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Portugal har alltför stora makroekonomiska obalanser som kräver kraftfulla politiska åtgärder och särskild övervakning. Stora framsteg har förvisso gjorts genom anpassningsprogrammet, både vad gäller den ekonomiska anpassningen och politiska åtgärder. Trots insatserna för att minska skuldsättningen i hushållen och i sektorerna med icke-finansiella företag återstår det betydande risker som rör de höga skuldsättningsnivåerna såväl internt som externt och inom olika sektorer, och detta kräver närmare uppmärksamhet. Trycket för att minska skuldsättningen är också stort i en situation med låg tillväxt, låg inflation och hög arbetslöshet.
- (7) Den 28 april 2015 lade Portugal fram sitt nationella reformprogram 2015 och sitt stabilitetsprogram 2015. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (8) Portugal omfattas för närvarande av stabilitets- och tillväxtpaktens korrigerande del. Regeringen planerar i stabilitetsprogrammet 2015 att korrigera det alltför stora underskottet fram till 2015, i linje med rådets tidsfrist. Man avser att minska det nominella underskottet till 2,7 % av BNP under 2015 och därefter successivt till 0,6 % av BNP under 2018. I enlighet med stabilitetsprogrammet planerar regeringen att ha uppfyllt det medelfristiga målet om ett strukturellt underskott på 0,5 % av BNP år 2016. Den offentliga skuldkvoten förväntas minska till 124,2 % av BNP under 2015 och sedan minska ytterligare till runt 112,1 % av BNP 2018. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för dessa finanspolitiska beräkningar är rimligt för 2015 och 2016, men alltför optimistiskt för 2017 och 2018, då även det portugisiska finanspolitiska rådet har fastställt vissa risker. Enligt kommissionens vårprognos 2015 är det ännu inte säkert att en snabb och hållbar korrigerande av det alltför stora underskottet kan ske under 2015, men det är inom räckhåll. Samtidigt når den finanspolitiska insatsen inte upp till rådets rekommendation. Om det alltför stora underskottet korrigeras, skulle Portugal omfattas av den förebyggande delen av pakten från och med 2016. Beskrivningarna av vilka saldförbättrande åtgärder som ska stödja de planerade underskottsmålen från 2016 och framåt har inte beskrivits tillräckligt och verkar inte heller tillräckligt omfattande. Det verkar därför finnas risk för en stor avvikelse från den nödvändiga anpassningen mot det medelfristiga målet 2016, och ytterligare strukturåtgärder kommer att krävas. Rådet anser, på grundval av sin bedömning av stabilitetsprogrammet och med beaktande av kommissionens vårprognos 2015, att det finns risk för att Portugal inte kommer att följa stabilitets- och tillväxtpaktens regler.
- (9) Den finanspolitiska konsolideringen måste understödjas av ökad effektivitet och kvalitet i de offentliga utgifterna på alla nivåer inom den offentliga förvaltningen och av fler reformer av systemet för förvaltning av de offentliga finanserna. Framför allt krävs ytterligare insatser för att garantera strikt utgiftskontroll med hjälp av lagen om kontroll av åtaganden och genom förstärkning av ansvarsskyldigheten. Lagen om en enda löneskala offentliggjordes i september 2014 och har tillämpats sedan januari 2015, och genomförandet av dekretlagen om en enda skala för lönetillägg håller på att tas fram. Omstruktureringen av de statsägda företagen har inte avslutats. Begränsade framsteg har gjorts mot att utarbeta nya heltäckande åtgärder som en del i den pågående pensionsreformen efter författningsdomstolens domar i augusti 2014. Portugal har under de senaste två åren genomfört en omfattande reform av skattesystemet, inriktad på bolagsskatt, privat inkomstskatt och miljöbeskattning. Effekten av den här reformen ska utvärderas. Det finns stort utrymme för ytterligare reformer för att modernisera intäktsförvaltningen och för att ytterligare förbättra uppfyllandet av skattskyldigheten.
- (10) Kollektivavtalssystemet har nyligen genomgått flera förändringar, även om inte alla av dem främjar anpassning av lönerna till produktiviteten på sektors- och företagsnivå. En utmaning i systemet är att tillåta företag att göra anpassningar efter särskilda omständigheter. Det handlar exempelvis om att använda befintliga bestämmelser

effektivt så att företag kan tillåtas avvika från branschens kollektivavtal under särskilda omständigheter. Trots frysning av minimilönen under de senaste åren har den sedan 2008 stigit avsevärt snabbare än genomsnittslönen i nominella termer, och andelen arbetstagare som omfattas av minimilön har stigit från 5 % år 2005 till 12,9 % år 2014.

- (11) Avsevärda framsteg har gjorts vad gäller genomförandet av aktiv arbetsmarknadspolitik och reformen av den offentliga arbetsförmedlingen. Det finns dock fortfarande problem när det gäller att nå ungdomar som varken arbetar eller studerar. Digitaliseringen av de tjänster som används för matchning mellan utbud och efterfrågan på arbetsmarknaden måste öka. En annan stor utmaning är att se till att det sociala biståndet, särskilt systemet med minimiinkomst, är tillräckligt täckande. Vissa framsteg har gjorts när det gäller att förbättra kvaliteten på utbildningen och dess relevans för arbetsmarknaden. Portugal har reformerat läroplanerna och lärarnas status för att höja kvaliteten på utbildningen. Användningen av övervakningsverktyg och en diversifiering av inriktningar med nya yrkesutbildningsprogram bör motverka att eleverna slutar skolan redan efter grundskolan och bidra till bättre resultat. På senare tid har reformer genomförts för att modernisera yrkesutbildningssystemet, men det är fortfarande en stor utmaning att göra systemet attraktivare för ungdomarna. Det är också en utmaning att främja kunskapsöverföring mellan högre utbildning, företag inom den privata sektorn och forskningsorganisationer.
- (12) De portugisiska företagens höga skuldsättning påverkar fortfarande deras resultat negativt och hindrar nya investeringar. Hushållens skuldsättning har minskat markant. Som ett led i uppföljningen av den omfattande bedömningen har centralbanken trappat upp sin övervakning av bankernas likviditet och kapitalsituation, och även bedömt bankernas återhämtningsplaner. Andelen nödlidande företagslån är fortfarande hög (över 18 %) och är en tung post i bankernas balansräkningar. Reformen av bolagsskatten inleddes 2014 och förstärker gränserna för skatteavdrag för finansiella nettokostnader, men den gynnsamma lånefinansieringen i bolagsbeskattningen skulle kunna motverkas ännu mer. Plattformarna/processerna för skuldsanering i företag, PER och SIREVE, håller på att göras om med större fokus på att hjälpa lönsamma företag att bli kvar på marknaden i stället för att likvideras. Skuldminskningssiffrorna för 2014 visar på avsevärda framsteg vad gäller åtgärder för att minska företagets alltför stora skuldsättning. Den strategiska planen för omstruktureringen av företagets skuldsättning som offentliggjordes i maj 2014, håller successivt på att ta form i lagstiftningen genom olika åtgärder. Framsteg görs också med att bredda de icke-finansiella företagens finansieringsmöjligheter genom att uppmuntra till kapitalinvesteringar. Utvecklingsfinansinstitutet, som formellt bildades i september 2014, avser att ta itu med marknadsbrister som hindrar små- och medelstora företag att få tillgång till finansiering.
- (13) Det finns utrymme för skärpta åtgärder för att öka effektiviteten och kvaliteten i rättssystemet, särskilt vad gäller utvärderingen av domstolarnas verksamhet och användningen av elektroniska verktyg, och för att genomföra undersökningar bland dem som varit i kontakt med rättsväsendet och bland yrkesverksamma. Enligt 2015 års resultatavla för rättskipningen i EU är förhandlingar i civila och handelsrättsliga fall fortfarande långdragna (386 dagar). Antalet verkställighetsärenden sjunker långsamt, samtidigt som målgenomströmningen fortfarande är lång (1 045 dagar 2014). Reformen av skatte- och förvaltningsdomstolar går långsammare än andra rättsliga reformer. Det ökande antalet insolvensärenden har satt fokus på behovet att öka resurserna och utbildningen för förstainstansdomstolar på detta område. Företagens likviditet fortsätter att försämrans med långa betalningsförseningar, särskilt från den offentliga sektorn. Inga nya åtgärder har vidtagits och inga nya åtaganden har gjorts för att hantera dessa sena betalningar. Insynen är otillräcklig när det gäller offentlig-privata partnerskap på lokal och regional förvaltningsnivå och på alla nivåer när det gäller koncessioner. Förebyggandet av korruption hindras på alla nivåer av den ineffektiva tillämpningen av den befintliga lagstiftningen, där övervakning, genomförande och verkställighet av påföljder måste förbättras.
- (14) Den nya tillsynsmyndigheten för transport är ännu inte igång. Liberaliseringsåtgärder för hamntillstånd, järnvägar och allmänna transporter i storstäder går långsamt och lyckas därför inte stimulera till investeringar. Begränsade framsteg har gjorts med att genomföra den långsiktiga transportplanen och tidsplanen för reformen av hamnsektorn. Det har uppstått förseningar i transporttillstånden för storstadsområdena Lissabon och Porto. Begränsade framsteg har också gjorts vad gäller omförhandlingarna av hamntillstånd och inom järnvägssektorn. Sammanslagningen av järnvägs- och väginfrastrukturen (REFER respektive EP), som är avsedd att förbättra den ekonomiska hållbarheten för det nya väg- och järnvägsinfrastrukturorganet, pågår fortfarande. Personalstyrkan har minskats i de statsägda företagen inom transportsektorn.
- (15) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Portugals ekonomiska politik och offentliggjort den i 2015 års landsrapport. Kommissionen har också bedömt stabilitetsprogrammet och det nationella reformprogrammet samt uppföljningen till de rekommendationer Portugal har fått

tidigare år. Kommissionen har beaktat inte bara programmens relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Portugal utan också i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Rekommendationerna inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–5 nedan.

- (16) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet, och dess yttrande ⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (17) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendationerna 1–4 nedan.
- (18) I samband med den europeiska planeringsterminen har kommissionen dessutom analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. På grundval av analysen har rådet utfärdat särskilda rekommendationer riktade till de medlemsstater som har euron som valuta ⁽²⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Portugal också se till att dessa rekommendationerna genomförs fullständigt och i tid.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Portugal att under 2015 och 2016 vidta följande åtgärder:

1. Säkerställa varaktig korrigerig av det alltför stora underskottet 2015 genom att vidta nödvändiga åtgärder. Uppnå en finanspolitisk korrigerig på 0,6 % av BNP på väg mot det medelfristiga budgetmålet under 2016. Använda oförutsedda vinster för att påskynda minskningen av underskott och skulder. Verkställa lagen om kontroll av åtaganden för att få bättre kontroll på utgifter. Förbättra pensionssystemets medelfristiga hållbarhet. Skydda de statsägda företagens ekonomiska hållbarhet. Ytterligare förbättra efterlevnaden av skattelagstiftningen och skatteförvaltningens effektivitet.
2. I samråd med arbetsmarknadens parter och i enlighet med nationell praxis främja att lönerna anpassas till produktivtetsutvecklingen, med beaktande av skillnader i kompetens och förhållanden på lokala arbetsmarknader, liksom skillnader i ekonomiskt resultat mellan regioner, branscher och företag. Se till att utvecklingen av minimilönen är förenlig med målen att främja sysselsättning och konkurrenskraft.
3. Förbättra de offentliga arbetsförmedlingarnas effektivitet, framför allt genom att bättre nå ut till oregistrerade ungdomar. Garantera att stödmottagarna aktiveras på ett effektivt sätt och att det sociala biståndet, särskilt systemet med minimiinkomst, är tillräckligt täckande.
4. Vidta ytterligare åtgärder för att minska företagens alltför stora skuldsättning, ta itu med antalet nödlidande företagslån i banker och minska den gynnsamma behandlingen av företagslån i skattereglerna. Förbättra skuldsaneringsverktygens effektivitet för bärkraftiga företag genom att införa incitament för banker och gäldenärer att delta i omstruktureringsprocesserna i ett tidigt skede.
5. Skynda på åtgärder och öka insynen vad gäller koncessioner, bland annat i transportsektorn, och vad gäller offentlig-privata partnerskap på lokal och regional nivå.

Utfärdat i Bryssel den 14 juli 2015.

På rådets vägnar

P. GRAMEGNA

Ordförande

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

⁽²⁾ EUT C 272, 18.8.2015, s. 98.

RÅDETS REKOMMENDATION**av den 14 juli 2015****om genomförande av de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken för de medlemsstater som har euron som valuta**

(2015/C 272/26)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 136 jämförd med artikel 121.2,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) För att upprätthålla och stärka utvecklingen av euroområdet behövs ett uthålligt politiskt arbete som understödjer en balanserad anpassning i den privata och den offentliga sektorn och ökar ekonomins tillväxtpotential på medellång och lång sikt. Ekonomisk återhämtning är visserligen på gång i euroområdet, men den hämmas av sviterna efter de ekonomiska och finansiella kriserna, däribland pågående extern ombalansering, hög offentlig och privat skuldsättning med därtill knutet tryck för att minska skuldsättningen, ihållande strukturell stelhet på nationella arbets- och produktmarknader, hög arbetslöshet och lågt förtroende samt fortsatt svag investeringsvilja. Än så länge har genomförandet av de reformer som anges i de landspecifika rekommendationerna inte varit tillräckligt ambitiöst.
- (2) Euroområdet är mer än summan av medlemmarna. Ekonomierna i euroområdet är nära sammanflätade, vilket accentuerar behovet av starkare samordning av budget-, finans- och strukturpolitik. Den politiska hållningen i euroområdet bör främja tillväxt och sysselsättning och samtidigt säkerställa att framstegen när det gäller ombalansering upprätthålls och stöds. Medlemsstaterna i euroområdet har ett särskilt ansvar för verksam tillämpning av styrinstrumenten, vilka har stärkts väsentligt under senare år. Detta kräver ökat gruppträck till stöd för genomförandet av nationella reformer och en återhållsam budgetpolitik. Det kräver också att bedömningar av nationella reformer i större utsträckning görs utifrån ett euroområdesperspektiv, att potentiella återverkningar över gränserna hålls tillbaka och att politiska insatser av särskild betydelse för ett väl fungerande EMU uppmuntras.
- (3) Ambitiösa strukturreformer som moderniserar ekonomierna och höjer konkurrenskraft och tillväxtpotential genomförs fortfarande inte i tillräcklig utsträckning i euroområdet. Obalansernas omfattning före krisen, var man befinner sig i konjunkturcykeln och tillgängligt finanspolitiskt utrymme är faktorer som varierar kraftigt mellan medlemsstaterna. Trots förbättringar på arbetsmarknaderna och viss framgång med reformer som förbättrar arbetsmarknadernas motståndskraft, ligger arbetslösheten kvar på höga nivåer och långtidsarbetslösheten riskerar att bita sig fast och försämra den sociala situationen i de mest utsatta länderna. Extern ombalansering är på gång,

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

men framstegen har varit ojämna och stora överskott i bytesbalansen kvarstår i några medlemsstater. Ambitiösa strukturreformer för arbets- och produktmarknader skulle underlätta den nödvändiga ekonomiska anpassningen inom euroområdet och främja tillväxt i de länder som genomför dem. Genom att ge ökad sysselsättning och lägre konsumentpriser bidrar reformerna också till bättre social integration. Om strukturreformerna genomförs gemensamt i medlemsstaterna, kommer de att ge fördelar för hela euroområdet genom positiva återverkningar via handels- och finanskanaler. Detta skulle också stimulera resten av euroområdet att välja rätt politik. De tematiska diskussionerna i Eurogruppen kan bidra till denna process genom att bedöma och utvärdera reformerna och deras inverkan på hela euroområdet. Detta kan ske genom att man lär av bästa praxis och enas om gemensamma principer för lämpliga reformer och gruppträck. Med hänsyn till anpassningsprocessen på nationell nivå och därmed euroområdets sätt att fungera är det särskilt viktigt med regelbunden övervakning av hur reformarbetet framskrider i medlemsstater med mycket stora obalanser och med sådana obalanser som kräver beslutsamma åtgärder.

- (4) En av de allvarligaste politiska utmaningarna för euroområdet är att minska statskulden genom en ansvarsfull finanspolitik. Tack vare konsolideringssträvandena under de senaste åren har den finanspolitiska situationen i euroområdet förbättrats, men samordningen av finanspolitiken är fortfarande inte optimal. Ett antal medlemsstater i euroområdet behöver fortsätta att anpassa finanspolitiken för att få ned hög skuldsättning. Andra länder har större manöverutrymme och skulle kunna använda det till att uppmuntra inhemsk efterfrågan, särskilt investeringar, vilket skulle stödja inhemsk tillväxt och euroområdet i sin helhet. Flexibiliteten i stabilitets- och tillväxtpaktens regler tillåter medlemsstaterna att underlätta strukturreformer och investeringar inom ramen för det gemensamt överenskomna regelverket. De finanspolitiska strategierna är ännu inte tillräckligt tillväxtfrämjande. På intäktssidan finns, trots ökad samordning inom Eurogruppen, ytterligare utrymme för att förbättra skattesystemens effektivitet och krympa skattekillen på arbete. På utgiftssidan krävs större inriktning på offentliga investeringar baserade på sunda lönsamhetsanalyser samt andra offentliga utgifter med starka och positiva tillväxteffekter. Utgiftsanalyser har tydligt visat att den offentliga förvaltningen behöver effektiviseras. Väl fungerande nationella finanspolitiska regelverk kommer att stödja denna process.
- (5) Förhållandena på finansmarknaderna i euroområdet har blivit bättre, men utlåningen till den privata sektorn ligger fortsatt på en låg nivå och finansmarknaderna är fragmenterade. Detta hämmar investeringarna i euroområdet. Resultatet är en stor investeringsklyfta, samtidigt som investeringsbehov finns både i form av materiella och immateriella investeringar. EU:s investeringsplan erbjuder möjligheter att mobilisera investeringar och kanalisera dem till produktiv användning. Effekten av investeringsplanen och ECB:s utökade program för köp av tillgångar kommer dock att bli större, när de åtföljs av åtgärder inom den bredare finanssektorn som sätter fart på kreditflödena, fyller på kapitalmarknaderna och stärker ekonomins långsiktiga finansiering. Bankunionen är på väg att fullbordas och kommer att stötts av enhetliga regler och konsekvent tillämpning av dem. Bättre integrerade och effektivare kapitalmarknader skulle mobilisera ytterligare finansiering för investeringar, göra europeisk ekonomi mindre beroende av banker och göra dess finansmarknader mer balanserade och mer stabila.
- (6) Utan att förringa den senaste tidens framgångar med att stärka EMU, kräver dagens utmaningar insatser för att fullborda utformningen. En vidareutveckling av EMU måste ske stegvis och kombinera disciplin med solidaritet. Europeiska kommissionens ordförande kommer tillsammans med ordförandena för Europeiska rådet, Europaparlamentet, Europeiska centralbanken och Eurogruppen att förbereda nästa steg för bättre ekonomisk styrning i euroområdet.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS medlemsstaterna i euroområdet att vidta följande åtgärder inom Eurogruppen under perioden 2015–2016:

1. Använda gruppträck för att främja strukturreformer som underlättar korrigerande av stora interna eller externa skulder och stöder investeringar. Regelbundet bedöma framstegen i reformarbetet i de medlemsstater som kräver särskild övervakning inom ramen för förfarandet vid makroekonomiska obalanser. Fortsätta den regelbundna tematiska bedömningen av strukturreformerna. Ta beslut på våren 2016 om uppföljningen av samordningsövningen för minskning av den stora skattekillen på arbete och om reformer för tjänstemarknaderna.

2. Samordna finanspolitiken för att säkerställa att euroområdet samlade finanspolitiska hållning är i samklang med hållbarhetsrisker och konjunktursvängningar. Detta ska inte påverka uppfyllandet av kraven i stabilitets- och tillväxtpakten. Hålla tematiska diskussioner senast våren 2016 om förbättringar i de offentliga finansernas kvalitet och hållbarhet, med särskild inriktning på prioritering av materiella och immateriella investeringar på nationell nivå och EU-nivå, och om hur skattesystemen kan göras mer tillväxtfrämjande. Övervaka att de nyligen stärkta nationella finanspolitiska regelverken har eftersträvat verkan.
3. Säkerställa att följande fullföljs i god tid: uppföljningen av Europeiska Centralbankens omfattande bedömning, genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU ⁽¹⁾ (direktivet om återhämtning och resolution av banker), ratificering av det mellanstatliga avtalet om den gemensamma resolutionsfonden och säkerställande av att fonden är fullt operativ från januari 2016. Främja åtgärder inriktade på att öka utbudet av finansiering på marknaden, förbättra de små och medelstora företagens möjligheter att få kredit samt utveckla alternativa finansieringskällor. Uppmuntra till ytterligare reformer av nationella insolvensregler.
4. Fortsätta arbetet på att fördjupa den ekonomiska och monetära unionen och bidra till ett bättre regelverk för ekonomisk övervakning inom ramen för rapporten om de kommande stegen för en bättre ekonomisk styrning inom euroområdet, som har utarbetats av Europeiska kommissionens ordförande Jean-Claude Juncker i nära samarbete med Europeiska rådets ordförande Donald Tusk, Europaparlamentets ordförande Martin Schulz, Europeiska centralbankens ordförande Mario Draghi och Eurogruppens ordförande Jeroen Dijsselbloem, samt uppföljningen av denna.

Utfärdad i Bryssel den 14 juli 2015.

På rådets vägnar
P. GRAMEGNA
Ordförande

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV